

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>	
	UDTALELSER	
	Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse	
2007/C 255/01	Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om opfølgning på arbejdsprogrammet for en bedre gennemførelse af databeskyttelsesdirektivet	1
2007/C 255/02	Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om forslaget til Rådets afgørelse om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol), (KOM(2006) 817 endelig)	13
	II <i>Meddelelser</i>	
	MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Kommissionen	
2007/C 255/03	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse ⁽¹⁾	22
2007/C 255/04	Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten — Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse	24
2007/C 255/05	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4889 — Barclays Industrial Investments/ Gemeaz/Scapa) ⁽¹⁾	31

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 255/06	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4885 — Ineos/Nova/JV) ⁽¹⁾	31
2007/C 255/07	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4836 — CVC/Univar) ⁽¹⁾	32
2007/C 255/08	Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion (Sag COMP/M.4822 — Advent International/Takko Holding) ⁽¹⁾	32

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Kommissionen

2007/C 255/09	Euroens vekselkurs	33
2007/C 255/10	Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets 416. møde den 11. september 2006 om et udkast til beslutning i sag COMP/C.38.121 — Fittings	34
2007/C 255/11	Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets 416. møde den 18. september 2006 om et udkast til beslutning i sag COMP/F/C.38.121 — Fittings	34
2007/C 255/12	Udtalelse afgivet af repræsentanterne for EFTA-landene om et udkast til beslutning i sag COMP/C.38.121 — Fittings (Møde afholdt den 11. september 2006 i EF's Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål)	35
2007/C 255/13	Høringskonsulentens endelige rapport i sag COMP/38.121 — Fittings (udarbejdet i henhold til artikel 15 og 16 i Kommissionens afgørelse (2001/462/EF, EKSF) af 23. maj 2001 om høyringskonsulentens kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager — EFT L 162 af 19.6.2001, s. 21)	36

V Udtalelser

ADMINISTRATIVE PROCEDURER

Kommissionen

2007/C 255/14	F-Castres: Ruteflyvning — Ruteflyvning mellem Castres (Mazamet) og Paris (Orly) — Meddelelse om udbud iværksat af Frankrig i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 med henblik på en forpligtelse til offentlig tjeneste	38
---------------	---	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

2007/C 255/15	F-Castres: Ruteflyvning — Ruteflyvning dels mellem Castres (Mazamet) og Lyon (Saint-Exupéry), og dels mellem Rodez (Marcillac) og Lyon (Saint-Exupéry) — Meddelelse om udbud iværksat af Frankrig i medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 med henblik på en forpligtelse til offentlig tjeneste	42
---------------	--	----

PROCEDURER I TILKNYTNING TIL GENNEMFØRELSEN AF KONKURRENCEPOLITIKKEN

Kommissionen

2007/C 255/16	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.4911 — Goldman Sachs/LOMO) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	45
2007/C 255/17	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.4944 — SAP/Business Objects) ⁽¹⁾	46
2007/C 255/18	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.4899 — SCB/Süd-Chemie) — Behandles eventuelt efter den forenklede procedure ⁽¹⁾	47
2007/C 255/19	Forslag til Kommissionens forordning (EF) nr. .../... af [...] om ændring af forordning (EF) nr. 773/2004 vedrørende gennemførelse af forligsprocedurer i kartelsager ⁽¹⁾	48
2007/C 255/20	Udkast til Kommissionens meddelelse [...] om forligsprocedurer med henblik på vedtagelse af beslutninger i henhold til artikel 7 og artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 i kartelsager ⁽¹⁾	51

ØVRIGE RETSAKTER

Kommissionen

2007/C 255/21	Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer	58
---------------	---	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

UDTALELSER

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE

Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om opfølgning på arbejdsprogrammet for en bedre gennemførelse af databeskyttelsesdirektivet

(2007/C 255/01)

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 286,

som henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 8,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, særlig artikel 41,

HAR VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

I. INDLEDNING

1. Den 7. marts 2007 tilsendte Kommissionen den tilsynsførende meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om opfølgning på arbejdsprogrammet for en bedre gennemførelse af databeskyttelsesdirektivet ⁽³⁾. I overensstemmelse med artikel 41 i forordning (EF) nr. 45/2001 forelægger den tilsynsførende hermed sin udtalelse.

2. Meddelelsen gentager betydningen af direktiv 95/46/EF ⁽⁴⁾ som en milepæl i forbindelse med beskyttelsen af personoplysninger og behandler direktivet og dets gennemførelse i tre kapitler: før, nu og i fremtiden. Den centrale konklusion på meddelelsen er, at direktivet ikke bør ændres. Direktivets gennemførelse bør forbedres yderligere ved hjælp af andre politiske virkemidler, hvoraf de fleste ikke skal være bindende.

3. Denne udtalelse fra den tilsynsførende følger meddelelsens opbygning. Og hvad vigtigere er, så er den tilsynsførende enig i Kommissionens centrale konklusion om, at direktivet ikke bør ændres.

4. Den tilsynsførende indtager imidlertid også denne holdning af pragmatiske hensyn. Den tilsynsførende tager udgangspunkt i følgende:

— På kort sigt er det bedst at bruge kræfterne på at forbedre direktivets gennemførelse. Som det fremgår af meddelelsen, er det stadig muligt at forbedre direktivets gennemførelse betydeligt.

— På længere sigt forekommer det uundgåeligt at ændre direktivet samtidig med, at dets centrale principper bibeholdes.

— Der bør allerede nu fastsættes en klar dato for en gennemgang for at forberede de forslag, der skal føre frem til sådanne ændringer. En sådan dato vil give et klart incitament til allerede nu at begynde at tænke over fremtidige ændringer.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ I det følgende benævnt »meddelelsen«.

⁽⁴⁾ I det følgende benævnt »direktivet«.

5. Disse udgangspunkter er af afgørende betydning, da man må huske på, at direktivet fungerer i en dynamisk sammenhæng. For det første er Den Europæiske Union under forandring: den frie informationsstrøm mellem medlemsstaterne — og mellem medlemsstaterne og tredjelande — er blevet vigtigere og vil blive en endnu mere betydningsfuld realitet. For det andet ændrer samfundet sig. Informationsfundet er under udvikling og får i stigende grad karakter af overvågningssamfund⁽³⁾. Dette medfører et stigende behov for effektiv beskyttelse af personoplysninger, så den nye virkelighed kan håndteres på en måde, der er fuldt ud tilfredsstillende.

II. UDTALELSENS PERSPEKTIVER

6. Den tilsynsførende vil i sin vurdering af meddelelsen især komme ind på følgende perspektiver, som er relevante i forbindelse med disse ændringer:

- Forbedring af selve direktivets gennemførelse: hvordan kan databeskyttelsen gøres mere effektiv? Det er nødvendigt med et mix af politiske virkemidler for at nå frem til en sådan forbedring, lige fra bedre kommunikation med samfundet til en strengere håndhævelse af lovgivningen om databeskyttelse.
- Samspillet med teknologien: nye teknologiske udviklinger som f.eks. udviklingen inden for datadeling, RFID-systemer, biometri og identitetsstyringssystemer har stor betydning for kravene til en effektiv retlig ramme for databeskyttelse. Desuden kan behovet for effektiv beskyttelse af det enkelte menneskes personoplysninger sætte begrænsninger for anvendelsen af de nye teknologier. Samspillet er derfor tosidet: teknologien påvirker lovgivningen, og lovgivningen påvirker teknologien.
- Spørgsmål vedrørende global beskyttelse af privatlivets fred og vedrørende kompetence, set i relation til Den Europæiske Unions ydre grænser. Fællesskabslovgiverens kompetence er begrænset til Den Europæiske Unions område, men samtidig bliver de ydre grænser mindre relevante for datastrømmene. Økonomien bliver stadig mere afhængig af globale net. Virksomheder med hjemsted i Den Europæiske Union udlægger i stigende omfang deres aktiviteter, herunder behandlingen af personoplysninger, til tredjelande. Desuden har nyere sager som f.eks. SWIFT og PNR bekræftet, at andre jurisdiktioner er interesserede i data med oprindelse i EU. Generelt er den fysiske placering af en behandling mindre relevant.
- Databeskyttelse og retshåndhævelse: den seneste tids trusler mod samfundet, uanset om de har været terrorismerelaterede eller ej, har ført til (krav om), at de retshåndhævende myndigheder får flere muligheder for at

indsamle, lagre og udveksle personoplysninger. I nogle tilfælde er private aktivt involveret, som det fremgår af nyere sager. Skillelinjen i forhold til EU-traktatens tredje søjle (hvor direktivet ikke finder anvendelse) bliver på den ene side mere betydningsfuld og på den anden side også mere flydende. Der er tilmed risiko for, at personoplysninger i nogle tilfælde ikke bliver beskyttet hverken af instrumenterne under første søjle eller af instrumenterne under tredje søjle (det »juridiske tomrum«).

- Følgerne, i det mindste med hensyn til databeskyttelse og retshåndhævelse, af *reformtraktatens* ikrafttræden, der nu forventes at finde sted i 2009.

III. FØR OG NU

7. Første beretning om gennemførelsen af databeskyttelsesdirektivet af 15. maj 2003 indeholdt et arbejdsprogram for bedre gennemførelse af databeskyttelsesdirektivet med en liste over ti initiativer, der skulle gennemføres i 2003 og 2004. Meddelelsen beskriver, hvordan de enkelte aktionspunkter er blevet gennemført.
8. På grundlag af analysen af det arbejde, der er udført under arbejdsprogrammet, giver meddelelsen en positiv vurdering af de forbedringer, der er opnået med hensyn til direktivets gennemførelse. Kommissionens vurdering, der er sammenfattet i overskrifterne i meddelelsens kapitel 2 (»situationen i dag«), går i grove træk ud på, at: det går fremad med gennemførelsen, men i visse medlemsstater er direktivet endnu ikke korrekt gennemført; der er stadig en række forskelle, men de holder sig i de fleste tilfælde inden for direktivets råderum, og de udgør under alle omstændigheder ikke noget større problem for det indre marked. Direktivets juridiske løsninger har vist sig at være indholdsmæssigt dækkende for så vidt angår sikring af den grundlæggende ret til databeskyttelse, samtidig med at der er taget højde for den teknologiske udvikling og hensynet til samfundsinteresser.
9. Den tilsynsførende kan tilslutte sig hovedlinjerne i denne positive vurdering. Navnlig anerkender den tilsynsførende den betydelige indsats, der er gjort inden for datastrømme på tværs af grænserne: konstatering af, om tredjelande sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, nye standardkontraktbestemmelser, vedtagelse af bindende virksomhedsregler, overvejelserne om en mere ensartet fortolkning af direktivets artikel 26, stk. 1, og bedre anmeldelse i henhold til direktivets artikel 26, stk. 2, går alt sammen i retning af at gøre det lettere at videregive personoplysninger internationalt. Imidlertid har Domstolens retspraksis⁽⁶⁾ vist, at der fortsat skal gøres en indsats på dette vigtige område for at følge med udviklingen både på det teknologiske område og på retshåndhævelsesområdet.

⁽³⁾ Jf. punkt 37 i denne udtalelse.

⁽⁶⁾ B.l.a. Domstolens dom i Lindqvist-sagen (jf. fodnote 15) og i PNR-sagen (jf. fodnote 17).

10. Det fremgår også af meddelelsen, at håndhævelse og oplysning er centrale spørgsmål, når en bedre gennemførelse skal fremmes, og at det er værd at gå videre med dem. Desuden er udveksling af bedste praksis og harmonisering inden for anmeldelse og bestemmelser om information vellykkede eksempler på, hvordan bureaukratiet og virksomhedernes udgifter kan reduceres.
11. Endvidere bekræfter analysen af de hidtidige resultater, at der ikke kan opnås forbedringer uden at inddrage en bred vifte af berørte parter. Kommissionen, databeskyttelsesmyndighederne og medlemsstaterne er centrale aktører i forbindelse med de fleste af de iværksatte aktionspunkter. Den rolle, som private spiller, får imidlertid stadig større betydning, navnlig når der er tale om fremme af selvregulering og europæiske adfærdskodekser eller udvikling af privatlivsfremmende teknologier.

IV. FREMTIDEN

A. Konklusion: ingen ændring af direktivet nu

12. Der er adskillige grunde til at støtte Kommissionen i dens konklusion om, at der under de nuværende omstændigheder og på kort sigt ikke bør tages initiativ til et forslag om at ændre direktivet.
13. Kommissionen angiver grundlæggende to forhold til støtte for denne konklusion. For det første er direktivets potentiale ikke udnyttet fuldt ud. Det er stadig muligt at forbedre direktivets gennemførelse på medlemsstaternes område betydeligt. For det andet siger den, at der, selv om direktivet giver medlemsstaterne et vist råderum, ikke foreligger noget bevis for, at forskellene inden for dette råderum udgør et større problem for det indre marked.
14. På grundlag af disse to forhold når Kommissionen frem til følgende konklusion. Den redegør for, hvad direktivet bør gøre, idet den lægger vægt på at skabe tillid, og erklærer derpå, at direktivet er referencepunkt, teknologineutralt og stadig giver velfunderede og hensigtsmæssige løsninger (?).
15. Den tilsynsførende ser med tilfredshed på formuleringen af denne konklusion, men mener, at konklusionen kan gøres stærkere, hvis den baseres på yderligere to forhold:

- for det første direktivets art
- for det andet EU's lovgivningspolitik.

Direktivets art

16. Fysiske personers grundlæggende ret til at få deres personoplysninger beskyttet anerkendes i artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og er bl.a. omhandlet i Europarådets konvention nr. 108 af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i

forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger. Direktivet er kort sagt en ramme med hovedelementerne til beskyttelse af denne grundlæggende rettighed, idet det præciserer og udvider de rettigheder og frihedsrettigheder, der er omhandlet i konventionen ⁽⁸⁾.

17. En grundlæggende rettighed tager sigte på at beskytte borgerne under alle omstændigheder i et demokratisk samfund. Hovedelementerne i en sådan grundlæggende rettighed bør ikke uden videre ændres på grund af samfundsudviklingen eller en siddende regerings politiske præferencer. F.eks. kan trusler mod samfundet fra terrororganisationer føre til et andet resultat i bestemte tilfælde, fordi der kan være behov for større indgreb i en persons grundlæggende rettighed, men de må aldrig anfægte de væsentlige elementer i selve rettigheden eller fratage eller i urimeligt omfang begrænse en privatpersons mulighed for at udøve rettigheden.

18. Det andet karakteristiske træk ved direktivet er, at det lægger op til at fremme den frie informationsstrøm i det indre marked. Denne anden målsætning kan også anses for at være grundlæggende på et indre marked, der bliver stadig mere udviklet uden indre grænser. Harmonisering af de væsentlige nationale retsfor skrifter er et af vigtigste redskaber til at sikre det indre markeds oprettelse og funktion. Den er en udmøntning af medlemsstaternes gensidige tillid til hinandens nationale retssystemer. Også af disse grunde bør ændringer overvejes grundigt. Ændringer kunne påvirke den gensidige tillid.

19. Et tredje karakteristisk forhold ved direktivet er, at det skal ses som en generel ramme, som specifikke retsakter baseres på. Disse specifikke retsakter omfatter både gennemførelsesforanstaltninger til den generelle ramme og specifikke rammer for specifikke områder. Direktiv 2002/58/EF ⁽⁹⁾ om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation er en sådan specifik ramme. Ændringer i samfundsudviklingen bør så vidt muligt føre til ændring af gennemførelsesforanstaltningerne eller de specifikke retlige rammer, men ikke af den generelle ramme, som de bygger på.

EU's lovgivningspolitik.

20. Efter den tilsynsførendes opfattelse er konklusionen om ikke at ændre direktivet nu også en logisk følge af de overordnede principper om god forvaltning og lovgivningspolitik. Forslag til lovgivning — uanset om de indebærer nye indsatsområder for Fællesskabet eller ændrer de eksisterende lovgivningsmæssige ordninger — bør kun forelægges, hvis der er ført tilstrækkeligt bevis for deres nødvendighed og proportionalitet. Der bør ikke forelægges forslag til lovgivning, hvis det samme resultat vil kunne opnås med andre, mindre vidtgående midler.

⁽⁸⁾ Betragtning 11 i direktivet.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (Direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

21. Under de nuværende omstændigheder er der ikke ført bevis for nødvendigheden og proportionaliteten af at ændre direktivet. Den tilsynsførende erindrer om, at direktivet opstiller en generel ramme for databeskyttelse i henhold til fællesskabsretten. Den skal på den ene side sikre beskyttelse det enkelte menneskes rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig retten til privatlivets fred, i forbindelse med behandling af personoplysninger og på den anden side sikre fri udveksling af personoplysninger i det indre marked.
22. En sådan generel ramme bør ikke ændres, før den er gennemført fuldt ud i medlemsstaterne, medmindre det klart fremgår, at direktivets målsætning ikke kan nås inden for de nuværende rammer. Efter den tilsynsførendes opfattelse har Kommissionen — under de nuværende omstændigheder — ført tilstrækkeligt bevis for, at direktivets potentiale ikke er udnyttet fuldt ud (jf. kapitel III i denne udtalelse). Desuden er der ikke noget bevis for, at målsætningen ikke vil kunne nås inden for de nuværende rammer.
- B. På længere sigt forekommer det uundgåeligt at foretage ændringer**
23. Det skal sikres, at principperne om databeskyttelse også i fremtiden yder fysiske personer effektiv beskyttelse under hensyntagen til den dynamiske sammenhæng, som direktivet fungerer i (jf. punkt 5 i denne udtalelse), og perspektiverne i udtalelsens punkt 6: bedre gennemførelse, samspillet med teknologien, global beskyttelse af privatlivets fred og kompetence, databeskyttelse og retshåndhævelse samt en reformtraktat. Denne nødvendighed af at anvende principperne for databeskyttelse fuldt ud er bestemmende for fremtidige ændringer af direktivet. Den tilsynsførende erindrer endnu en gang om, at det på længere sigt forekommer uundgåeligt at ændre direktivet.
24. Med hensyn til substansen i eventuelle fremtidige foranstaltninger skal den tilsynsførende allerede nu fremhæve nogle forhold, som han finder nødvendige i enhver fremtidig databeskyttelsesordning i Den Europæiske Union. Der er bl.a. tale om følgende forhold:
- Der er ikke brug for nye principper, hvorimod der er et klart behov for andre administrative ordninger, der på den ene side er effektive og relevante for et netværks-samfund, og som på den anden side minimerer de administrative udgifter.
 - Databeskyttelseslovgivningens brede anvendelsesområde bør ikke ændres. Det bør gælde for enhver anvendelse af personoplysninger og bør ikke være begrænset til følsomme oplysninger eller på anden måde begrænses til særinteresser eller særlige risici. Den tilsynsførende afviser med andre ord en de minimis-tilgang for så vidt angår databeskyttelsens omfang. Dette sikrer, at registrerede vil kunne udøve deres rettigheder i enhver situation.
- Databeskyttelseslovgivningen bør fortsat dække en lang række forskellige situationer, men samtidig give mulighed for en afbalanceret tilgang i konkrete tilfælde under hensyntagen til andre berettigede (offentlige eller private) interesser samt nødvendigheden af at holde de bureaukratiske følger på et minimum. Denne fremgangsmåde bør også gøre det muligt for databeskyttelsesmyndighederne at fastlægge prioriteter og koncentrere indsatsen om områder eller spørgsmål, der er særlig vigtige eller frembyder specifikke risici.
 - Ordningen bør i fuldt omfang gælde for anvendelsen af personoplysninger i retshåndhævelsesøjemed, selv om det kan blive nødvendigt med relevante supplerende foranstaltninger for at løse særlige problemer på dette område.
 - Der bør indføres passende ordninger vedrørende udveksling af oplysninger med tredjelande, så vidt muligt på grundlag af globale databeskyttelsesstandarder.
25. Meddelelsen kommer — i forbindelse med udfordringerne ved ny teknologi — ind på den igangværende revision af direktiv 2002/58/EF og det mulige behov for mere specifikke regler for at løse nogle af de databeskyttelsesproblemer, som nye teknologier som f.eks. internettet og RFID giver anledning til⁽¹⁰⁾. Den tilsynsførende ser med tilfredshed på denne revision og de videre foranstaltninger, selv om de efter den tilsynsførendes opfattelse ikke kun bør vedrøre den teknologiske udvikling, men tage hensyn til hele den dynamiske sammenhæng og på lang sigt også inddrage direktiv 95/46/EF. Der er desuden behov for større fokus i denne forbindelse. Desværre har meddelelsen en løs ende:
- Der er ingen tidsplan for gennemførelsen af de forskellige aktiviteter, der nævnes i meddelelsens kapitel 3.
 - Der er ingen tidsfrist for en efterfølgende beretning om direktivets anvendelse. I henhold til direktivets artikel 33 skal Kommissionen forelægge en beretning »med jævne mellemrum«, men længden af disse mellemrum er heller ikke nærmere angivet.
 - Der er ikke noget mandat: meddelelsen indeholder ikke noget om, hvordan gennemførelsen af de planlagte aktiviteter skal måles. Den henviser blot til det arbejdsprogram, der blev forelagt i 2003.
 - Der er ingen angivelse af, hvordan man skal komme videre på længere sigt.
- Den tilsynsførende foreslår, at Kommissionen redegør nærmere for disse forhold.

⁽¹⁰⁾ Side 10 i meddelelsen.

V. PERSPEKTIVER MED HENSYN TIL FREMTIDIGE ÆNDRINGER

A. Fuldstændig gennemførelse

26. Inden der foretages nogen som helst ændringer i fremtiden, skal direktivets nuværende bestemmelser være gennemført fuldt ud. En fuldstændig gennemførelse begynder med, at direktivets juridiske krav efterkommes. Meddelelsen nævner ⁽¹⁾, at visse medlemsstater ikke har inkorporeret en række af direktivets betydningsfulde bestemmelser, og peger i den forbindelse særlig på bestemmelserne om tilsynsmyndighedernes uvildighed. Det er Kommissionens opgave at føre tilsyn med overholdelsen og, når den finder det relevant, at anvende sine beføjelser i henhold til EF-traktatens artikel 226.

27. Kommissionen påtænker at udarbejde en fortolkningsmeddelelse om nogle af bestemmelserne, særlig de bestemmelser, som kan føre til iværksættelse af formelle overtrædelsesprocedurer i medfør af EF-traktatens artikel 226.

28. Direktivet indeholder desuden andre mekanismer til at forbedre gennemførelsen. Navnlig er artikel 29-Gruppens opgaver, der er beskrevet i direktivets artikel 30, udformet med henblik herpå. Meningen er, at de skal stimulere gennemførelsen i medlemsstaterne på et højt og harmoniseret databeskyttelsesniveau, der går videre end det, der strengt taget er nødvendigt for at opfylde forpligtelserne i henhold til direktivet. I forbindelse med udførelsen af denne opgave har gruppen i årenes løb frembragt et stort antal udtalelser og andre dokumenter.

29. Efter den tilsynsførendes opfattelse omfatter fuldstændig gennemførelse af direktivet disse to elementer:

— Det bør sikres, at medlemsstaterne fuldt ud opfylder deres forpligtelser i henhold til europæisk ret. Dette betyder, at direktivets bestemmelser bør gennemføres i national ret, og at de resultater, som direktivet siger mod, også skal nås i praksis.

— Andre, ikke-bindende redskaber, som vil kunne bidrage til et højt og harmoniseret databeskyttelsesniveau, bør anvendes i fuldt omfang.

Den tilsynsførende fremhæver, at de to elementer bør holdes klart adskilt på grund af forskellene med hensyn til juridiske konsekvenser og de dermed forbundne ansvarsforhold. Som tommelfingerregel bør Kommissionen påtage sig det fulde ansvar for det første element, hvorimod gruppen bør være den primære aktør i forbindelse med det andet element.

30. En anden og mere præcis sondring bør gøres med hensyn til de redskaber, der kan anvendes for at opnå en bedre gennemførelse af direktivet. De omfatter bl.a.:

— gennemførelsesforanstaltninger. Disse foranstaltninger — der træffes af Kommissionen ved udvalgsprocedure

— er omhandlet i kapitel IV om videregivelse af personoplysninger til tredjelande (jf. artikel 25, stk. 6, og artikel 26, stk. 3)

— sektorregler

— overtrædelsesprocedurer i henhold til EF-traktatens artikel 226

— fortolkningsmeddelelser. Sådanne meddelelser kunne fokusere på bestemmelser, der kan føre til iværksættelse af overtrædelsesprocedurer, og/eller som især skal anvendes som retningslinjer for databeskyttelsen i praksis (se også punkt 57-62) ⁽¹²⁾

— andre meddelelser. Et eksempel herpå er Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om teknologier til beskyttelse af privatlivet

— fremme af bedste praksis. Dette redskab kan anvendes på en række områder, såsom administrativ forenkling, audits, håndhævelse og sanktioner m.m. (se også punkt 63-67).

31. Den tilsynsførende foreslår Kommissionen, at den, når den udarbejder sine politikker på grundlag af den foreliggende meddelelse, klart viser, hvordan den vil anvende disse forskellige redskaber. Kommissionen bør i den forbindelse også sondre klart mellem sine egne ansvarsområder og gruppens ansvarsområder. Desuden er det en selvfølge, at et godt samarbejde mellem Kommissionen og gruppen under alle omstændigheder er en betingelse for et vellykket resultat.

B. Samspelet med teknologien

32. Udgangspunktet er, at direktivets bestemmelser er teknologineutralt formuleret. Meddelelsen kæder den vægt, der lægges på teknologineutralitet, sammen med en række teknologiske udviklinger, herunder internettet, adgang til tjenesteydelser, der udbydes i tredjelande, RFID og kombinationen af lyd- og billeddata med automatisk genkendelse. Den sondrer mellem to former for indsats. For det første specifik vejledning om anvendelsen af databeskyttelsesprincipper i et teknologisk miljø under forandring, hvor arbejdsgruppen og dens internetgruppe ⁽¹³⁾ spiller en vigtig rolle. For det andet kan Kommissionen selv foreslå sektor-specifik lovgivning.

33. Den tilsynsførende hilser denne tilgang velkommen som et første vigtigt skridt. På længere sigt kan det imidlertid blive nødvendigt med andre og mere grundlæggende skridt. Den foreliggende meddelelse kunne benyttes som en anledning til at indlede en sådan langsigtet tilgang. Den tilsynsførende foreslår, at der som opfølgning på meddelelsen påbegyndes en drøftelse om denne tilgang. Som mulige led i en sådan tilgang kan nævnes følgende punkter:

⁽¹²⁾ Jf. f.eks. gruppens udtalelse nr. 4/2007 om begrebet personoplysninger (WP 136), vedtaget den 20. juni 2007.

⁽¹³⁾ Internetgruppen er en undergruppe under Artikel 29-Gruppen.

⁽¹⁾ Side 5 i meddelelsen, lige før sidste afsnit.

34. For det første fungerer teknologisamspillet på to måder. På den ene side kan nyudviklet teknologi gøre det nødvendigt at ændre de retlige rammer for databeskyttelsen. På den anden side kan behovet for effektiv beskyttelse af det enkelte menneskes personoplysninger kræve nye begrænsninger eller passende sikkerhedsforanstaltninger ved anvendelsen af visse teknologier, hvilket er en endnu mere vidtrækkende konsekvens. Imidlertid vil ny teknologi også kunne anvendes effektivt og udnyttes på en måde, der beskytter privatlivet.
35. For det andet kan det blive nødvendigt med visse specifikke begrænsninger, hvis statslige institutioner anvender ny teknologi i forbindelse med udførelsen af deres offentlige opgaver. Et godt eksempel herpå er de drøftelser om interoperabilitet og adgang, der finder sted på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed i forbindelse med Haag-programmets gennemførelse ⁽¹⁴⁾.
36. For det tredje er der en tendens til, at biometrisk materiale som f.eks. — men ikke udelukkende — dna-materiale anvendes i langt større omfang. De specifikke udfordringer i forbindelse med anvendelsen af personoplysninger, der stammer fra dette materiale, vil muligvis kunne få konsekvenser for lovgivningen om databeskyttelse.
37. For det fjerde må det erkendes, at selve samfundet er under forandring og i stigende grad får karakter af overvågnings-samfund ⁽¹⁵⁾. Det er nødvendigt med en grundlæggende debat om denne udvikling. I en sådan debat bliver de centrale spørgsmål, om denne udvikling er uundgåelig, om det er den europæiske lovgivers opgave at gribe ind i udviklingen og sætte begrænsninger for den, om og hvordan den europæiske lovgiver vil kunne træffe effektive foranstaltninger, osv.
38. Perspektivet vedrørende global beskyttelse af privatlivets fred og vedrørende kompetence spiller kun en begrænset rolle i meddelelsen. Det eneste, der er påtænkt i denne forbindelse, er, at Kommissionen vil fortsætte med at følge og bidrage til internationale fora for at sikre, at der er overensstemmelse mellem medlemsstaternes tilsagn og deres forpligtelser i henhold til direktivet. Desuden opregner meddelelsen en række aktiviteter, der gennemføres med henblik på forenkling af kravene til internationale overførsler (jf. kapitel III i denne udtalelse).
39. Den tilsynsførende beklager, at dette perspektiv ikke har fået en mere fremtrædende rolle i meddelelsen.
40. For øjeblikket er der med direktivets kapitel IV (artikel 25 og 26) ud over de generelle regler om databeskyttelse indført en særlig ordning for videregivelse af oplysninger til tredjelande. Denne særlige ordning er blevet opbygget over en årrække for at nå frem til en rimelig balance mellem beskyttelse af de fysiske personer, hvis oplysninger skal videregives til tredjelande, og bl.a. de krav, den internationale handel stiller, samt virkeligheden i de globale telekommunikationsnet. Ikke alene Kommissionen og gruppen ⁽¹⁶⁾, men også f.eks. Det Internationale Handelskammer, har gjort en stor indsats for at få systemet til at virke ved hjælp af konstateringer vedrørende et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau, standardkontraktbestemmelser, bindende virksomhedsregler m.m.
41. Med hensyn til systemets anvendelse i forbindelse med internettet har Domstolens dom i *Lindqvist-sagen* ⁽¹⁷⁾ været særlig vigtig. Domstolen gør opmærksom på, at oplysninger på internettet kan indhentes overalt, og konkluderer, at en operation, der består i at lægge personoplysninger ud på en internetside, selv om disse således gøres tilgængelige for personer i tredjelande, der har de tekniske muligheder for at få adgang hertil, ikke i sig selv udgør videregivelse til et tredjeland.
42. Dette system, der er en logisk og nødvendig konsekvens af Den Europæiske Unions territoriale begrænsninger, yder ikke en europæisk registreret fuld beskyttelse i et netværks-samfund, hvor de fysiske grænser får mindre betydning (jf. eksemplerne i nærværende udtalelses punkt 6): oplysninger på internettet kan indhentes overalt, men den europæiske lovgiver har ikke kompetence overalt.
43. Udfordringen kommer til at bestå i at finde frem til praktiske løsninger, der forener behovet for beskyttelse af de europæiske registrerede med de territoriale begrænsninger, som Den Europæiske Union og dens medlemsstater har. Den tilsynsførende har allerede — i sine bemærkninger til Kommissionens meddelelse om en strategi for den eksterne dimension af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed — opfordret Kommissionen til at spille en proaktiv rolle i indsatsen for at fremme beskyttelse af personoplysninger på internationalt plan ved at støtte bilaterale og multilaterale tiltag med tredjelande og et samarbejde med andre internationale organisationer ⁽¹⁸⁾.

C. Global beskyttelse af privatlivets fred og kompetence

38. Perspektivet vedrørende global beskyttelse af privatlivets fred og vedrørende kompetence spiller kun en begrænset rolle i meddelelsen. Det eneste, der er påtænkt i denne forbindelse, er, at Kommissionen vil fortsætte med at følge og bidrage til internationale fora for at sikre, at der er overensstemmelse mellem medlemsstaternes tilsagn og deres forpligtelser i henhold til direktivet. Desuden opregner meddelelsen en række aktiviteter, der gennemføres med henblik på forenkling af kravene til internationale overførsler (jf. kapitel III i denne udtalelse).

⁽¹⁴⁾ Jf. f.eks. bemærkningerne af 10. marts 2006 om Kommissionens meddelelse om kompatibilitet mellem europæiske databaser, der er offentliggjort på den tilsynsførendes websted.

⁽¹⁵⁾ Jf. »Report on the Surveillance Society« (rapport om overvågnings-samfundet), udarbejdet af Surveillance Studies Network til Det Forenede Kongeriges informationsansvarlige og forelagt på 28. internationale konference for databeskyttelsesmyndigheder og -ansvarlige den 2.-3. november 2006 i London (se: www.privacyconference2006.co.uk (under »Documents«)).

⁽¹⁶⁾ Jf. f.eks. arbejdsdokument om en ensartet fortolkning af artikel 26, stk. 1, i direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995, vedtaget den 25. november 2005 (WP 114); arbejdsdokument om en samarbejds-procedure for afgivelsen af fælles udtalelser om de garantier, der udarbejdes på grundlag af de »bindende virksomhedsregler«, vedtaget den 14. april 2005 (WP 107), og udtalelse nr. 8/2003 om udkast til standardkontraktbestemmelser fremlagt af en gruppe af erhvervs-sammen-slutninger (»den alternative standardkontrakt«), vedtaget den 17. december 2003 (WP 84).

⁽¹⁷⁾ Domstolens dom af 6. november 2003, sag C- 101/01, Sml. [2003], s. I-12971, præmis 56-71.

⁽¹⁸⁾ Jf. skrivelse af 28. november 2005 til generaldirektøren for Kommissionens Generaldirektorat for Retlige Anliggender, Frihed og Sikkerhed om Kommissionens meddelelse om en strategi for den eksterne dimension af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er tilgængelig på den tilsynsførendes websted.

44. Sådanne praktiske løsninger omfatter bl.a.:

- videreudvikling af en global ramme for databeskyttelse. Som grundlag kunne anvendes mere generelt accepterede standarder, såsom OECD's retningslinjer for databeskyttelse (1980) og FN's retningslinjer
- videreudvikling af den særlige ordning for videregivelse af oplysninger til tredjelande, der er omhandlet i direktivets kapitel IV (artikel 25 og 26).
- internationale aftaler om kompetence eller tilsvarende aftaler med tredjelande
- investeringer i mekanismer til global overholdelse af normer og bestemmelser, herunder anvendelse af bindende virksomhedsregler i multinationale selskaber, uanset hvor de behandler personoplysninger.

45. Ingen af disse løsninger er nye. Der er imidlertid behov for en vision om, hvordan disse metoder reelt kan anvendes på den mest effektive måde, og hvordan det kan sikres, at databeskyttelsesstandarderne — der i Den Europæiske Union betegnes som grundlæggende rettigheder — også vil være effektive i et globalt netværkssamfund. Den tilsynsførende opfordrer Kommissionen til at begynde at udvikle en sådan vision i samarbejde med de mest relevante interessenter.

D. Retshåndhævelse

46. I meddelelsen lægges der stor vægt på hensynet til samfundets interesser, især for så vidt angår sikkerhed. Der redegøres for direktivets artikel 3, stk. 2, og Domstolens fortolkning af denne bestemmelse i PNR-dommen ⁽¹⁹⁾ samt direktivets artikel 13, blandt andet i relation til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis. Endvidere understreges det i meddelelsen, at når Kommissionen tager hensyn både til behovet for foranstaltninger, der garanterer sikkerhed, og til indiskutable grundlæggende rettigheder, sikrer den, at personoplysninger beskyttes i overensstemmelse med artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK). Dette udgangspunkt finder også anvendelse på den transatlantiske dialog med USA.

47. Efter den tilsynsførendes opfattelse er det vigtigt, at Kommissionen så klart gentager EU's forpligtelser i henhold til artikel 6 i EU-traktaten med hensyn til at respektere de grundlæggende rettigheder, således som de er sikret i EMRK. Denne udtalelse er endnu vigtigere nu, hvor Det Europæiske

Råd har besluttet, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder i henhold til reformtraktaten bør have juridisk bindende karakter. Artikel 8 i charteret præciserer, at enhver har ret til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører ham/hende.

48. Det er almindeligt kendt, at retshåndhævelseskrav om i stigende grad at anvende personoplysninger i forbindelse med bekæmpelse af kriminalitet — for ikke at tale om bekæmpelse af terrorisme — indebærer en risiko for at sænke niveauet for beskyttelse af borgerne, endda under det niveau, der er garanteret i artikel 8 i EMRK og/eller Europarådets konvention nr. 108 ⁽²⁰⁾. Disse betænkeligheder var et vigtigt element i den tilsynsførendes tredje udtalelse om forslaget til Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde, der blev afgivet den 27. april 2007.

49. Det er i denne forbindelse afgørende, at beskyttelsesstandarderne i direktivet danner grundlag for beskyttelsen af borgerne, også set i relation til retshåndhævelseskrav. EMRK og konvention nr. 108 fastlægger et minimumsbeskyttelsesniveau, men giver ikke de nødvendige præcisioner. Ud over dette var der behov for yderligere foranstaltninger for at yde borgerne passende beskyttelse. Disse behov var en af hovedgrundene til direktivets vedtagelse i 1995 ⁽²¹⁾.

50. Lige så afgørende er det, at denne beskyttelsesstandard sikres effektivt i alle situationer, hvor personoplysninger behandles i retshåndhævelsesøjemed. Selv om meddelelsen ikke omhandler databeskyttelse under tredje søjle, behandler den med rette den situation, hvor oplysninger, der er indsamlet (og behandlet) til kommercielle formål, anvendes i retshåndhævelsesøjemed. Dette er en situation, der er ved at blive mere almindelig, da politiets arbejde er stadig mere afhængigt af tilgængeligheden af oplysninger, som tredjeparter er i besiddelse af. Direktiv 2006/24/EF ⁽²²⁾ kan ses som det bedste eksempel på denne tendens: dette direktiv forpligter udbydere af elektronisk kommunikation til at lagre oplysninger, som de har indsamlet (og lagret) til kommercielle formål, (i længere tid) med henblik på retshåndhævelse. Efter den tilsynsførendes opfattelse bør det fuldt ud sikres, at personoplysninger, der er indsamlet og behandlet inden for rammerne af direktivets anvendelsesområde, beskyttes på behørig vis, når de anvendes til formål i samfundets interesse, og navnlig til sikkerhedsformål eller bekæmpelse af terrorisme. I nogle tilfælde kan de sidstnævnte formål dog falde uden for direktivets anvendelsesområde.

⁽¹⁹⁾ Domstolens dom af 30. maj 2006, Europa-Parlamentet mod Rådet (C-317/04) og Kommissionen (C-318/04), de forenede sager C-317/04 og C-318/04, Sml. [2006], s. I-4721.

⁽²⁰⁾ Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.

⁽²¹⁾ Den tilsynsførende har i en række udtalelser omtalt manglen på præcision i konvention nr. 108 i forbindelse med behovet for en rammeafgørelse fra Rådet.

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF (EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54).

51. På baggrund af disse bemærkninger henstilles følgende til Kommissionen:

- Der er behov for yderligere overvejelser om den betydning, som private virksomheders inddragelse i retshåndhævelsesaktiviteter kan få for databeskyttelsen med henblik på at sikre, at principperne i direktiv 95/46/EF finder fuld anvendelse på disse situationer, og at borgernes grundlæggende ret til databeskyttelse ikke påvirkes af eventuelle retlige mangler. Det bør navnlig sikres, at personoplysninger, der er indsamlet inden for rammerne af direktivets anvendelsesområde, er fyldestgørende og vedvarende beskyttet, også når de viderebehandles i samfundets interesse, uanset om det falder inden for eller uden for direktivets anvendelsesområde.
- Disse overvejelser bør under alle omstændigheder omfatte manglerne i den nuværende retlige ramme, hvor grænsen mellem første og tredje søjle er uklar, og hvor der endda kan forekomme situationer, hvor der ikke findes noget passende grundlag overhovedet for et juridisk instrument om databeskyttelse ⁽²³⁾.
- Direktivets artikel 13, der giver mulighed for undtagelser fra og begrænsninger af databeskyttelsesprincipperne, når dette er nødvendigt blandt andet af hensyn til samfundsmæssige interesser, bør udlægges således, at dens effektive virkning bevares som en yderst vigtig grænseflade og garanti for personoplysninger, der er indsamlet inden for direktivets anvendelsesområde, i overensstemmelse med Domstolens dom i sagen om Österreichischer Rundfunk ⁽²⁴⁾ og Menneskerettighedsdomstolens retspraksis.
- Der bør overvejes en mulighed for at foreslå lovgivning, der tager sigte på at harmonisere betingelserne og garantiene for anvendelse af undtagelserne i artikel 13.

E. Den mulige situation i forbindelse med reformtraktaten

52. I meddelelsen berører Kommissionen forfatningstraktatens — enorme — indvirkning på databeskyttelsesområdet. Traktaten — nu reformtraktaten — vil få afgørende betydning på dette område. Traktaten kommer til at markere afslutningen på søjlestrukturen, bestemmelsen om databeskyttelse (nuværende artikel 286 i EF-traktaten) vil blive præciseret, og EU's charter om grundlæggende rettigheder, som omfatter en bestemmelse om databeskyttelse i artikel 8, vil blive et bindende instrument.
53. Mandatet til regeringskonferencen (RK) lægger særlig vægt på databeskyttelse. Punkt 19, litra f), omhandler grundlæggende tre elementer: For det første vil de generelle regler om databeskyttelse ikke berøre specifikke regler, der vedtages i afsnittet om FUSP (nuværende anden søjle) for det andet vil der blive vedtaget en erklæring om beskyttelse af personoplysninger inden for politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager (nuværende tredje søjle) og for det tredje vil der blive vedtaget specifikke formuleringer i de

relevante protokoller om individuelle medlemsstaters stilling (dette element vedrører hovedsagelig Det Forenede Kongeriges særlige stilling med hensyn til politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager).

54. Det er det andet element (erklæringen), der bør præciseres på RK. Følgerne af afskaffelsen af søjlestrukturen og den eventuelle anvendelse af direktivet på politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager skal tages op til behørig overvejelse for at sikre den bredest mulige anvendelse af databeskyttelsesprincipperne i direktivet. Dette er ikke det rette sted at gå nærmere ind på dette spørgsmål. Den tilsynsførende har fremlagt forslag til erklæringen i en skrivelse til formanden for RK ⁽²⁵⁾.

VI. INSTRUMENTER MED HENBLIK PÅ BEDRE GENNEMFØRELSE

A. Generelt

55. I meddelelsen henvises der til en række redskaber og foranstaltninger, der kan anvendes til en bedre gennemførelse af direktivet i fremtiden. Den tilsynsførende ønsker at knytte nogle bemærkninger til dem, samtidig med at der også undersøges muligheder for andre supplerende instrumenter, der ikke er omtalt i meddelelsen.

B. Sektorspecifik lovgivning

56. I visse tilfælde kan det være nødvendigt med specifikke lovgivningsmæssige tiltag på EU-plan. Sektorspecifikke bestemmelser kan navnlig være nødvendige for at tilpasse direktivets principper til spørgsmål, som visse teknologier giver anledning til, som det var tilfældet i forbindelse med direktiverne om beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren. Anvendelse af specifik lovgivning bør overvejes omhyggeligt på områder som f.eks. anvendelse af RFID-teknologi.

C. Overtrædelsesprocedurer

57. Det mest effektive redskab, der er omhandlet i meddelelsen er overtrædelsesproceduren. Meddelelsen peger på et specifikt område, der giver anledning til bekymring, nemlig databeskyttelsesmyndighedernes uvildighed og deres beføjelser, og den omhandler kun i generelle vendinger andre områder. Den tilsynsførende deler det synspunkt, at overtrædelsesprocedurerne er et væsentligt og uomgængeligt instrument, hvis medlemsstaterne ikke sørger for en fuldstændig gennemførelse af direktivet, navnlig idet det tages i betragtning, at der er gået næsten ni år siden fristen for direktivets gennemførelse, og at den strukturerede dialog, der var fastlagt i arbejdsprogrammet, allerede har fundet sted. Der er imidlertid på nuværende tidspunkt endnu ikke indbragt nogen sag for Domstolen vedrørende overtrædelse af direktiv 95/46/EF.

⁽²³⁾ Spørgsmålet om et juridisk tomrum, som den tilsynsførende har omtalt ved flere lejligheder, hovedsagelig i forbindelse med PNR-dommen (jf. f.eks. årsberetningen 2006, s. 47).

⁽²⁴⁾ Domstolens dom af 20. maj 2003, de forenede sager C-465/00, C-138/01 og C-139/01, Sml. [2003], s. I-4989.

⁽²⁵⁾ Jf. den tilsynsførendes skrivelse af 23. juli 2007 til formanden for RK vedrørende databeskyttelse i forbindelse med reformtraktaten, der er tilgængelig på den tilsynsførendes websted.

58. En sammenlignende undersøgelse af alle tilfælde, hvor der er mistanke om forkert eller ufuldstændig gennemførelse⁽²⁶⁾, samt en fortolkningsmeddelelse kan sikkert forbedre sammenhængen i Kommissionens rolle som traktaternes vogter. Udarbejdelsen af disse instrumenter, der vil kunne kræve en vis tid og energi, bør imidlertid ikke forsinke iværksættelsen af overtrædelsesprocedurer på de områder, hvor Kommissionen allerede klart har identificeret en forkert gennemførelse eller praksis.
59. Derfor opfordrer den tilsynsførende Kommissionen til fortsat at arbejde for en bedre gennemførelse af direktivet gennem iværksættelse af overtrædelsesprocedurer, hvor dette er nødvendigt. I den forbindelse vil den tilsynsførende gøre brug af sine interventionsbeføjelser ved Domstolen for om nødvendigt at intervenere i overtrædelsesprocedurer vedrørende gennemførelsen af direktiv 95/46/EF eller vedrørende andre juridiske instrumenter på området beskyttelse af personoplysninger.

D. Fortolkningsmeddelelse

60. Meddelelsen omtaler ligeledes en fortolkningsmeddelelse, i hvilken Kommissionen vil gøre rede for sin opfattelse af de af direktivets bestemmelser, hvis gennemførelse har vist sig at være problematisk, og som derfor kan føre til overtrædelsesprocedurer. Den tilsynsførende hilser det velkommen, at Kommissionen i denne forbindelse vil tage hensyn til arbejdsgruppens fortolkningsarbejde. Det er således af afgørende betydning, at der tages behørigt hensyn til gruppens holdning ved udarbejdelsen af den kommende fortolkningsmeddelelse, og at gruppen høres på passende vis, således at man kan inddrage dens erfaringer i anvendelsen af direktivet på nationalt plan.
61. Endvidere bekræfter den tilsynsførende, at han står til rådighed for Kommissionen med rådgivning om alle spørgsmål vedrørende beskyttelse af personoplysninger. Dette gælder også for de instrumenter, som f.eks. Kommissionens meddelelser, der ikke er bindende, men som tager sigte på at fastlægge Kommissionens politik på området beskyttelse af personoplysninger. For at den tilsynsførende reelt kan udøve sin rådgivende rolle i forbindelse med meddelelser, bør høringen finde sted inden fortolkningsmeddelelsen vedtages⁽²⁷⁾. Den rådgivende rolle, som både Artikel 29-Gruppen og den tilsynsførende har, vil give meddelelsen en merværdi samtidig med, at Kommissionen bevarer sin uvildighed med hensyn til at træffe uafhængige beslutninger om formelt at indlede overtrædelsesprocedurer vedrørende direktivets gennemførelse.

62. Den tilsynsførende hilser det velkommen, at meddelelsen kun vil omhandle et begrænset antal artikler, og derved gøre det muligt at fokusere på mere følsomme spørgsmål. I denne forbindelse henleder den tilsynsførende Kommissionens opmærksomhed på følgende spørgsmål, der fortjener særlig opmærksomhed i fortolkningsmeddelelsen.

- begrebet personoplysninger⁽²⁸⁾.
- definitionen af den registeransvarliges eller databehandlerens rolle
- fastlæggelsen af, hvilken lov der finder anvendelse
- princippet om formålsbegrænsning og uforenelig anvendelse
- det juridiske grundlag for behandling, navnlig med hensyn til utvetydigt samtykke og afvejning af interesser.

E. Andre, ikke-bindende instrumenter

63. Andre, ikke-bindende instrumenter bør proaktivt fremme overholdelsen af databeskyttelsesprincipperne, navnlig i det nye teknologiske miljø. Disse foranstaltninger bør bygge på begrebet »privacy by design« (»indbygget databeskyttelse«), der sikrer, at de nye teknologiers arkitektur udvikles og opbygges under behørigt hensyn til databeskyttelsesprincipperne. Fremme af teknologiske produkter, der sikrer privatlivets fred, bør være et afgørende element i en kontekst, hvor allestedsnærværende informationsbehandling er under hastig udvikling.
64. Tæt knyttet hertil er behovet for at udvide viften af interesser i forbindelse med håndhævelsen af databeskyttelseslovgivningen. På den ene side støtter den tilsynsførende den grundlæggende rolle, som databeskyttelsesmyndighederne spiller i forbindelse med håndhævelsen af direktivets principper under fuld udnyttelse af deres beføjelser samt af koordinationsmulighederne i Artikel 29-Gruppen. En mere effektiv håndhævelse af direktivet er også et af målene i »London-initiativet«.
65. På den anden side understreger den tilsynsførende, at det er hensigtsmæssigt at fremme privat håndhævelse af databeskyttelsesprincipper via selvregulering og konkurrence. Virksomhederne bør tilskyndes til at gennemføre databeskyttelsesprincipperne og konkurrere om at udvikle produkter og tjenester, der sikrer privatlivets fred, som et middel til at udvide deres markedsposition ved bedre at imødekomme forventningerne hos de forbrugere, der lægger vægt på beskyttelse af privatlivets fred. Et godt eksempel i denne forbindelse er datasikkerhedsmærkninger, der kan knyttes til produkter og tjenester, der har gennemgået en certificeringsprocedure⁽²⁹⁾.

⁽²⁶⁾ Jf. meddelelsen, s. 6.

⁽²⁷⁾ Jf. den tilsynsførendes politikdokument om EDPS som rådgiver for fællesskabsinstitutionerne i forbindelse med forslag til lovgivning og dertil knyttede dokumenter, der er tilgængelig på den tilsynsførendes websted (punkt 5.2 i dokumentet).

⁽²⁸⁾ Dette emne blev også behandlet i gruppens udtalelse nr. 4/2007, omtalt i fodnote 9.

⁽²⁹⁾ Det er værd at nævne EuroPriSe-projektet, som Schleswig-Holsteins databeskyttelsesmyndighed støtter inden for rammerne af Europa-Kommissionens eTEN-projekt.

66. Den tilsynsførende vil også gerne henlede Kommissionens opmærksomhed på andre redskaber, der — selv om de ikke er omhandlet i meddelelsen — kunne vise sig at være nyttige med henblik på en bedre gennemførelse af direktivet. Eksempler på sådanne redskaber, der vil hjælpe databeskyttelsesmyndighederne med bedre at håndhæve databeskyttelseslovgivningen, er følgende:

- benchmarking
- fremme og udveksling af bedste praksis
- eksterne databeskyttelsesaudits.

F. Andre instrumenter, på længere sigt

67. Endelig henviser den tilsynsførende til andre instrumenter, der ikke er omhandlet i meddelelsen, men som enten kunne ses som en fremtidig ændring af direktivet eller medtages i anden horisontal lovgivning, navnlig:

- kollektive søgsmål, der sætter grupper af borgere i stand til i fællesskab at lægge sag an i spørgsmål vedrørende beskyttelse af personoplysninger, kunne udgøre et meget effektivt redskab til fremme af direktivets håndhævelse
- søgsmål anlagt af juridiske personer, som arbejder for at beskytte visse personkategoriers interesser, såsom forbrugersammenslutninger og fagforeninger, kunne have en tilsvarende virkning
- pligt for registeransvarlige til at underrette de registrede om sikkerhedsbrud ville ikke kun udgøre en værdifuld beskyttelse, men også et middel til at øge borgernes bevidsthed.
- bestemmelser til fremme af anvendelsen af datasikkerhedsmærkning eller eksterne databeskyttelsesaudits (jf. punkt 65 og 66) i en grænseoverskridende kontekst.

G. En bedre afgrænsning af de institutionelle aktørers ansvarsområder, navnlig gruppens.

68. Forskellige institutionelle aktører har ansvarsområder, der vedrører direktivets gennemførelse. Tilsynsmyndighederne i medlemsstaterne har i henhold til artikel 28 i direktivet til opgave at påse overholdelsen af de nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet i medlemsstaterne. Ved artikel 29 nedsættes der en gruppe bestående af tilsynsmyndigheder, mens artikel 30 opregner dens opgaver. I henhold til artikel 31 bistår et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, Kommissionen i forbindelse med gennemførelsesforanstaltninger på EF-plan (komitologiudvalg).

69. Behovet for en bedre afgrænsning af de forskellige aktørers ansvarsområder eksisterer navnlig i forbindelse med (aktiviteterne i) gruppen. Artikel 30, stk. 1, opregner gruppens fire opgaver, der kan sammenfattes som en gennemgang af

direktivets anvendelse på nationalt plan med henblik på at sikre ensartethed og afgivelse af udtalelser om udviklinger på EF-plan: beskyttelsesniveauet, lovgivningsmæssige forslag og adfærdskodekser. Denne liste viser gruppens omfattende ansvarsområde på databeskyttelsesområdet, der kommer yderligere til udtryk ved de dokumenter, som gruppen har udarbejdet i løbet af årene.

70. I henhold til meddelelsen har gruppen »en nøglefunktion i arbejdet med at sikre en bedre og mere ensartet gennemførelse«. Den tilsynsførende tilslutter sig fuldt ud denne udtalelse, men skønner også, at det er nødvendigt at præcisere nogle specifikke elementer i disse ansvarsområder.

71. For det første efterlyser meddelelsen et større bidrag fra gruppens side, da de nationale myndigheder bør bestræbe sig på at bringe den nationale praksis i overensstemmelse med den fælles linje ⁽³⁰⁾. Den tilsynsførende hilser hensigten med denne udtalelse velkommen, men advarer mod sammenblanding af ansvarsområder. Det er i henhold til artikel 211 i EF-traktaten Kommissionens opgave at overvåge overholdelsen i medlemsstaterne, herunder tilsynsmyndighedernes overholdelse. Gruppen kan som uafhængigt rådgivende organ ikke holdes ansvarlig for de nationale myndigheders anvendelse af dens udtalelser.

72. For det andet skal Kommissionen være klar over sine forskellige roller i gruppen, da den ikke kun er medlem af gruppen, men også varetager sekretariatsfunktionen. Ved udøvelsen af rollen som sekretariat skal den støtte gruppen på en måde, så denne kan udføre sit arbejde i fuld uafhængighed. Dette betyder ret beset to ting: Kommissionen skal stille de nødvendige ressourcer til rådighed og sekretariatet skal fungere under gruppens og dens formands instrukser for så vidt angår indholdet og omfanget af gruppens aktiviteter samt arten af det, den producerer. Mere generelt sagt bør Kommissionens aktiviteter i forbindelse med opfyldelsen af dens andre opgaver i henhold til EF-retten ikke indvirke på dens varetagelse af sine sekretariatsopgaver.

73. For det tredje kunne Kommissionen, selv om gruppens valg af prioriteter er op til gruppen selv, oplyse, hvad den forventer af gruppen, og hvordan den synes, at de ressourcer, der er til rådighed, bedst kan anvendes.

74. For det fjerde beklager den tilsynsførende, at meddelelsen ikke klart angiver rollefordelingen mellem Kommissionen og gruppen. Han opfordrer Kommissionen til at forelægge et papir for gruppen, hvori dette angives. Den tilsynsførende har følgende forslag til spørgsmål, der skal medtages i dette papir:

- Kommissionen kunne anmode gruppen om at arbejde med en række konkrete og specifikke spørgsmål. Kommissionens anmodninger bør baseres på en klar strategi for gruppens opgaver og prioriteter.

⁽³⁰⁾ Side 10 i meddelelsen.

- Gruppen fastlægger sine egne prioriteter i et arbejdsprogram med klare prioriteringer.
- Kommissionen og gruppen kunne eventuelt fastlægge deres ordninger i et aftalememorandum.
- Det er af afgørende betydning, at gruppen inddrages fuldt ud i fortolkningen af direktivet og bidrager til de drøftelser, der fører til eventuelle ændringer af direktivet.

VII. KONKLUSIONER

75. Den tilsynsførende er enig i Kommissionens centrale konklusion om, at direktivet ikke bør ændres på kort sigt. Denne konklusion kunne styrkes ved, at den også baseres på direktivets art og på EU's lovgivningspolitik.
76. Den tilsynsførende tager udgangspunkt i følgende:
- På kort sigt er det bedst at bruge kræfterne på at forbedre direktivets gennemførelse.
 - På længere sigt forekommer det uundgåeligt at ændre direktivet.
 - Der bør allerede nu fastsættes en klar dato for en gennemgang for at forberede de forslag, der skal føre frem til sådanne ændringer. En sådan dato vil give et klart incitament til allerede nu at tænke over fremtidige ændringer.
77. Hovedelementerne i forbindelse med fremtidige ændringer er følgende:
- Der er ikke brug for nye principper, hvorimod der er et klart behov for andre administrative ordninger.
 - Databeskyttelseslovgivningens brede anvendelsesområde, der omfatter enhver anvendelse af personoplysninger, bør ikke ændres.
 - Databeskyttelseslovgivningen bør give mulighed for en afbalanceret tilgang i konkrete tilfælde og bør også gøre det umuligt for databeskyttelsesmyndighederne at fastlægge prioriteter.
 - Ordningen bør i fuldt omfang gælde for anvendelsen af personoplysninger i retshåndhævelsesøjemed, selv om det kan blive nødvendigt med relevante supplerende foranstaltninger for at løse særlige problemer på dette område.
78. Den tilsynsførende foreslår, at Kommissionen redegør nærmere for følgende: en tidsplan for aktiviteterne i meddelelsens kapitel 3, en tidsfrist for en efterfølgende beretning om direktivets anvendelse, et mandat for måling af gennemførelsen af de planlagte aktiviteter, samt en angivelse af, hvordan man skal komme videre på længere sigt.
79. Den tilsynsførende hilser tilgangen til teknologi velkommen som et vigtigt første skridt og foreslår, at der indledes drøftelser om en langsigtet tilgang, herunder en grundlæggende

debat om udviklingen af et overvågningssamfund. Han hilser også den igangværende revision af direktiv 2002/58/EF velkommen og det mulige behov for mere specifikke regler for at løse nogle af de databeskyttelsesproblemer, som nye teknologier som f.eks. internettet og RFID giver anledning til. Disse foranstaltninger bør tage hensyn til hele den dynamiske sammenhæng og på lang sigt også inddrage direktiv 95/46/EF.

80. Den tilsynsførende beklager, at perspektivet vedrørende global beskyttelse af privatlivets fred og vedrørende kompetence kun spiller en begrænset rolle i meddelelsen, og efterlyser praktiske løsninger, der forener behovet for beskyttelse af de europæiske registrerede med de territoriale begrænsninger, som Den Europæiske Union og dens medlemsstater har, såsom: videreudvikling af en global ramme for databeskyttelse, videreudvikling af den særlige ordning for videregivelse af oplysninger til tredjelande, internationale aftaler om kompetence eller tilsvarende aftaler med tredjelande, investeringer i mekanismer til global overholdelse af normer og bestemmelser, herunder anvendelse af bindende virksomhedsregler i multinationale selskaber.

Den tilsynsførende opfordrer Kommissionen til at påbegynde udviklingen af en vision om dette perspektiv i samarbejde med de mest relevante interessenter.

81. Med hensyn til retshåndhævelse henstiller den tilsynsførende til Kommissionen:
- at foretage yderligere overvejelser om den betydning, som private virksomheders inddragelse i retshåndhævelsesaktiviteter kan få.
 - at bevare den effektive virkning af direktivets artikel 13, eventuelt ved at foreslå lovgivning, der tager sigte på at harmonisere betingelserne og garantiene for anvendelse af undtagelserne i artikel 13.
82. Fuldstændig gennemførelse af direktivet betyder, 1) at det skal sikres, at medlemsstaterne fuldt ud opfylder deres forpligtelser i henhold til europæisk ret, og 2) at andre, ikke-bindende redskaber, som vil kunne bidrage til et højt og harmoniseret databeskyttelsesniveau, bør anvendes i fuldt omfang. Den tilsynsførende anmoder Kommissionen om tydeligt at angive, hvordan den vil anvende de forskellige instrumenter, og hvordan den skelner mellem sine egne ansvarsområder og gruppens ansvarsområder.
83. Med hensyn til disse instrumenter henstiller den tilsynsførende følgende:
- I visse tilfælde kan det være nødvendigt med særlige lovgivningsmæssige tiltag på EU-plan.
 - Kommissionen opfordres til fortsat at arbejde for en bedre gennemførelse af direktivet gennem iværksættelse af overtrædelsesprocedurer.

- Kommissionen opfordres til at anvende instrumentet fortolkningsmeddelelse — samtidig med at både gruppens og den tilsynsførende rådgivende rolle respekteres — med henblik på følgende spørgsmål: begrebet personoplysninger, definitionen af den registeransvarliges eller databehandlerens rolle, fastlæggelsen af hvilken lov, der finder anvendelse, princippet om formålsbegrænsning og uforenelig anvendelse, det juridiske grundlag for behandling, navnlig med hensyn til utvetydigt samtykke og afvejning af interesser.
 - Ikke-bindende instrumenter omfatter instrumenter, der bygger på begrebet »privacy by design« (»indbygget databeskyttelse«).
 - Også på længere sigt: kollektive søgsmål, søgsmål anlagt af juridiske personer, som arbejder for at beskytte visse personkategoriers interesser, pligt for registeransvarlige til at underrette de registrerede om sikkerhedsbrud, bestemmelser til fremme af anvendelsen af datasikkerhedsmærkning eller eksterne databeskyttelsesaudits i en grænseoverskridende kontekst.
84. Den tilsynsførende opfordrer Kommissionen til at forelægge gruppen et papir, der klart angiver rollefordelingen mellem Kommissionen og gruppen, og som omfatter følgende spørgsmål:
- anmodninger fra Kommissionen om, at gruppen arbejder med en række konkrete og specifikke spørgsmål, baseret på en klar strategi for gruppens opgaver og prioriteter
 - muligheden for at fastlægge ordninger i et aftalememorandum
 - fuld inddragelse af gruppen i direktivets fortolkning og drøftelserne, der fører til eventuelle ændringer af direktivet.
85. Følgerne af reformtraktaten skal nøje overvejes for at sikre den bredest mulige anvendelse af databeskyttelsesprincipperne i direktivet. Den tilsynsførende har fremlagt forslag i en skrivelse til formandskabet for RK.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2007.

Peter HUSTINX

*Den Europæiske Tilsynsførende for
Databeskyttelse*

Udtalelse fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om forslaget til Rådets afgørelse om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol), (KOM(2006) 817 endelig)

(2007/C 255/02)

DEN EUROPÆISKE TILSYNSFØRENDE FOR DATABESKYTTELSE,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 286,

som henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 8,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽²⁾, særlig artikel 41, og

som henviser til anmodningen om en udtalelse i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001, der blev sendt til den tilsynsførende den 20. december 2006,

HAR VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

I. INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Høring af den tilsynsførende

1. Forslaget til Rådets afgørelse om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol) blev af Kommissionen forelagt den tilsynsførende med henblik på en udtalelse i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001/EF. Den tilsynsførende finder, at denne udtalelse bør nævnes i præamblen til rammeafgåelsen ⁽³⁾.

Forslagets betydning

2. Formålet med forslaget er ikke at foretage en større ændring af Europols mandat eller aktiviteter, men hovedsagelig at give Europol et nyt og mere fleksibelt retsgrundlag. Europol blev oprettet i 1995 på grundlag af en konvention mellem medlemsstaterne som fastsat i TEU, artikel K.6 (nu: artikel 34) ⁽⁴⁾. Ulempen ved sådanne konventioner med hensyn til fleksibilitet og effektivitet er, at det er nødvendigt, at alle medlemsstaterne ratificerer, hvilket kan tage flere år, således som de seneste erfaringer har vist. Som det fremgår af begrundelsen for dette forslag, er de tre protokoller, der ændrer Europol-konventionen og som blev vedtaget i 2000, 2002 og 2003 endnu ikke trådt i kraft ved udgangen af 2006 ⁽⁵⁾.

3. Imidlertid indeholder forslaget også væsentlige ændringer med henblik på at forbedre Europols funktion. Det udvider Europols mandat og indeholder adskillige nye bestemmelser med det formål at lette Europols arbejde yderligere. Set i dette perspektiv får udvekslingen af data mellem Europol og andre (som f.eks. organer i Det Europæiske Fællesskab/Den Europæiske Union, myndigheder i medlemsstater og tredje-lande) større betydning. Ifølge forslaget skal Europol bestræbe sig på at sikre, at Europols databehandlingssystemer er kompatible med medlemsstaternes systemer og systemerne i Det Europæiske Fællesskab/Den Europæiske Unions organer (artikel 10, stk. 5, i forslaget). Det indeholder endvidere forslag om, at de nationale enheder skal have direkte adgang til Europols system.

4. Desuden har Europols egenskab af organ under afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union (tredje søjle) konsekvenser for, hvilken databeskyttelseslovgivning, der skal anvendes, da forordning (EF) nr. 45/2001 kun gælder for behandling, der udføres som led i udøvelsen af aktiviteter, der hører under fællesskabsrettens anvendelsesområde, og derfor principielt ikke gælder for Europols databehandling. Kapitel V i forslaget indeholder specifikke regler om databeskyttelse og datasikkerhed, som kan betragtes som en *lex specialis*, der giver supplerende regler ud over en *lex generalis*, de generelle retlige rammer for databeskyttelse. Imidlertid er disse generelle retlige rammer for tredje søjle endnu ikke vedtaget (se endvidere punkt 37-40).

5. Endelig skal det nævnes, at en række andre ændringer vil bringe Europols stilling bedre i overensstemmelse med de øvrige organer i Den Europæiske Union, der er oprettet i henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Selv om dette ikke grundlæggende ændrer Europols stilling, kan det betragtes som en første opmuntrende udvikling. Europol vil blive finansieret via fællesskabsbudgettet og Europols personale vil blive underlagt vedtægten for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber. Dette styrker Europa-Parlamentets kontrol (på grund af dets rolle i budgetproceduren) og De Europæiske Fællesskabers Domstols kontrol (i forbindelse med tvister om budgettet og personale-spørgsmål). Den tilsynsførende vil have kompetence med hensyn til behandling af personoplysninger vedrørende Fællesskabernes personale (se endvidere punkt 47).

Fokus for denne udtalelse

6. Denne udtalelse gennemgår først de væsentlige ændringer (nævnt under punkt 3), dernæst gældende lovgivning om databeskyttelse (under 4) og endelig de stadig flere ligheder mellem Europol og fællesskabsorganerne (under 5).

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ I overensstemmelse med Kommissionens praksis i andre (nylige) tilfælde. Jf. senest udtalelse fra den tilsynsførende af 12. december 2006 om forslag om ændring af finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget og gennemførelsesbestemmelserne hertil (KOM(2006) 213 endelig og SEC(2006) 866 endelig), offentliggjort på www.edps.europa.eu.

⁽⁴⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 1.

⁽⁵⁾ Ikrafttrædelsen er fastsat til marts/april 2007.

7. Udtalelsen vil specielt fokusere på den stigende betydning af udvekslingen af data mellem Europol og de øvrige organer i Den Europæiske Union, som for de flestes vedkommende er underlagt den tilsynsførendes tilsyn. I denne forbindelse kan artikel 22, 25 og 48 i forslaget særligt nævnes. Situationen er så kompleks, at det giver anledning til betænkeligheder, både med hensyn til princippet om formålsbegrænsning og med hensyn til gældende databeskyttelseslovgivning og kontrol i tilfælde, hvor forskellige kontrolinstanser har kompetence til at føre kontrol med de forskellige europæiske instanser, alt efter hvilken søjle de hører til. En anden kilde til betænkelighed er kompatibiliteten mellem Europols informationssystem og andre informationssystemer.

II. FORSLAGETS KONTEKST

8. De lovgivningsmæssige rammer for dette forslag ændrer sig hurtigt.
9. For det første indgår dette forslag i en række lovgivningsaktiviteter inden for politisamarbejde og retligt samarbejde, der har til formål at forbedre mulighederne for lagring og udveksling af personoplysninger til retshåndhævelsesformål. Nogle af disse forslag er vedtaget af Rådet — som for eksempel Rådets rammeafgørelse af 18. december 2006 om udveksling af oplysninger og efterretninger ⁽¹⁾ — medens andre forslag stadig er til behandling.
10. Det vejledende princip for disse lovgivningsaktiviteter er princippet om oplysningernes tilgængelighed, der blev indført som et vigtigt nyt lovprincip i Haag-programmet i november 2004. Det indebærer, at oplysninger, der er nødvendige for at bekæmpe kriminalitet, uden hindringer bør kunne passere de indre grænser i EU.
11. Tilgængelighedsprincippet er ikke i sig selv tilstrækkeligt. Yderligere lovforanstaltninger er nødvendige for give politi og retsmyndigheder mulighed for effektivt at udveksle oplysninger. Det instrument, der er valgt for at lette denne udveksling, omfatter i nogle tilfælde oprettelse eller forbedring af et informationssystem på europæisk plan. Europols informationssystem er et sådant system. Den tilsynsførende har i forbindelse med Schengen-informationssystemet behandlet en række grundlæggende problemstillinger vedrørende sådanne systemer og vil også behandle nogle af disse problemstillinger i forbindelse med dette forslag. Disse problemstillinger omfatter betingelserne for at give adgang til systemet, sammenkobling og kompatibilitet samt gældende regler for databeskyttelse og overvågning ⁽²⁾.
12. Endvidere bør forslaget gennemgås i lyset af den seneste udvikling som for eksempel det initiativ, som det tyske formandskab for Den Europæiske Union har taget til at indarbejde Prüm-aftalen i EU's retsorden.

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder (EUT L 386 af 29.12.2006, s. 89).

⁽²⁾ Dette er et udvalg af de vigtigste af de spørgsmål, der er nævnt i den tilsynsførendes udtalelse om SIS II, baseret på deres relevans for nærværende forslag. Jf. udtalelse af 19. oktober 2005 om tre forslag vedrørende anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II), (KOM(2005) 230 endelig, KOM(2005) 236 endelig og KOM(2005) 237 endelig) (EUT C 91 af 2006, s. 38).

13. For det andet er (som tidligere nævnt) rammerne for databeskyttelse i tredje søjle — en nødvendig betingelse for udveksling af personoplysninger — stadig ikke vedtaget. Tværtimod har forhandlingerne i Rådet om forslaget til Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager vist sig at være temmelig vanskelige. Det tyske formandskab for Rådet har meddelt, at der vil blive forelagt en ny tekst ⁽³⁾ med væsentlige ændringer i forhold til tilgangen i Kommissionens forslag.

14. For det tredje er der en direkte sammenhæng mellem forslaget og udviklingen med hensyn til traktaten om en forfatning for Europa. Artikel III-276 i forfatningstraktaten er tænkt som et vigtigt skridt i en proces, hvor Europols rolle og opgaver på den ene side gradvis udvides, og hvor Europol på den anden side gradvis kommer til at indgå i de europæiske institutionelle rammer. Som angivet i begrundelsen for nærværende forslag, udtrykker ovennævnte artikel den opfattelse af Europols fremtid, som lå til grund for forfatningstraktaten. Nærværende afgørelse overtager en del af denne opfattelse under hensyntagen til usikkerheden om, hvorvidt og hvornår bestemmelserne i forfatningstraktaten vil træde i kraft.

III. VÆSENTLIGE ÆNDRINGER

Europols kompetence og opgaver

15. Artikel 4 og 5 samt bilag I i forslaget fastlægger Europols mandat. Mandatet er nu udvidet til også at omfatte kriminalitet, der ikke er nøje knyttet til organiseret kriminalitet, svarende til den liste over grov kriminalitet, der er indeholdt i Rådets rammeafgørelse om den europæiske arrestordre ⁽⁴⁾. En yderligere udvidelse af Europols rolle ligger i, at Europols databaser nu vil omfatte oplysninger og efterretninger, der fremsendes af private organer.
16. Med hensyn til den første udvidelse, er den et logisk skridt i udviklingen af politisamarbejdet i straffesager. Den tilsynsførende erkender, at dette medfører en bedre harmonisering af de retlige instrumenter, der har til formål at lette politisamarbejdet. Harmoniseringen er nyttig, ikke kun fordi den forbedrer betingelserne for et bedre samarbejde, men også fordi den fremmer borgernes retssikkerhed og giver mulighed for en mere effektiv kontrol af politisamarbejdet, eftersom anvendelsesområdet for alle de forskellige instrumenter udvides til at omfatte de samme kategorier af kriminalitet. Den tilsynsførende går ud fra, at denne udvidelse af mandatet er foreslået under hensyntagen til proportionalitetsprincippet.

⁽³⁾ Denne nye tekst kan sandsynligvis forventes i marts 2007.

⁽⁴⁾ Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

17. Med hensyn til den anden udvidelse ligger den i forlængelse af den seneste udvikling i politisamarbejdet, hvor anvendelsen af data, der er indsamlet af private firmaer i forbindelse med retshåndhævelse, får større og større betydning. Den tilsynsførende erkender, at der kan være behov for en sådan anvendelse. Navnlig i forbindelse med bekæmpelse af terrorisme og andre former for grov kriminalitet kan det være nødvendigt af hensyn til retshåndhævelsen at have adgang til alle relevante oplysninger, herunder oplysninger i private parters besiddelse ⁽¹⁾. Arten af oplysninger og efterretninger fra private parter nødvendiggør imidlertid, at der træffes supplerende sikkerhedsforanstaltninger, bl.a. for at sikre oplysningernes korrekthed, da der er tale om personoplysninger, der er indsamlet i handelsøjemed i en kommerciel sammenhæng. Det bør også sikres inden fremsendelsen til Europol, at oplysningerne er lovligt indsamlet og behandlet i henhold til national lovgivning til gennemførelse af direktiv 95/46/EF, og at Europol kun får adgang til dem i henhold til en række veldefinerede betingelser og begrænsninger: der bør kun gives adgang fra sag til sag til nærmere beskrevne formål, og det skal ske under retligt tilsyn i medlemsstaterne ⁽²⁾. Den tilsynsførende foreslår derfor, at disse betingelser og begrænsninger indgår i afgørelsen.

Artikel 10 om informationsbehandling

18. Artikel 6 i Europol-konventionen har en restriktiv tilgang til behandling af Europols datasamlinger. Denne behandling er begrænset til tre dele: Europols informationssystem, arbejdsdatabaserne og et indekssystem. I artikel 10, stk. 1, i forslaget erstattes denne tilgang med en generel bestemmelse, der giver Europol lov til at behandle oplysninger og efterretninger i det omfang, det er nødvendigt for, at det kan opfylde sine målsætninger. Af artikel 10, stk. 3, i forslaget fremgår det imidlertid, at behandling af personoplysninger uden for Europols informationssystem og arbejdsdatabaser er omfattet af en række betingelser, som Rådet efter høring af Europa-Parlamentet fastlægger i en afgørelse. Den tilsynsførende er af den opfattelse, at denne bestemmelse er affattet tilstrækkelig præcist til at beskytte den registreredes legitime interesser. Der bør i artikel 10, stk. 3, tilføjes en passus om høring af databeskyttelsesmyndighederne, inden Rådet vedtager en sådan afgørelse, som foreslået i punkt 55.

19. Europol har i henhold til artikel 10, stk. 2, mulighed for at »behandle personoplysninger med henblik på at fastslå, om oplysningerne er relevante for organisationens opgaver«, hvilket synes at være i modstrid med proportionalitetsprincippet. Teksten er ikke særlig præcis og indeholder i praksis en risiko for behandling i forbindelse med alle mulige, ikke-definerede formål.

⁽¹⁾ Jf. i den forbindelse udtalelse af 26. september 2005 om forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om opbevaring af data, der behandles i forbindelse med levering af offentlige elektroniske kommunikationstjenester og om ændring af direktiv 2002/58/EF (KOM(2005) 438 endelig) (EUT C 298 af 29.11.2005, s. 1).

⁽²⁾ Jf. også lignende henstillinger i udtalelse af 19. december 2005 om forslaget til Rådets rammeførelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde (KOM(2005) 475 endelig) (EUT C 47 af 25.2.2006, s. 27).

20. Den tilsynsførende forstår, at Europol har brug for at kunne behandle personoplysninger på et tidspunkt, hvor deres relevans for udførelsen af en opgave endnu ikke er fastlagt. Det bør imidlertid sikres, at behandling af personoplysninger, hvis relevans endnu ikke er blevet vurderet, udelukkende begrænser sig til selve vurderingen af deres relevans, at vurderingen foregår inden for en rimelig tidsperiode, og at oplysningerne, så længe deres relevans ikke er fastlagt, ikke behandles i retshåndhævelsesøjemed. Enhver anden løsning ville ikke blot krænke de registreredes rettigheder, men også svække retshåndhævelsens effektivitet.

Den tilsynsførende foreslår derfor med henblik på at opfylde proportionalitetsprincippet, at der i artikel 10, stk. 2, tilføjes en bestemmelse om, at det er påbudt at lagre data i separate databaser, indtil det er fastslået, at de har relevans for udførelsen af en af Europols specifikke opgaver. Desuden skal den periode, hvori disse data må behandles, være nøje afgrænset, og den må under ingen omstændigheder overskride seks måneder ⁽³⁾.

21. I henhold til forslagets artikel 10, stk. 5, skal det tilstræbes, at databehandlingssystemerne er kompatible med medlemsstaternes databehandlingssystemer og de systemer, der anvendes af fællesskabs- og EU-organerne. Denne tilgang er den modsatte af Europol-konventionens tilgang (art. 6, stk. 2), der forbyder samkøring med andre databehandlingssystemer.

22. Den tilsynsførende var i sine bemærkninger til Kommissionens meddelelse om kompatibilitet mellem europæiske databaser ⁽⁴⁾ ikke enig i, at kompatibilitet først og fremmest er et teknisk spørgsmål. Er databaserne teknisk set kompatible — hvilket betyder, at det er muligt at få adgang til og udveksle data — vil der være et pres for reelt at anvende denne mulighed. Dette medfører en række specifikke risici i forbindelse med princippet om formålsbegrænsning, fordi oplysningerne let kan anvendes til et andet formål end det, de blev indsamlet til. Den tilsynsførende insisterer på, at en række strenge betingelser og garantier skal være opfyldt, når der reelt sker en samkøring med en database.

23. Den tilsynsførende anbefaler derfor, at der i forslaget tilføjes en bestemmelse om, at samkøring kun må ske, når der er truffet afgørelse om betingelser og garantier for denne samkøring, navnlig for så vidt angår nødvendigheden af samkøringen og de formål, personoplysningerne vil skulle anvendes til. Denne afgørelse bør træffes efter høring af den tilsynsførende og den fælles kontrolinstans. En sådan bestemmelse kunne knyttes til forslagets artikel 22 om forbindelserne med andre organer og agenturer.

⁽³⁾ Dette er den maksimale frist for lagring, der er omhandlet i artikel 6a i Europol-konventionen efter indarbejdelsen af ændringerne i de tre protokoller, der er nævnt i punkt 2.

⁽⁴⁾ Bemærkninger af 10. marts 2006 offentliggjort på EDPS' websted.

Artikel 11: Europol's informationssystem

24. Hvad angår artikel 11, stk. 1, noterer den tilsynsførende sig, at den nugældende begrænsning af en national enheds adgang til personoplysninger om eventuelle kriminelle, der (endnu) ikke har begået en strafbar handling, er udgået. Denne begrænsning findes p.t. i konventionens artikel 7, stk. 1, og indebærer en indskrænkning af den direkte adgang til de nærmere detaljer omkring de pågældendes identitet.
25. Der er efter den tilsynsførendes opfattelse ikke grundlag for en så substantiel ændring. Disse særlige sikkerhedsforanstaltninger for denne personkategori er tværtimod helt på linje med tilgangen i Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager. Den tilsynsførende anbefaler, at der træffes flere sikkerhedsforanstaltninger med hensyn til adgang til oplysninger om personer, der (endnu) ikke har begået en strafbar handling, og at man alle omstændigheder ikke svækker den beskyttelse, Europol-konventionen giver.

Artikel 20: Frister for lagring

26. I henhold til tekstændringerne i artikel 21, stk. 3, i Europol-konventionen ⁽¹⁾, skal det hvert år undersøges, om det er nødvendigt fortsat at lagre personoplysninger som omhandlet i artikel 10, stk. 1, og det skal anføres, at en sådan undersøgelse er foretaget. Artikel 20, stk. 1, i forslaget foreskriver imidlertid først en sådan undersøgelse senest tre år efter registreringen. Den tilsynsførende er ikke overbevist om, at der er behov for denne ekstra fleksibilitet, og henstiller derfor, at der i forslaget indsættes et krav om en årlig undersøgelse. Endnu vigtigere er det at ændre forslaget, således at der indføres en bestemmelse om, at spørgsmålet om lagring skal undersøges med jævne mellemrum og ikke kun én gang efter tre år.

Artikel 21: Adgang til nationale og internationale databaser

27. Artikel 21 er en almindelig bestemmelse, der giver Europol ret til at foretage datasøgning og indhente data i andre nationale og internationale informationssystemer. En sådan adgang bør kun tillades fra sag til sag og være undergivet strenge betingelser. Artikel 21 indeholder imidlertid hjemmel for en alt for bred adgang, hvilket ikke er nødvendigt for Europol's opgaver. Den tilsynsførende henviser i den forbindelse til sin udtalelse af 20. januar 2006 om adgang til søgning i VIS for de myndigheder, der har ansvaret for den indre sikkerhed ⁽²⁾. Den tilsynsførende henstiller, at teksten til forslaget ændres i overensstemmelse hermed.
28. Det er vigtigt at huske på, at bestemmelsen, for så vidt som den vedrører adgang til de nationale databaser, omfatter mere end videregivelse af oplysninger mellem Europol og nationale enheder, der bl.a. er omhandlet i artikel 12, stk. 4, i forslaget. Denne adgang vil ikke kun være reguleret af bestemmelserne i denne rådsafgørelse, men også af national lovgivning om adgang til og brug af oplysningerne. Den

⁽¹⁾ Som fastlagt i Europol-konventionen efter indarbejdelsen af ændringerne i de tre protokoller, der er nævnt i punkt 2.

⁽²⁾ Udtalelse af 20. januar 2006 om forslaget til Rådets afgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de myndigheder i medlemsstaterne, der har ansvaret for den indre sikkerhed, og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger (KOM(2005) 600 endelig) (EUT C 97 af 25.4.2006, s. 6).

tilsynsførende er tilfreds med, at det i artikel 21 hedder, at den strengeste bestemmelse skal anvendes. Desuden er vigtigheden af at kunne videregive personoplysninger mellem Europol og nationale databaser, herunder at Europol får adgang til disse databaser, en yderligere grund til vedtagelse af Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, som giver et passende niveau af beskyttelse.

Artikel 24: Videregivelse af personoplysninger til eksterne instanser

29. I henhold til artikel 24, stk. 1, skal to betingelser være opfyldt, hvis der skal videregives oplysninger til de offentlige myndigheder i tredjelande og internationale organisationer: a) videregivelse kan kun ske, hvis det er nødvendigt i de enkelte tilfælde for at forebygge kriminalitet, og b) det sker på grundlag af en international aftale, der sikrer, at den eksterne instans yder en tilstrækkelig høj databeskyttelse. Ifølge artikel 24, stk. 2, kan der gøres en undtagelse i særlige tilfælde under hensyn til databeskyttelsesniveauet i den instans, der modtager oplysningerne. Den tilsynsførende har forståelse for behovet for disse undtagelser og understreger, at reglerne for undtagelserne skal følges meget nøje, sagerne skal vurderes enkeltvis, og der skal være tale om helt specielle omstændigheder. Affattelsen af artikel 24, stk. 2, afspejler på tilfredsstillende vis disse betingelser.

Artikel 29: Ret til adgang til personoplysninger

30. Artikel 29 omhandler retten til adgang til personoplysninger. Dette er en af den registreredes grundlæggende rettigheder, der er knæsat i artikel 8, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og sikret i Europarådets konvention 108 af 28. januar 1981 og anbefaling R(87) 15 fra Europarådets Ministerkomité af 17. september 1987. Denne ret skal ses i sammenhæng med princippet om, at enhver behandling af personoplysninger skal udføres rimeligt og lovligt, og formålet er at beskytte den registreredes væsentlige interesser. Betingelserne i artikel 29 begrænser imidlertid denne rettighed på en måde, der i lyset af ovenstående ikke kan accepteres.
31. Overordnet hedder det i artikel 29, stk. 3, at en anmodning om adgang — fremsat i en medlemsstat i henhold til artikel 29, stk. 2 — vil blive behandlet i overensstemmelse med artikel 29 og de love og administrative procedurer, der gælder i den medlemsstat, hvor anmodningen fremsættes. Dette kan medføre, at den nationale lovgivning indskrænker adgangsrettens anvendelsesområde og substans, og pålægger proceduremæssige begrænsninger. Det vil være et utilfredsstillende resultat. En anmodning om adgang til personoplysninger kan f.eks. også fremsættes af personer, hvis oplysninger ikke er behandlet af Europol. Det er afgørende, at adgangsretten udvides til også at omfatte disse anmodninger. Det må derfor sikres, at nationale love, der resulterer i en mere begrænset adgangsret, ikke finder anvendelse.

32. Den tilsynsførende mener, at henvisningen til den nationale lovgivning i artikel 29, stk. 3, bør udgå og erstattes med harmoniserede bestemmelser om anvendelsesområde, substans og procedure, helst i Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger eller om nødvendigt i Rådets afgørelse.
33. Endvidere er der i artikel 29, stk. 4, opregnet en række grunde til at nægte adgang til personoplysninger, hvis en registreret ønsker at udøve sin ret til egenacces til personoplysninger, som er behandlet af Europol. I henhold til artikel 29, stk. 4, skal adgang nægtes, hvis en sådan adgang »kan skade« visse specifikke interesser. Denne affattelse er meget bredere, end artikel 19, stk. 3, i Europol-konventionen, der kun giver mulighed for at afslå udlevering, »hvis det er nødvendigt for«.
34. Den tilsynsførende henstiller, at den strengere affattelse i Europol-konventionen bibeholdes. Det må også sikres, at den registeransvarlige er forpligtet til at begrunde afslaget, så der kan ske en effektiv kontrol af anvendelsen af denne undtagelse. Dette princip er udtrykkeligt nævnt i anbefaling R(87) 15 fra Europarådets Ministerkomité. Ordlyden i Kommissionens forslag kan ikke accepteres, eftersom den ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til adgangsrettens grundlæggende karakter. Der kan kun afviges fra denne ret, hvis det er nødvendigt for at beskytte en anden væsentlig interesse, dvs. hvis adgangen ville være til skade for denne anden interesse.
35. Sidst, men ikke mindst, er retten til adgang stærkt begrænset af den høringsordning, der er fastlagt i artikel 29, stk. 5. Denne ordning gør adgangen betinget af, at alle berørte kompetente myndigheder høres, og ligeledes, for så vidt angår analysedatabaser, af enighed mellem Europol og alle de medlemsstater, der deltager i analysen eller er direkte berørt. Ordningen tilsidesætter de facto det grundlæggende princip i retten til adgang. Adgang bør gives som et generelt princip og må kun begrænses under særlige omstændigheder. Men ifølge forslaget vil der kun blive givet adgang efter høring, og når der er opnået enighed.

IV. ANVENDELSE AF EN GENEREL RAMME FOR DATA-BESKYTTELSE

Generelt

36. Europol bliver et organ under Den Europæiske Union, men ikke en fællesskabsinstitution eller et fællesskabsorgan som omhandlet i artikel 3 i forordning (EF) nr. 45/2001. Derfor finder forordningen almindeligvis ikke anvendelse på behandling af personoplysninger i Europol, bortset fra ganske bestemte tilfælde. Forslagets kapitel V indfører derfor en sui generis-databeskyttelsesordning, der også baserer sig på en generel gældende retlig ramme for databeskyttelse.

En generel retlig ramme for databeskyttelse under tredje søjle

37. Forslaget anerkender, at der er brug for en generel retlig ramme for databeskyttelse. Ifølge forslaget artikel 26 skal

Europol som en *lex generalis* overholde principperne i Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager. Denne henvisning til (forslaget til) Rådets rammeafgørelse træder i stedet for henvisningen i artikel 14, stk. 3, i Europol-konventionen til Europarådets konvention 108 af 28. januar 1981 og anbefaling R(87) 15 fra Europarådets Ministerkomité af 17. september 1987.

38. Den tilsynsførende hilser forslaget artikel 26 velkommen. Denne bestemmelse er af afgørende betydning både for en effektiv databeskyttelse og for at sikre ensartethed, da den gør det lettere at foretage en udveksling af personoplysninger, der også er til gavn for retshåndhævelsen. Der bør imidlertid drages omsorg for, at de to instrumenter bliver forenelige, hvilket ikke er umiddelbart indlysende, eftersom:

- Teksten til Rådets rammeafgørelse er blevet drøftet i Rådet og har undergået væsentlige ændringer under forhandlingsforløbet, og forhandlingerne endte med at komme ind i dødvande hen imod slutningen af 2006.
- Det tyske formandskab bebudede et forslag til en ny tekst, der skulle komme i marts 2007, og som hovedsagelig ville komme til at indeholde generelle principper for databeskyttelse.
- Muligheden for at anvende Rådets rammeafgørelse direkte på behandling, der foretages af Europol, er et vigtigt spørgsmål i de igangværende drøftelser.

Afhængigt af resultaterne af drøftelserne i Rådet om denne rammeafgørelse, som sandsynligvis bliver baseret på det tyske forslag, kan det blive nødvendigt med supplerende beskyttelsesforanstaltninger i det foreliggende forslag. Det bliver nødvendigt at tage stilling til dette punkt på et senere tidspunkt, når der er større klarhed omkring resultatet af drøftelserne af Rådets rammeafgørelse.

39. Den tilsynsførende fremhæver, at den foreliggende rådsafgørelse ikke bør vedtages, før Rådet vedtager rammer for databeskyttelse, så der sikres et passende databeskyttelsesniveau i overensstemmelse med de konklusioner, den tilsynsførende er fremkommet med i sine to udtalelser om Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse ⁽¹⁾.

40. Den tilsynsførende skal i den forbindelse understrege to specifikke elementer i Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse, som er særlig relevante for at give registrede øget beskyttelse, når Europol behandler oplysninger om dem. For det første giver forslaget mulighed for at foretage en sontring ved behandlingen af data på grundlag af dataenes nøjagtighed og pålidelighed. Der skelnes mellem data, der er baseret på opfattelser, og data, der bygger på fakta. En sådan klar sontring mellem »bløde data« og »hårde data« er en vigtig metode til at overholde princippet om datakvalitet. For det andet indeholder forslaget bestemmelser om sontring mellem oplysninger om forskellige personkategorier på grundlag af deres mulige medvirken til en strafbar handling.

⁽¹⁾ Udtalelse af 19. december 2005, EUT [2006] C 47, og anden udtalelse af 29. november 2006, der endnu ikke er offentliggjort i EUT (findes på adressen www.edps.europa.eu).

Forordning (EF) nr. 45/2001

41. Dette fører frem til spørgsmålet om anvendelse af forordning (EF) nr. 45/2001 på Europol's aktiviteter. Forordning (EF) nr. 45/2001 gælder først og fremmest for Europol's ansatte. Dette spørgsmål behandles i punkt 47. For det andet vil forordningen, som der gøres rede for i del IV af denne udtalelse, finde anvendelse på udveksling af oplysninger med fællesskabsorganer, i det mindste for så vidt som disse organer fremsender oplysninger til Europol. Vigtige eksempler på fællesskabsorganer er dem, der er nævnt i forslaget's artikel 22, stk. 1.
42. Det kan forventes, at disse organer vil skulle sende personoplysninger til Europol ganske hyppigt. Fællesskabsinstitutionerne og -organerne vil i den forbindelse skulle overholde alle de forpligtelser, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 45/2001, navnlig med hensyn til lovlige behandling af personoplysninger (forordningens artikel 5), forudgående kontrol (artikel 27) og høring af den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse (artikel 28). Dette rejser spørgsmål med hensyn til, om artikel 7, 8 og 9 i forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse. Europol, der hører under »modtagere, som ikke er fællesskabsinstitutioner eller -organer«, og som ikke er undergivet direktiv 95/46/EF, kan meget vel være omfattet af artikel 9. I så fald bør vurderingen af, om den beskyttelse, der ydes af Europol, er tilstrækkelig, ske efter artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 på samme måde som ved andre internationale organisationer eller tredjelande. Denne løsning vil skabe usikkerhed og vil desuden ikke være i overensstemmelse med forslaget's grundlæggende idé om at bringe Europol's stilling mere på linje med institutionerne og organerne under EF-traktaten. Det ville være en bedre løsning at behandle Europol som et fællesskabsorgan, når det behandler oplysninger, der stammer fra fællesskabsorganer. Den tilsynsførende foreslår at tilføje følgende stykke i artikel 22: »Når fællesskabsinstitutioner eller -organer videregiver personoplysninger, anses Europol for at være et fællesskabsorgan som omhandlet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 45/2001«.

Udveksling af oplysninger med OLAF

43. Udveksling af personoplysninger med Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) fortjener særlig opmærksomhed. I øjeblikket finder udveksling af oplysninger mellem Europol og OLAF sted på grundlag af en administrativ aftale mellem de to organer. Aftalen giver mulighed for udveksling af strategiske og tekniske oplysninger, men udelukker udveksling af personoplysninger.
44. Forslaget til Rådets afgørelse har en anden karakter. Ifølge artikel 22, stk. 3, kan der udveksles oplysninger, herunder personoplysninger, på samme måde, som der udveksles oplysninger mellem OLAF og medlemsstaternes myndigheder⁽¹⁾. Formålet med denne udveksling er begrænset til svig, aktiv og passiv korruption og hvidvaskning af penge.

⁽¹⁾ På grundlag af artikel 7 i den anden protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT C 221 af 19.7.1997, s. 12).

Både OLAF og Europol skal i hvert enkelt tilfælde tage hensyn til kravene om fortrolighed i efterforskningen og databeskyttelse. For OLAF's vedkommende betyder det under alle omstændigheder, at beskyttelsesniveauet i forordning (EF) nr. 45/2001 skal overholdes.

45. Det fastsættes desuden i forslaget's artikel 48, at forordning (EF) nr. 1073/1999⁽²⁾ finder anvendelse på Europol. OLAF får beføjelse til at foretage administrative undersøgelser i Europol og skal uden varsel og omgående have adgang til alle oplysninger, som Europol er i besiddelse af⁽³⁾. Efter den tilsynsførendes opfattelse står det ikke klart, hvilket anvendelsesområde denne bestemmelse har:
- Den omfatter under alle omstændigheder undersøgelser, som OLAF foretager vedrørende svig, korruption, hvidvaskning af penge og andre uregelmæssigheder, der påvirker De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, inden for selve Europol.
 - Den indebærer også, at forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på sådanne undersøgelser, blandet andet skal den tilsynsførende føre tilsyn med, hvordan OLAF anvender sine beføjelser.
46. Bestemmelsen omfatter imidlertid ikke og bør heller ikke omfatte undersøgelser af uregelmæssigheder uden for Europol, som data, der er behandlet af Europol, kan kaste yderligere lys over. Bestemmelserne om udveksling af oplysninger, herunder personoplysninger, jf. artikel 22, stk. 3, vil være tilstrækkelige i sådanne tilfælde. Den tilsynsførende henstiller, at anvendelsesområdet for artikel 48 i forslaget præciseres med hensyn til dette.

V. HVORDAN EUROPOL KAN BRINGES PÅ LINJE MED DEN EUROPÆISKE UNIONS ØVRIGE ORGANER, DER ER OPRETTET UNDER EF-TRAKTATEN

Europol's ansatte

47. Europol's ansatte bliver omfattet af vedtægten. Hvis der behandles oplysninger vedrørende ansatte ved Europol, bør såvel de materielle regler som reglerne om tilsyn i forordning (EF) nr. 45/2001 finde anvendelse af hensyn til ensartethed og ikke-forskelsbehandling. Forslaget's betragtning 12 omhandler forordningens anvendelse på behandlingen af personoplysninger, herunder personoplysninger om Europol's ansatte. Efter den tilsynsførendes opfattelse er det ikke tilstrækkeligt at præcisere dette spørgsmål i betragtningerne. Betragtningerne i en fællesskabsretsakt er ikke bindende og bør ikke indeholde normative bestemmelser⁽⁴⁾. For helt at sikre anvendelsen af forordning (EF) nr. 45/2001 bør der indsættes et stykke i selve afgørelsens tekst, f.eks. i artikel 38, om, at forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på behandling af personoplysninger om Europol's ansatte.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1).

⁽³⁾ Jf. forordningens artikel 1, stk. 3 og artikel 4, stk. 2.

⁽⁴⁾ Se f.eks. den interinstitutionelle overenskomst af 22. december 1998 om fælles retningslinjer for EF-lovgivningens affattelse (EFT C 73 af 17.3.1999, s. 1), retningslinje 10.

Tilsyn med Europol's behandling af oplysninger

48. Forslaget tager ikke sigte på nogen grundlæggende ændring af tilsynsordningen for Europol, hvor den fælles kontrolinstans spiller en central rolle. I henhold til den foreslåede retlige ramme oprettes kontrolinstansen efter forslagens artikel 33. Imidlertid vil nogle af ændringerne i Europol's status og aktiviteter føre til, at den tilsynsførende kun inddrages i begrænset omfang, bortset fra opgaverne vedrørende Europol's ansatte. Det fastsættes derfor i forslagens artikel 33, stk. 6, at den fælles kontrolinstans skal samarbejde med den tilsynsførende og andre kontrolinstanser. Denne bestemmelse svarer til bestemmelsen om, at den tilsynsførende i henhold til artikel 46, litra f), nr. ii), i forordning (EF) nr. 45/2001 har til opgave at samarbejde med den fælles kontrolinstans. Den tilsynsførende hilser denne bestemmelse velkommen som et nyttigt instrument til at fremme en ensartet tilgang til datatilsyn i hele EU, uanset hvilken søjle der er tale om.
49. Som allerede nævnt indeholder det foreliggende forslag ikke nogen grundlæggende ændring af tilsynsordningen. Forslaget indgår imidlertid i en bredere sammenhæng, der muligvis nødvendiggør mere grundlæggende overvejelser om den fremtidige ordning for tilsyn med Europol. Der kan nævnes to specifikke tiltag. For det første opstiller artikel 44-47 i forordning (EF) nr. 1987/2006 ⁽¹⁾ en ny struktur for tilsynet med SIS II. For det andet har det tyske formandskab i forbindelse med Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager oplyst, at det overvejer en ny struktur for tilsynet med de europæiske informationssystemer under tredje søjle, herunder Europol.
50. Ifølge den tilsynsførende er denne udtalelse ikke den rette lejlighed til at drøfte grundlæggende ændringer i tilsynsordningen. Tilsynsordningen for SIS II som et netværkssystem er baseret inden for første søjle og ville ikke være hensigtsmæssig for Europol som et organ inden for tredje søjle, der indebærer begrænsede beføjelser for Fællesskabets institutioner, især Kommissionen og Domstolen. I mangel af sikkerhedsforanstaltningerne under tredje søjle vil der stadig være behov for en særlig tilsynsordning. For eksempel handler artikel 31 om klager fra enkeltpersoner. Desuden er tankerne om en ny struktur for tilsynet med europæiske informationssystemer som bebudet af det tyske formandskab fortsat på et meget tidligt stadium. Endelig fungerer den nuværende ordning godt.
51. Den tilsynsførende vil derfor koncentrere sine bemærkninger om sin rolle i forbindelse med udveksling af personoplysninger mellem Europol og andre organer på EU-plan. Bestemmelserne vedrørende denne udveksling er et vigtigt nyt element i forslaget. Artikel 22, stk. 1, nævner Frontex,

Den Europæiske Centralbank, EONN ⁽²⁾ samt OLAF. Alle disse organer falder inden for den tilsynsførendes tilsynsområde. Artikel 22, stk. 2, fastsætter, at Europol kan indgå samarbejdsaftaler med disse instanser, der kan omfatte udveksling af personoplysninger. For så vidt angår Olaf kan denne udveksling endog ske uden samarbejdsaftaler (Artikel 22, stk. 3). Artikel 48 i forslaget — som drøftes i punkt 45 og 46 — er også relevant i den henseende.

52. Det bør sikres, at den tilsynsførende kan udøve de beføjelser, der tillægges ham i forordning (EF) nr. 45/2001, med hensyn til oplysninger, der er videregivet af fællesskabsorganer. Dette er endnu vigtigere i tilfælde af videregivelse af personoplysninger, hvor Europol vil blive betragtet som et fællesskabsorgan i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 45/2001 som tidligere foreslået. Dette gør det tætte samarbejde med den fælles kontrolinstans i henhold til artikel 33 endnu vigtigere.
53. Den tilsynsførende har to yderligere henstillinger at fremsætte med hensyn til den registreredes rettigheder i forbindelse med disse oplysninger:
- Artikel 30 i forslaget medfører, at den registrerede har ret til at rette eller slette fejlagtige oplysninger om ham. Artikel 30, stk. 2, forpligter medlemsstaterne til at rette eller slette disse oplysninger, hvis de har videregivet dem direkte til Europol. Der er behov for en tilsvarende bestemmelse vedrørende data videregivet af et fællesskabsorgan, som den tilsynsførende fører tilsyn med, for at sikre at Europol og dette fællesskabsorgan reagerer ens.
 - Artikel 32, stk. 2, vedrører en persons ret til at kontrollere, om en behandling er lovlig i tilfælde, hvor en medlemsstat har videregivet eller søgt i personoplysninger. Der er behov for en tilsvarende bestemmelse vedrørende oplysninger videregivet af et fællesskabsorgan, som den tilsynsførende fører tilsyn med.
54. På baggrund af ovennævnte betragtninger bør den tilsynsførende samarbejde tæt med den fælles kontrolinstans, i det mindste når aftalerne om udveksling af oplysninger med fællesskabsorganer er på plads. Dette er et af de vigtigste områder, hvor de gensidige forpligtelser til at samarbejde vil blive indført.

Høring af databeskyttelsesmyndigheder

55. Artikel 10, stk. 3, bestemmer, at Rådet skal fastlægge betingelserne for oprettelsen af visse databehandlingssystemer inden for Europol. Den tilsynsførende anbefaler, at der tilføjes en pligt til at høre den tilsynsførende og den fælles kontrolinstans forud for vedtagelsen af sådanne bestemmelser.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informationssystemet (SIS II), EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.

⁽²⁾ Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug.

56. Artikel 22 vedrører Europols forbindelser med andre organer og agenturer med tilknytning til Det Europæiske Fællesskab og Den Europæiske Union. Det samarbejde, der nævnes i denne artikel, kan sikres gennem samarbejdsaftaler og kan vedrøre udveksling af personoplysninger. Derfor bør den tilsynsførende og den fælles kontrolinstans høres ved vedtagelsen af aftaler i henhold til artikel 22, for så vidt disse aftaler er relevante for beskyttelsen af personoplysninger, der behandles af fællesskabsinstitutioner og -organer. Den tilsynsførende anbefaler, at teksten til forslaget ændres i overensstemmelse hermed.
57. Artikel 25, stk. 2, fastsætter, at der skal fastlægges gennemførelsesbestemmelser for udvekslingerne med andre organer og agenturer med tilknytning til Det Europæiske Fællesskab og Den Europæiske Union. Den tilsynsførende anbefaler, at ikke blot den fælles kontrolinstans, men også den tilsynsførende høres forud for vedtagelsen af sådanne regler i overensstemmelse med den praksis under fællesskabslovgivningen, hvor fællesskabsorganer hører den tilsynsførende i henhold til artikel 28, stk. 1, i forordning (EF) nr. 45/2001.

Den databeskyttelsesansvarlige

58. Den tilsynsførende hilser artikel 27 velkommen, som indeholder en bestemmelse om en databeskyttelsesansvarlig, der bl.a. har til opgave på uafhængig vis at sikre, at bestemmelserne om behandling af personoplysninger overholdes på korrekt vis. Denne funktion er med succes blevet indført på fællesskabsplan ved forordning nr. (EF) 45/2001 inden for Fællesskabets institutioner og organer. Funktionen som databeskyttelsesansvarlig udøves også inden for Europol, hidtil dog uden et tilstrækkeligt retsgrundlag.
59. For at funktionen som databeskyttelsesansvarlig kan udøves med succes, er det væsentligt, at dennes uafhængighed sikres effektivt ved lov. Derfor indeholder forordning (EF) nr. 45/2001 flere bestemmelser til sikring af dette. Den databeskyttelsesansvarlige udpeges for en vis periode og kan kun afskediges under særlige omstændigheder. Han får stillet det nødvendige personale og budget til rådighed. Han må ikke modtage instrukser i udførelsen af sine opgaver.
60. Disse bestemmelser er desværre ikke med i det foreliggende forslag, undtagen bestemmelsen om modtagelse af instrukser. Den tilsynsførende anbefaler derfor stærkt, at garantiene vedrørende den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed medtages som f.eks. de særlige garantier vedrørende hans udpegelse og afskedigelse og hans uafhængighed af styrelsesrådet. Disse bestemmelser er nødvendige for at sikre den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed. Disse bestemmelser vil desuden bringe Europols databeskyttelsesansvarliges stilling mere i overensstemmelse med de databeskyttelsesansvarliges stilling inden for fællesskabsinstitutionerne. Endelig understreger den tilsynsførende, at artikel 27, stk. 5, i forslaget, der anmoder Europols styrelsesråd om at vedtage gennemførelsesbestemmelser om visse aspekter af den databeskyttelsesansvarliges funktion, ifølge sin natur ikke er egnet som garanti for den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed. Der må tænkes på, at der først og fremmest er behov for uafhængighed af Europols ledelse.
61. Der er endnu en årsag til at harmonisere bestemmelsen om den databeskyttelsesansvarlige i Rådets afgørelse med artikel 24 i forordning (EF) nr. 45/2001. Med hensyn til personoplysninger om Europols ansatte (se punkt 47) finder denne forordning anvendelse, hvilket betyder, at Europols databeskyttelsesansvarlige for så vidt angår disse spørgsmål henhører under denne forordning. Den databeskyttelsesansvarlige bør under alle omstændigheder udpeges i overensstemmelse med kravene i forordningen.
62. Den tilsynsførende anbefaler endvidere, at ordningen med forudgående kontrol som fastsat i artikel 27 i forordning nr. 45/2001 for fællesskabsorganer anvendes på Europol. Ordningen med forudgående kontrol har vist sig at være et effektivt instrument og spiller en væsentlig rolle i forbindelse med databeskyttelse inden for Fællesskabets institutioner og organer.
63. Endelig vil det være nyttigt for Europols databeskyttelsesansvarlige at deltage i det eksisterende netværk af databeskyttelsesansvarlige under første søjle, selv ud over den databeskyttelsesansvarliges aktiviteter vedrørende Europols ansatte. Dette vil yderligere sikre en tilgang til databeskyttelsesproblemer, der svarer til den tilgang, som følges af Fællesskabets organer, og vil være i fuld overensstemmelse med det mål, der er formuleret i forslaget 16. betragtning, nemlig samarbejde med de europæiske organer og agenturer og derved sikring af en passende databeskyttelse i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001. Den tilsynsførende anbefaler, at der tilføjes et punktum i forslaget 16. betragtning, hvori målet om denne fælles tilgang fastsættes. Dette punktum kan affattes således: »Den databeskyttelsesansvarlige samarbejder under udførelsen af sine opgaver med de databeskyttelsesansvarlige, der er udpeget i henhold til fællesskabsretten.«

VI. KONKLUSIONER

64. Den tilsynsførende forstår behovet for et nyt og mere fleksibelt retsgrundlag for Europol, men er særlig opmærksom på de væsentlige ændringer, gældende lovgivning om databeskyttelse og de stadig flere ligheder mellem Europol og fællesskabsorganerne.
65. Hvad angår de væsentlige ændringer anbefaler den tilsynsførende:
- at der indsættes særlige betingelser og begrænsninger i teksten til afgørelsen med hensyn til oplysninger og efterretninger fra private parter, bl.a. for at sikre oplysningernes korrekthed, da der er tale om personoplysninger, der er indsamlet i handelsøjemed i en kommerciel sammenhæng.

- at det sikres, at behandling af personoplysninger, hvis relevans endnu ikke er blevet vurderet, begrænses strengt til selve vurderingen af deres relevans. Disse data bør lagres i separate databaser, indtil det er fastslået, at de har relevans for en af Europol's specifikke opgaver, i højst 6 måneder.
 - med hensyn til kompatibilitet med andre databehandlingsystemer uden for Europol, at en række strenge betingelser og garantier skal være opfyldt, når der reelt sker en samkøring med en anden database.
 - at der indsættes garantier i forbindelse med adgang til oplysninger om personer, der (endnu) ikke har begået en strafbar handling. De garantier, Europol-konventionen giver, bør ikke svækkes.
 - at det sikres, at behovet for fortsat lagring af personoplysninger i forbindelse med personer tages op til fornyet overvejelse hvert år, og den fornyede gennemgang dokumenteres.
 - at elektronisk adgang til og søgning i data fra andre nationale og internationale informationssystemer kun tillades sag for sag og på strenge betingelser.
 - med hensyn til adgangsretten: at henvisningen til den nationale lovgivning i artikel 29, stk. 3, udgår og erstattes med harmoniserede bestemmelser om anvendelsesområde, indhold og procedure, helst i Rådets rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger eller om nødvendigt i Rådets afgørelse. Artikel 29, stk. 4, bør omformuleres og kun tillade nægtelse af adgang, »hvis denne nægtelse er nødvendig for«. Høringsordningen i artikel 29, stk. 5, bør udgå.
66. Den foreliggende rådsafgørelse bør ikke vedtages, før Rådet vedtager rammebestemmelser om databeskyttelse, der sikrer et passende databeskyttelsesniveau i overensstemmelse med de konklusioner, den tilsynsførende er fremkommet med i sine to udtalelser om Kommissionens forslag til Rådets rammeafgørelse. Der bør skelnes mellem data, der er baseret på opfattelser, og data, der bygger på fakta. Der bør sondres mellem oplysninger om forskellige personkategorier på grundlag af deres mulige indblanding i en strafbar handling.
67. Den tilsynsførende foreslår, at følgende stykke tilføjes i artikel 22: »Når fællesskabsinstitutioner eller -organer videregiver oplysninger, betragtes Europol som et fællesskabsorgan som omhandlet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 45/2001«.
68. Artikel 48 i forslaget om undersøgelser, der foretages af Olaf, bør ikke omfatte undersøgelser af uregelmæssigheder uden for Europol, som data behandlet af Europol kan kaste yderligere lys på. Den tilsynsførende anbefaler, at anvendelsesområdet for artikel 48 i forslaget præciseres.
69. For helt at sikre anvendelsen af forordning (EF) nr. 45/2001 bør der indsættes et stykke i afgørelsens tekst om, at forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på behandling af personoplysninger om Europol's ansatte.
70. Anvendelsesområdet for to bestemmelser om de registreredes rettigheder (artikel 30, stk. 2, og artikel 32, stk. 2) bør udvides til data, der videregives af et fællesskabsorgan, som den tilsynsførende fører tilsyn med, for at sikre, at Europol og dette fællesskabsorgan reagerer på samme måde.
71. Artikel 10, stk. 3, artikel 22 og artikel 25, stk. 2, bør indeholde (mere præcise) bestemmelser om høring af databeskyttelsesmyndigheder.
72. Den tilsynsførende anbefaler stærkt, at garantierne vedrørende den databeskyttelsesansvarliges uafhængighed medtages, som f.eks. de særlige garantier vedrørende hans udpegelse og afskedigelse og hans uafhængighed af styrelsesrådet, overensstemmelse med forordning (EF) nr. 45/2001.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. februar 2007

Peter HUSTINX

*Den Europæiske Tilsynsførende for
Databeskyttelse*

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

KOMMISSIONEN

**Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten
Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 255/03)

Godkendelsesdato	27.6.2007
Sag nr.	N 558/05
Medlemsstat	Polen
Region	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Wsparcie dla zakładów aktywności zawodowej
Retsgrundlag	Art. 25, art. 29 ust. 3 i art. 31 ust. 1 ustawy o rehabilitacji z dnia 27 sierpnia 1977 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych (Dz.U. nr 123, poz 776 z późn. zm.); art. 7 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84); art. 7 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz.U. nr 200, poz. 1682 ze zm.); art. 12 ust.2 pkt 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (DzU. nr 94. poz. 431); art.38 ust. 2 ustawy 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. nr 14, poz. 176).
Foranstaltningstype	—
Formål	Støtte af social karakter til enkeltforbrugere
Støtteform	—
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse: 17 542 636 mio. PLN
Støtteintensitet	Foranstaltning, der ikke udgør støtte
Varighed	—
Økonomisk sektor	—

Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	—
Andre oplysninger	—

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Godkendelsesdato	31.8.2007
Sag nr.	N 79/07
Medlemsstat	Spanien
Region	—
Titel (og/eller modtagerens navn)	Ayudas a Proyectos de Investigación, Desarrollo e Innovación dirigidos al uso y gestión de los recursos naturales y las conservación de los hábitats y ecosistemas
Retsgrundlag	Proyecto de Orden por la que se establecen las bases reguladoras para la concesión de subvenciones en la Acción Estratégica para el uso y gestión de los recursos naturales y la conservación de los hábitats y ecosistemas, correspondientes al Programa Nacional de Ciencias y Tecnologías Medioambientales, en el marco del Plan Nacional de Investigación Científica, Desarrollo e Innovación Tecnológica 2004-2007
Foranstaltningstype	Støtteprogram
Formål	Forskning og udvikling
Støtteform	Direkte støtte
Rammebeløb	Forventet årligt støtteydelse: 2007: 12,5 — 2008: 8,75 — 2009: 7,5 mio. EUR; Samlet forventet støtteydelse: 28,75 mio. EUR
Støtteintensitet	50 %-25 %
Varighed	Indtil 2009
Økonomisk sektor	—
Navn og adresse på den myndighed, der yder støtten	Ministerio de Medio Ambiente Plaza de San Juan de la Cruz, s/n E-28071 Madrid
Andre oplysninger	—

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

**Godkendt statsstøtte inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 87 og 88 i EF-traktaten
Tilfælde, mod hvilke Kommissionen ikke gør indsigelse**

(2007/C 255/04)

Vedtagelsesdato	30.7.2007
Sag nr.	N 21/07
Medlemsstat	Spanien
Region	Murcia
Støtteordning (og/eller modtagers navn)	Ayudas para paliar los daños producidos en los cultivos de olivar y viñedos en los municipios de Jumilla y Yecla por las heladas de enero de 2006
Retsgrundlag	Orden de 11 de octubre de 2006 de la Consejería de Agricultura
Foranstaltningens art	Ordning
Formål	Kompensation for tab som følge af ugunstige vejrforhold
Støtteform	Direkte støtte
Budget	1 800 000 EUR
Støtteintensitet	Højst 100 %
Varighed	Ad hoc
Erhvervssektorer	Landbrug
Den støttetildelende myndigheds navn og adresse	Consejería de Agricultura y Agua Comunidad Autónoma de la Región de Murcia
Andre oplysninger	—

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Vedtagelsesdato	20.8.2007
Sag nr.	N 62/07
Medlemsstat	Spanien
Region	Galicia
Støtteordning (og/eller modtagers navn)	Ayudas para la reparación de daños causados en el sector agrario por las inundaciones acaecidas en octubre y noviembre de 2006
Retsgrundlag	Ordenes de noviembre de 2006 y diciembre de 2006, por las que se dictan disposiciones para el desarrollo en el sector agrario de los Decretos nº 180/2006 y 227/2006, de medidas urgentes de ayuda para la reparación de los daños causados por las inundaciones en los meses de octubre y noviembre
Foranstaltningens art	Ordning
Formål	Kompensation for tab som følge af en ekstraordinær begivenhed

Støtteform	Direkte støtte
Budget	900 000 EUR
Støtteintensitet	Højest 100 %
Varighed	Ad hoc
Erhvervssektorer	Landbrug
Den støttetildelende myndigheds navn og adresse	Consejería del Medio Rural Xunta de Galicia
Andre oplysninger	—

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Vedtagelsesdato	25.7.2007
Sag nr.	N 83/07
Medlemsstat	Spanien
Region	Murcia
Støtteordning (og/eller modtagers navn)	Programas de colaboración para la formación y transferencia tecnológica del sector agroalimentario y del medio rural
Retsgrundlag	Orden de 19 de diciembre de 2006, de la Consejería de Agricultura y Agua, por la que se establecen las bases reguladoras y la convocatoria para el año 2007 de las líneas de ayuda para programas de colaboración para la formación y transferencia tecnológica del sector agroalimentario y del medio rural
Foranstaltningens art	Ordning
Formål	—
Støtteform	Direkte støtte
Budget	961 695 EUR
Støtteintensitet	100 %-75 %
Varighed	2007
Erhvervssektorer	Landbrug
Den støttetildelende myndigheds navn og adresse	Consejería de Agricultura y de Agua Comunidad Autónoma de la Región de Murcia
Andre oplysninger	—

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Vedtagelsesdato	19.7.2007
Sag nr.	N 143/07
Medlemsstat	Italien
Region	Marche
Støtteordning (og/eller modtagers navn)	Interventi di soccorso nelle zone agricole danneggiate da calamità naturali (piogge alluvionali dal 16 al 26 settembre 2006 nella provincia di Ancona)
Retsgrundlag	Decreto legislativo n. 102/2004
Foranstaltningens art	Støtteordning
Formål	Kompensation for beskadigelser af landbrugsstrukturer som følge af ugunstige vejrforhold
Støtteform	Direkte støtte
Budget	Der henvises til den godkendte ordning (NN 54/A/04)
Støtteintensitet	Højst 100 %
Varighed	Indtil alle betalinger er gennemført
Erhvervssektorer	Landbrug
Den støttetildelende myndigheds navn og adresse	Ministero delle Politiche agricole e forestali Via XX settembre, 20 I-00187 Roma
Andre oplysninger	Gennemførelse af den ordning, som Kommissionen godkendte i forbindelse med statsstøttesag NN 54/A/04 (Kommissionens brev K(2005) 1622 endelig af 7. juni 2005)

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Vedtagelsesdato	19.7.2007
Sag nr.	N 164/07
Medlemsstat	Irland
Region	—
Støtteordning (og/eller modtagers navn)	Scheme of Investment Aid for the Development of the Potato Sector 2007-2013
Retsgrundlag	National Development Plan 2007-2013
Foranstaltningens art	Ordning
Formål	Støtte til investeringer i materiel og anlæg til produktion, oplagring og afsætning af kartofler bortset fra kartofler til stivelsesproduktion
Støtteform	Direkte støtte

Budget	8 mio. EUR
Støtteintensitet	40 % 50 % for unge landbrugere
Varighed	Fra datoen for Kommissionens godkendelse til 31. december 2013
Erhvervssektorer	NACE-kode A001 — Landbrug, jagt og dermed forbundne serviceydelser
Den støttetildelende myndigheds navn og adresse	Department of Agriculture and Food Agriculture House Kildare Street Dublin 2 Ireland
Andre oplysninger	—

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Vedtagelsesdato	19.7.2007
Sag nr.	N 193/07
Medlemsstat	Spanien
Region	Galicia
Støtteordning (og/eller modtagers navn)	Ayudas al sector forestal — Fomento de las frondosas caducifolias
Retsgrundlag	Orden de la Conselleria do Medio Rural de la Xunta de Galicia por la que se establecen las bases y se convocan para el año 2007 las ayudas para el fomento de las frondosas caducifolias
Foranstaltningens art	Ordning
Formål	—
Støtteform	Direkte støtte
Budget	9 000 000 EUR
Støtteintensitet	Højest 70 %
Varighed	2007-2012
Erhvervssektorer	Landbrug
Den støttetildelende myndigheds navn og adresse	Consejería del Medio Rural Comunidad Autónoma de Galicia
Andre oplysninger	—

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Vedtagelsesdato	27.7.2007
Sag nr.	N 204/07
Medlemsstat	Det Forenede Kongerige
Region	England
Støtteordning (og/eller modtagers navn)	The English Woodland Grants Scheme 2005 — Woodland Regeneration Grant
Retsgrundlag	The Forestry Act 1979
Foranstaltningens art	Ordning
Formål	At fremme skovenes økologiske, beskyttende og rekreative funktioner
Støtteform	Tilskud
Budget	10 mio. GBP (14,8 mio. EUR)
Støtteintensitet	Op til 45 %
Varighed	Fra datoen for Kommissionens godkendelse til 31. december 2012
Erhvervssektorer	Skovbrug og træhugst
Den støttetildelende myndigheds navn og adresse	Forestry Commission England Great Eastern House Tenison Road Cambridge CB1 2DU United Kingdom
Andre oplysninger	—

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Vedtagelsesdato	8.8.2007
Sag nr.	N 219/07
Medlemsstat	Irland
Region	—
Støtteordning (og/eller modtagers navn)	Conservation of Plant and Animal Genetic Resources Scheme
Retsgrundlag	Council Regulation (EC) No 1467/94 on the conservation, characterization, collection and utilization of genetic resources in agriculture. Funding is provided for annually in the National Budgetary Estimates process
Foranstaltningens art	Støtteordning
Formål	Bevarelse af genressourcer
Støtteform	Direkte støtte

Budget	I alt 1,05 mio. EUR
Støtteintensitet	—
Varighed	2007-2013
Erhvervssektorer	Landbrug
Den støttetildelende myndigheds navn og adresse	Department of Agriculture and Food Maynooth Business Campus Maynooth Co. Kildare Ireland
Andre oplysninger	—

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Vedtagelsesdato	20.8.2007
Sag nr.	N 271/07
Medlemsstat	Frankrig
Region	—
Støtteordning (og/eller modtagers navn)	Aides en faveur de la recherche et du développement dans les filières grandes cultures
Retsgrundlag	L 611.1 et L 621.1 et suivants du Code Rural
Foranstaltningens art	Støtteordning
Formål	Støtte til grundforskning
Støtteform	Direkte støtte
Budget	Udgifter på 6 mio. EUR om året Udgifter på 42 mio. EUR i alt
Støtteintensitet	80 % i gennemsnit og 100 % undtagelsesvis
Varighed	2007-2013
Erhvervssektorer	Landbrugets markafgrøder (korn/ris, vegetabiliske olie- og fedtstoffer, proteinafgrøder, tørrede grøntsager, tørret foder, spindplanter og silkeorme, sukker)
Den støttetildelende myndigheds navn og adresse	ONIGC 12, rue Rol-Tanguy F-93555 Montreuil sous Bois Cedex
Andre oplysninger	Frankrig har forpligtet sig til at meddele Kommissionen oplysninger om tildelte støttebeløb i de årlige rapporter om statsstøtte

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Vedtagelsesdato	20.8.2007
Sag nr.	N 273/07
Medlemsstat	Spanien
Region	Andalucía
Støtteordning (og/eller modtagers navn)	Ayudas para la lucha contra la mosca mediterránea de la fruta y contra los insectos vectores de los virus de los cultivos hortícolas
Retsgrundlag	Orden por la que se modifica la Orden de 13 de marzo de 2006, por la que se declara la existencia oficial de las plagas que se citan, se establecen las medidas de control y las ayudas para su ejecución
Foranstaltningens art	Ordning
Formål	—
Støtteform	Direkte støtte
Budget	31 884 750 EUR
Støtteintensitet	75 %-50 %
Varighed	2007-2011
Erhvervssektorer	Landbrug
Den støttetildelende myndigheds navn og adresse	Consejería de Agricultura y Pesca Comunidad Autónoma de Andalucía
Andre oplysninger	—

Den autentiske tekst til beslutningen (renset for fortrolige oplysninger) findes på:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4889 — Barclays Industrial Investments/Gemeaz/Scapa)

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 255/05)

Den 26. september 2007 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32007M4889. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion
(Sag COMP/M.4885 — Ineos/Nova/JV)

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 255/06)

Den 28. september 2007 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32007M4885. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.4836 — CVC/Univar)****(EØS-relevant tekst)**

(2007/C 255/07)

Den 17. september 2007 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
- i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32007M4836. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://eur-lex.europa.eu>).

Ingen indsigelse mod en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.4822 — Advent International/Takko Holding)****(EØS-relevant tekst)**

(2007/C 255/08)

Den 17. august 2007 besluttede Kommissionen ikke at rejse indsigelse mod ovennævnte anmeldte fusion og at erklære den forenelig med fællesmarkedet. Denne beslutning er truffet efter artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004. Beslutningens fulde ordlyd foreligger kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- på Kommissionens websted for konkurrence (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Dette websted giver forskellige muligheder for at finde de konkrete fusionsbeslutninger, idet de er opstillet efter bl.a. virksomhedens navn, sagsnummer, dato og sektor
 - i elektronisk form på webstedet EUR-Lex under dokumentnummer 32007M4822. EUR-Lex giver online adgang til EU-retten. (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS
INSTITUTIONER OG ORGANER

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs⁽¹⁾**26. oktober 2007**

(2007/C 255/09)

1 euro =

Valuta	Kurs	Valuta	Kurs	
USD	amerikanske dollar	1,4384	RON rumænske lei	3,3541
JPY	japanske yen	164,50	SKK slovakiske koruna	33,291
DKK	danske kroner	7,4549	TRY tyrkiske lira	1,7161
GBP	pund sterling	0,70100	AUD australske dollar	1,5734
SEK	svenske kroner	9,1800	CAD canadiske dollar	1,3830
CHF	schweiziske franc	1,6732	HKD hongkongske dollar	11,1488
ISK	islandske kroner	86,85	NZD newzealandske dollar	1,8792
NOK	norske kroner	7,7095	SGD singaporeanske dollar	2,0927
BGN	bulgarske lev	1,9558	KRW sydkoreanske won	1 308,94
CYP	cypriotiske pund	0,5842	ZAR sydafrikanske rand	9,3630
CZK	tjekkiske koruna	26,962	CNY kinesiske renminbi yuan	10,7845
EEK	estiske kroon	15,6466	HRK kroatiske kuna	7,3449
HUF	ungarske forint	252,25	IDR indonesiske rupiah	13 121,80
LTL	litauiske litas	3,4528	MYR malaysiske ringgit	4,8122
LVL	lettiske lats	0,7021	PHP filippinske pesos	63,372
MTL	maltesiske lira	0,4293	RUB russiske rubler	35,5790
PLN	polske zloty	3,6309	THB thailandske bath	45,626

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets 416. møde den 11. september 2006 om et udkast til beslutning i sag COMP/C.38.121 — Fittings

(2007/C 255/10)

1. Det rådgivende udvalg er enig i Kommissionens vurdering af det relevante produktmarked og det relevante geografiske marked i beslutningsudkastet.
2. Det rådgivende udvalg er enig i Kommissionens vurdering af, at der foreligger en aftale og/eller samordnet praksis, som omhandlet i traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53.
3. Det rådgivende udvalg er enig i Kommissionens synspunkt om, at der er tale om en enkelt og vedvarende overtrædelse, især med hensyn til perioden efter kontrolundersøgelserne i marts/april 2001.
4. Det rådgivende udvalg er enig i Kommissionens beslutningsudkast med hensyn til beslutningens adressater, især i relation til det ansvar, der tillægges moderselskaberne i de pågældende koncerner.
5. Det rådgivende udvalg er enig i Kommissionens vurdering af anmodningerne om anvendelse af samarbejdsmeddelelsen og differentieringen mellem karteldeltagerne.
6. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen i, at proceduren mod FNAS indstilles.
7. Det rådgivende udvalg henstiller, at dets udtalelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udtalelse afgivet af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål på dets 416. møde den 18. september 2006 om et udkast til beslutning i sag COMP/F/C.38.121 — Fittings

(2007/C 255/11)

1. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen om bødernes grundbeløb.
 2. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen om forhøjelsen af bødens grundbeløb på grund af skærpede omstændigheder.
 3. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen om nedsættelsen af bødens grundbeløb på grund af formildende omstændigheder.
 4. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen om bødenedsættelsen i henhold til Kommissionens meddelelse fra 1996 om bødefritagelse og bødenedsættelse i kartelsager.
 5. Det rådgivende udvalg er enig med Kommissionen om det endelige bødebeløb.
 6. Det rådgivende udvalg henstiller, at dets udtalelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
-

Udtalelse afgivet af repræsentanterne for EFTA-landene om et udkast til beslutning i sag COMP/C.38.121 — Fittings

(Møde afholdt den 11. september 2006 i EF's Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål)

(2007/C 255/12)

1. Repræsentanterne for EFTA-landene er enige i Kommissionens vurdering af det relevante produktmarked og det relevante geografiske marked i beslutningsudkastet.
 2. Repræsentanterne for EFTA-landene er enige i Kommissionens vurdering af, at der foreligger en aftale og/eller samordnet praksis, som omhandlet i traktatens artikel 81 og EØS-aftalens artikel 53.
 3. Repræsentanterne for EFTA-landene er enige i Kommissionens synspunkt om, at der er tale om en enkelt og vedvarende overtrædelse, især med hensyn til perioden efter kontrolundersøgelserne i marts/april 2001.
 4. Repræsentanterne for EFTA-landene er enige i Kommissionens beslutningsudkast med hensyn til beslutningens adressater, især i relation til det ansvar, der tillægges moderselskaberne i de pågældende koncerner.
 5. Repræsentanterne for EFTA-landene er enige i Kommissionens vurdering af anmodningerne om anvendelse af samarbejdsmeddelelsen og differentieringen mellem karteldeltagerne.
 6. Repræsentanterne for EFTA-landene er enige med Kommissionen i, at proceduren mod FNAS indstilles.
 7. Repræsentanterne for EFTA-landene henstiller, at denne udtalelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
-

Høringskonsulentens endelige rapport i sag COMP/38.121 — Fittings

(udarbejdet i henhold til artikel 15 og 16 i Kommissionens afgørelse (2001/462/EF, EKSF) af 23. maj 2001 om høringkonsulentens kompetenceområde under behandlingen af visse konkurrencesager — EFT L 162 af 19.6.2001, s. 21)

(2007/C 255/13)

Mueller Industries Inc. fremsendte i januar 2001 en anmodning om samarbejde i henhold til Kommissionens meddelelse af 1996 om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager. De øvrige virksomheder, der anmodede om samarbejde, var IMI i september 2003, Delta i marts 2004, Frabo i juli 2004 og Oystertec i maj 2005.

Den 22. og 23. marts 2001 gennemførte Kommissionen kontrolundersøgelser vedrørende kobberør og fittings. Det blev herefter besluttet at opdele sagen i kobberør til VVS-formål (38.069), rør til industriformål (38.240) og fittings (38.121). Den 24. og 25. april 2001 blev der på Delta-koncernens fabrik gennemført kontrolundersøgelser, der udelukkende vedrørte fittings. Efter februar/marts 2002 tilsendte Kommissionen alle berørte parter en række anmodninger om oplysninger i henhold til artikel 11 i forordning nr. 17, og senere i henhold til artikel 18, i forordning nr. 1/2003.

Dette udkast til beslutning vedrører den sidste af de tre sager, da Kommissionen allerede har vedtaget beslutninger vedrørende de to andre sager.

Klagepunktsmeddelelse og aktindsigt

Den 22. september 2005 offentliggjorde Kommissionen en klagepunktsmeddelelse, som blev fremsendt til 30 virksomheder og en brancheorganisation. Klagepunktsmeddelelsen indeholdt en beskrivelse af en enkelt og vedvarende overtrædelse, der omfattede hele Fællesskabet i en periode på 13 år. Alle parter svarede inden for tidsfristen, bortset fra en adressat, Supergrif SL, som i oktober 2002 blev solgt til Supergrifs ledelse af Delta. Der var ingen tredjeparter inddraget i proceduren, hvilket normalt er tilfældet i kartelsager.

Ved brev af 22. december 2005 anmodede Aalberts om indsigt i de øvrige parters svar på klagepunktsmeddelelsen. Det samme gjorde IMI i brev af 23. december 2005. Disse anmodninger blev afvist af Kommissionens tjenestegrene, da det er Kommissionens faste praksis, at der normalt kun indrømmes aktindsigt en enkelt gang, efter at Kommissionens klagepunktsmeddelelse er fremsendt til parterne.

Der gives derfor normalt ikke aktindsigt i andre parters svar på Kommissionens klagepunkter. Det er desuden fast retspraksis (Førsteinstansrettens dom af 15. marts 2000 i forenede sager T-25/95 m.fl., *Cimenteries* præmis 380 ff.), at Kommissionen ikke er forpligtet til at videregive svarene på klagepunktsmeddelelsen til alle parter.

Mundtlig høring

Under den mundtlige høring, som fandt sted den 26.-27. januar 2006 accepterede jeg, at det af hensyn til Tomkins og Peglers mulighed for at udøve deres rettigheder i forbindelse med deres forsvar var nødvendigt, at disse virksomheder udveksler deres svar på klagepunktsmeddelelsen. Da Kommissionen var af den opfattelse, at Tomkins er ansvarlig for Pegler, Tomkins datterselskab, og ville bruge Peglers svar til støtte for sit synspunkt, og Pegler til gengæld burde have kendskab til, hvilke beviser Tomkins påstande var baseret på, blev de enige om, at de skulle have indsigt i hinandens svar, hvilket resulterede i en livlig debat mellem de to virksomheder.

Alle adressater af klagepunktsmeddelelsen var til stede ved høringen bortset fra Comap, Flowflex og Supergrif.

Udkast til endelig beslutning

Punkterne vedrørende FNAS i klagepunktsmeddelelsen er ikke medtaget i beslutning-udkastet. På baggrund af den redegørelse, som FNAS har givet i sit skriftlige svar på klagepunktsmeddelelsen og under høringen, blev det besluttet, at proceduren mod FNAS skulle indstilles, da virksomheden ikke har deltaget i overtrædelserne.

Beslutningsudkastet til Kommissionen omhandler kun de klagepunkter, som parterne har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger til. Jeg mener derfor, at parternes ret til at blive hørt er overholdt i denne sag.

Bruxelles, den 13. september 2006

Serge DURANDE

V

(Udtalelser)

ADMINISTRATIVE PROCEDURER

KOMMISSIONEN

F-Castres: Ruteflyvning

Ruteflyvning mellem Castres (Mazamet) og Paris (Orly)

Meddelelse om udbud iværksat af Frankrig i henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 med henblik på en forpligtelse til offentlig tjeneste

(2007/C 255/14)

- 1. Indledning:** I medfør af bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23.7.1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet, har Frankrig indført forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning mellem Castres (Mazamet) og Paris (Orly). De nærmere bestemmelser for denne forsyningspligt er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 18/07 af 22.1.2002.

Hvis der den 1.3.2008 ikke er noget luftfartsselskab, der har påbegyndt eller er i færd med at påbegynde ruteflyvning på denne rute i henhold til forpligtelsen til offentlig tjeneste og uden at anmode om økonomisk kompensation, har Frankrig i medfør af proceduren i artikel 4, stk. 1, litra d), i ovennævnte forordning besluttet at begrænse adgangen på denne rute til et enkelt luftfartsselskab og - efter udbud - at tildele retten til at beflyve ruterne fra den 1.4.2008.
- 2. Ordregivende myndighed:** Chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet, 40, allées Alphonse Juin, BP 30217, F-81101 Castres Cedex. Tél. (33) 563 51 46 46. Fax (33) 563 51 46 99. E-mail: f.chambert@castres-mazamet.cci.fr.
- 3. Formålet med indkaldelsen:** Ruteflyvning fra den 1.4.2008 i henhold til forpligtelse til offentlig tjeneste på ruten, jf. pkt. 1.
- 4. Aftalens hovedelementer:** En aftale om forpligtelse til offentlig tjeneste, der indgås mellem luftfartsselskabet, Chambre de Commerce et d'Industrie de Castres-Mazamet og staten, i overensstemmelse med artikel 8 i dekret nr. 2005-473 af 16.5.2005 bl.a. vedrørende regler for statens tildeling af finansiel støtte.
- 5. Kontraktens varighed:** Kontrakten (aftale om forsyningspligt) gælder for tre år fra den 1.4.2008.
- 6. Følgende kan byde:** Alle luftfartsselskaber, som har en gyldig licens udstedt af en medlemsstat i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23.7.1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber.
- 7. Udbudsprocedure og udvælgelseskriterier:** Udbuddet sker i medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), e), f), g), h), og i), i forordning (EØF) nr. 2408/92, kapitel IV i afsnit 1 i lov nr. 93-122 af 29.1.1993 om forebyggelse af korrupsion og gennemsigtighed i økonomiske forhold og offentlige procedurer og gennemførelsesbestemmelserne hertil (bl.a. dekret nr. 97-638 af 31.5.1997 til gennemførelse af lov nr. 97-210 af 11.3.1997 vedrørende intensiveret bekæmpelse af illegalt arbejde) og dekret nr. 2005-473 af 16.5.2005 bl.a. vedrørende regler for statens tildeling af finansiel støtte samt tre bekendtgørelser af 16.5.2005 om gennemførelsesbestemmelser hertil.

7-1. Ansøgematerialets indhold: Ansøgningerne skal affattes på fransk. Om nødvendigt skal tilbudsgiverne oversætte alle dokumenter fra offentlige myndigheder, som er udfærdiget på et andet officielt EU-sprog, til fransk. Tilbudsgiverne kan foruden den franske udgave vedlægge dokumenter på et andet officielt EU-sprog, som dog ikke anses for autentisk.

Ansøgningen omfatter:

- et ansøgningsbrev, som skal underskrives af selskabets leder eller dennes repræsentant og ledsages af dokumentation for, at vedkommende er bemyndiget til at forpligte det ansøgende selskab
- en præsentation af selskabet med oplysninger om dets faglige og finansielle kapacitet på lufttransportområdet samt eventuelle referencer; præsentationen skal gøre det muligt at vurdere, om ansøgeren er i stand til at sikre driftens kontinuitet og ligebehandling af kunderne; ansøgeren kan evt. hente inspiration i standardformular DC5, der anvendes i forbindelse med indgåelse af offentlige aftaler
- selskabets samlede omsætning og omsætningen de seneste tre regnskabsår vedrørende levering af denne type tjenesteydelser, eller, hvis ansøgeren ønsker det, balancen og resultatopgørelsen for de tre seneste regnskabsår; kan ansøgeren ikke forelægge disse oplysninger, skal dette begrundes
- en metodisk beskrivelse af, hvordan ansøgeren har til hensigt at følge op på udbudsmaterialet, hvis chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet tillader vedkommende at forelægge et bud, og hvor der lægges særlig vægt på:
 - de tekniske og personalemæssige ressourcer, som ansøgeren vil benytte til beflyvningen af denne rute
 - antal, kvalifikationer og tjenestested for personalet og i givet fald hvor mange nye medarbejdere, ansøgeren forventer at ansætte
 - de benyttede flytyper og i givet fald deres registreringsnummer
 - en kopi af licensen for det luftfartsselskab, som varetager driften for ansøgeren
 - er licensen udstedt af en anden EU-medlemsstat end Frankrig, anfører ansøgeren derudover følgende elementer:
 - det land, hvor piloternes licenser er udstedt
 - den gældende arbejdsmarkedslø
 - medlemskab af socialsikringsordninger
 - de foranstaltninger, der er truffet for at overholde bestemmelserne i artikel

L. 341-5 og artikel D. 341-5 ff. i samlingen af arbejdsretlige regler vedrørende midlertidig udstationering af lønmodtagere med henblik på at levere tjenesteydelser på medlemsstatens territorium

- certifikater eller attester på tro og love, jf. artikel 8 i dekret nr. 97-638 af 31.5.1997 og bekendtgørelsen af 31.1.2003 om gennemførelse af artikel 8 i førnævnte dekret, som dokumentation for, at ansøgeren har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til betaling af skatter, afgifter og sociale bidrag, bl.a. hvad angår:

- selskabsskat,
- moms,
- socialsikringsbidrag, arbejdsskade- og erhvervs sygdomsforsikring samt familieydelser,

— afgifter for civil luftfart,

— lufthavnsafgifter,

— afgifter for flystøjgener,

— solidaritetsafgift,

For ansøgere fra en anden EU-medlemsstat end Frankrig skal certifikaterne eller attesterne udfærdiges af oprindelseslandets myndigheder og organer

- en attest på tro og love om, at ansøgeren ikke har nogen dom indskrevet i bulletin nr. 2 for de i artikel L. 324-9, L. 324-10, L. 341-6, L. 125-1 og L. 125-3 nævnte overtrædelser af arbejdsloven

- en attest på tro og love og/eller enhver form for dokumentation af overholdelse af pligten til at beskæftige handicappede arbejdstagere, jf. artikel L. 323-1 i arbejdsloven

- et uddrag »K bis« af registreringen i handels- og selskabsregistret eller ethvert tilsvarende dokument

- i medfør af artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23.7.1992 en forsikring med en dækningsperiode på mindst 3 måneder til dækning af erstatningsansvar i forbindelse med ulykker, specielt med hensyn til passagerer, bagage, fragt, post og tredjemand, og den skal være i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 785/2004 af 21.4.2004, bl.a. artikel 4

- i tilfælde af beskyttelsesforanstaltninger eller konkursbehandling forelægges en kopi af den eller de domme, som er afsagt i den forbindelse (foreligger dommen eller dommene ikke på fransk, vedlægges en bekræftet oversættelse).

7-2. Metode til evaluering af ansøgerne: Ansøgerne udvælges med baggrund i følgende kriterier:

- ansøgernes faglige og finansielle kapacitet
- ansøgernes evne til at sikre driftens kontinuitet og ligebehandling af tjenestens brugere
- ansøgernes overholdelse af pligten til at beskæftige handicappede arbejdstagere, jf. artikel L. 323-1 i samlingen af arbejdsretlige regler.

8. **Tildelingskriterier:** De luftfartsselskaber, der får godkendt ansøgningen, vil i anden omgang blive opfordret til at indgive deres bud på de vilkår, som er fastsat ved bestemmelserne om udbud, og som de vil få overdraget på det tidspunkt.

Den ansvarlige myndighed for Chambre de Commerce et d'Industrie de Castres-Mazamet kan frit forhandle om de forelagte tilbud.

I overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra f), i forordning (EØF) nr. 2408/92 finder udvælgelsen blandt buddene sted under hensyn til, om ydelsen er passende, herunder de priser og betingelser, der kan tilbydes kunderne, og omkostningerne ved den krævede kompensation.

9. Væsentlige supplerende oplysninger:

9-1. Kompensation: Buddene fra de godkendte ansøgere skal udtrykkeligt nævne det maksimale kompensationsbeløb for belyvningen af ruten i en periode på tre år regnet fra den 1.4.2008 opgjort på årsbasis. Det nøjagtige kompensationsbeløb fastsættes hvert år med tilbagevirkende kraft på grundlag af de faktiske omkostninger og indtægter i forbindelse med driften, men kan ikke overstige det beløb, der er anført i budet. Dette maksimumsbeløb kan kun revideres, hvis der sker uforudsete ændringer af driftsbetingelserne.

De årlige udbetalinger sker i form af acontobeløb og et udligningsbeløb. Udligningsbeløbet udbetales først, når luftfartsselskabets regnskaber for ruten er blevet godkendt, og det er konstateret, at belyvningen af ruten har fundet sted i henhold til pkt. 9-2 nedenfor.

Hvis kontrakten ophæves, før den normalt udløber, træder bestemmelserne i pkt. 9-2 hurtigst muligt i kraft, således at luftfartsselskabet kan få udbetalt resten af den kompensation, det har ret til, idet det i afsnit 1 angivne maksimumsbeløb reduceres i forhold til driftens reelle varighed.

9-2. Kontrol med luftfartsselskabets drift af ruten og dets regnskaber: Luftfartsselskabets drift af ruten og dets regnskaber gennemgås mindst en gang om året sammen med luftfartsselskabet.

9-3. Kontraktens varighed, ændring og opsigelse: Skønner luftfartsselskabet, at uforudsete ændringer i driftsbetingelserne berettiger til en forhøjelse af det maksimale kompensationsbeløb, kan det forelægge en begrundet udtalelse for de andre underskrivende parter, som har en frist på to måneder til at udtale sig. Kontrakten kan derefter ændres i form af et tillæg.

Kontrakten kan opsiges af parterne, før den normalt udløber, med seks måneders varsel. Hvis en manglende opfyldelse af de kontraktlige forpligtelser er af alvorlig karakter, anses luftfartsselskabet for at have opsagt kontrakten uden varsel, hvis det ikke senest en måned efter at være blevet opfordret hertil har genoptaget belyvningen i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste.

9-4. Bod eller anden modregning i henhold til kontrakten: Hvis luftfartsselskabet ikke overholder opsigelsesfristen i henhold til pkt. 9-3, skal det enten betale en bod i henhold til civilluftfartskodeksens artikel R.330-20, eller en bod, som beregnes ud fra antallet af manglende måneder og det faktiske underskud på ruten det pågældende år. Dog kan boden ikke udgøre mere end det maksimale kompensationsbeløb i pkt. 9-1.

Såfremt den manglende opfyldelse af forsyningspligten er af mindre alvorlig karakter, vil det maksimale kompensationsbeløb i pkt. 9-1 blive reduceret, uden at dette tilsidesætter bestemmelserne i civilluftfartskodeksens artikel R.330-20.

Ved beregningen af det reducerede kompensationsbeløb tages der højde for antallet af aflyste flyvninger, der skyldes luftfartsselskabet, antallet af flyvninger med mindre kapacitet end krævet, og antallet af flyvninger, hvor forpligtelsen til offentlig tjeneste med hensyn til mellemlandinger eller billetpriser ikke er opfyldt.

10. **Nærmere bestemmelser for indsendelse af bud:** Ansøgningerne indsendes i en poststempelt kuvert med anmærkingen: »Réponse à l'appel de candidatures Ligne aérienne Castres (Mazamet) / Paris (Orly) - À n'ouvrir que par le destinataire« (svar på tilbudsindkaldelse vedr. ruteflyvning mellem Castres (Mazamet) og Paris (Orly) - må kun åbnes af adressaten). Ansøgningerne skal være ankommet inden kl. 12.00 lokal tid senest den 4.12.2007, med anbefalet brev med modtagelsesbevis, idet poststemplets dato på modtagelsesbeviset er afgørende, eller de kan afleveres personligt mod kvittering på følgende adresse:

Chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet, 40, allées Alphonse-Juin, BP 30217, F-81101 Castres cedex.

11. **Efterfølgende procedure:** Chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet vil senest den 7.12.2007 fremsende udbudsmaterialet til de udvalgte ansøgere indeholdende bl.a. udbudsbestemmelser, specifikationer og et udkast til kontrakt.

De udvalgte ansøgere skal indgive deres bud senest den 4.1.2008 inden kl. 12.00 lokal tid.

Tilbudsgiver er bundet af sit bud i 280 dage regnet fra forelæggelsen.

12. **Udbuddets gyldighed:** Gyldigheden af dette udbud er underkastet den betingelse, at intet luftfartsselskab før den

1.3.2008 har forelagt et program for at beflyve den pågældende rute fra og med den 1.4.2008 i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste uden at modtage nogen form for økonomisk kompensation.

13. **Yderligere oplysninger:** Ansøgerne kan få yderligere oplysninger ved henvendelse udelukkende pr. brev eller telefax stilet til »Monsieur le Président de la chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet« (formanden for Industri- og Handelskammeret i Castres-Mazamet) på adressen og faxnummeret anført i ovenstående pkt. 2.

F-Castres: Ruteflyvning

Ruteflyvning dels mellem Castres (Mazamet) og Lyon (Saint-Exupéry), og dels mellem Rodez (Marcillac) og Lyon (Saint-Exupéry)

Meddelelse om udbud iværksat af Frankrig i medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 med henblik på en forpligtelse til offentlig tjeneste

(2007/C 255/15)

1. **Indledning:** I medfør af bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23.7.1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til lufruter inden for Fællesskabet, har Frankrig indført forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning mellem Castres (Mazamet) og Lyon (Saint-Exupéry) og mellem Rodez (Marcillac) og Lyon (Saint-Exupéry). De nærmere bestemmelser for denne forsyningspligt er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 18/06 af 22.1.2002.

Hvis der den 1.5.2008 ikke er noget luftfartsselskab, der har påbegyndt eller er i færd med at påbegynde ruteflyvning mellem Castres og henholdsvis Rodez og Lyon i henhold til forpligtelsen til offentlig tjeneste og uden at anmode om økonomisk kompensation, har Frankrig i medfør af proceduren i artikel 4, stk. 1, litra d), i ovennævnte forordning besluttet at begrænse adgangen på denne rute til et enkelt luftfartsselskab og - efter udbud - at tildele retten til at beflyve ruterne fra den 1.6.2008.

2. **Ordregivende myndighed:** Chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet, 40, allées Alphonse Juin, BP 30217, F-81101 Castres Cedex. Tél. +33 (0) 5 63 51 46 46. Fax +33 (0) 5 63 51 46 99. E-mail: f.chambert@castres-mazamet.cci.fr.

og

Société anonyme d'économie mixte locale (SAEML) Air 12, Aéroport de Rodez-Marcillac, route de Décazeville, F-12330 Salles-la-Source. Tlf. +33 (0) 5 65 76 02 00. Telefax +33 (0) 5 65 42 99 97. E-mail: aeroport-rodez-marcillac@wanadoo.fr.

3. **Formålet med indkaldelsen:** Ruteflyvning fra den 1.6.2008 i henhold til forpligtelse til offentlig tjeneste på ruten, jf. pkt. 1.

4. **Aftalens hovedelementer:** En aftale om forpligtelse til offentlig tjeneste, der indgås mellem luftfartsselskabet, Chambre de Commerce et d'Industrie de Castres-Mazamet, Société anonyme d'économie mixte locale Air 12 og staten, i overensstemmelse med artikel 8 i dekret nr. 2005-473 af 16.5.2005 bl.a. vedrørende regler for statens tildeling af finansiel støtte.

Det luftfartsselskab, som får overdraget forpligtelsen til offentlig tjeneste, modtager indtægterne. Chambre de Commerce et d'Industrie de Castres-Mazamet, Société anonyme d'économie mixte locale Air 12 og staten betaler luftfartsselskabet et bidrag svarende til forskellen mellem de faktiske driftsudgifter eksklusive afgifter (moms og særlige lufttransportafgifter) og luftfartsselskabets ind-

tjening eksklusive afgifter (moms og særlige lufttransportafgifter) op til det maksimale støttebeløb, jf. luftfartsselskabets bud, med fradrag i givet fald af den bod, der er omtalt i pkt. 9-4 i denne meddelelse.

5. **Kontraktens varighed:** Kontrakten (aftale om forsyningspligt) gælder for tre år fra den 1.6.2008

6. **Følgende kan byde:** Alle luftfartsselskaber, som har en gyldig licens udstedt af en medlemsstat i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23.7.1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber.

7. **Udbudsprocedure og udvælgelseskriterier:** Udbuddet sker i medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), e), f), g), h), og i), i forordning (EØF) nr. 2408/92, kapitel IV i afsnit 1 i lov nr. 93-122 af 29.1.1993 om forebyggelse af korrupsion og gennemsigtighed i økonomiske forhold og offentlige procedurer og gennemførelsesbestemmelserne hertil (bl.a. dekret nr. 97-638 af 31.5.1997 til gennemførelse af lov nr. 97-210 af 11.3.1997 vedrørende intensiveret bekæmpelse af illegalt arbejde) og dekret nr. 2005-473 af 16.5.2005 bl.a. vedrørende regler for statens tildeling af finansiel støtte samt tre bekendtgørelser af 16.5.2005 om gennemførelsesbestemmelser hertil.

7-1. Ansøgematerialets indhold: Ansøgningerne skal affattes på fransk. Om nødvendigt skal tilbudsgiverne oversætte alle dokumenter fra offentlige myndigheder, som er udfærdiget på et andet officielt EU-sprog, til fransk. Tilbudsgiverne kan foruden den franske udgave vedlægge dokumenter på et andet officielt EU-sprog, som dog ikke anses for autentisk.

Ansøgningen omfatter:

— et ansøgningsbrev, som skal underskrives af selskabets leder eller dennes repræsentant og ledsages af dokumentation for, at vedkommende er bemyndiget til at forpligte det ansøgende selskab

— en præsentation af selskabet med oplysninger om dets faglige og finansielle kapacitet på lufttransportområdet samt eventuelle referencer; præsentationen skal gøre det muligt at vurdere, om ansøgeren er i stand til at sikre driftens kontinuitet og ligebehandling af kunderne; ansøgeren kan evt. hente inspiration i standardformular DC5, der anvendes i forbindelse med indgåelse af offentlige aftaler

- selskabets samlede omsætning og omsætningen de seneste tre regnskabsår vedrørende levering af denne type tjenesteydelser, eller, hvis ansøgeren ønsker det, balancen og resultatopgørelsen for de tre seneste regnskabsår; kan ansøgeren ikke forelægge disse oplysninger, skal dette begrundes
 - en metodisk beskrivelse af, hvordan ansøgeren har til hensigt at følge op på udbudsmaterialet, hvis chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet og SAEML Air 12 tillader vedkommende at forelægge et bud, og hvor der lægges særlig vægt på:
 - de tekniske og personalemæssige ressourcer, som ansøgeren vil benytte til beflyvningen af denne rute
 - antal, kvalifikationer og tjenestested for personalet og i givet fald hvor mange nye medarbejdere, ansøgeren forventer at ansætte
 - de benyttede flytyper og i givet fald deres registreringsnummer
 - kopi af licensen for det luftfartsselskab, som varetager driften for ansøgeren
 - er licensen udstedt af en anden EU-medlemsstat end Frankrig, anfører ansøgeren derudover følgende elementer:
 - det land, hvor piloternes licenser er udstedt
 - den gældende arbejdsmarkedsløvslov
 - medlemskab af socialsikringsordninger
 - de foranstaltninger, der er truffet for at overholde bestemmelserne i artikel L. 341-5 og artikel D. 341-5 ff. i samlingen af arbejdsretlige regler vedrørende midlertidig udstationering af lønmodtagere med henblik på at levere tjenesteydelser på medlemsstatens territorium
 - certifikater eller attester på tro og love, jf. artikel 8 i dekret nr. 97-638 af 31.5.1997 og bekendtgørelsen af 31.1.2003 om gennemførelse af artikel 8 i førnævnte dekret, som dokumentation for, at ansøgeren har opfyldt sine forpligtelser med hensyn til betaling af skatter, afgifter og sociale bidrag, bl.a. hvad angår:
 - selskabsskat,
 - moms,
 - socialsikringsbidrag, arbejdsskade- og erhvervs sygdomsforsikring samt familieydelse,
 - afgifter for civil luftfart,
 - lufthavnsafgifter,
 - afgifter for flystøjgener,
 - solidaritetsafgift.
- For ansøgere fra en anden EU-medlemsstat end Frankrig skal certifikaterne eller attesterne udfærdiges af oprindelseslandets myndigheder og organer
- en attest på tro og love om, at ansøgeren ikke har nogen dom indskrevet i bulletin nr. 2 for de i artikel L. 324-9, L. 324-10, L. 341-6, L. 125-1 og L. 125-3 nævnte overtrædelser af arbejdsloven
 - en attest på tro og love og/eller enhver form for dokumentation af overholdelse af pligten til at beskæftige handicappede arbejdstagere, jf. artikel L. 323-1 i arbejdsloven
 - et uddrag »K bis« af registreringen i handels- og selskabsregistret eller ethvert tilsvarende dokument
 - i medfør af artikel 7 i forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23.7.1992 en forsikring med en dækningsperiode på mindst 3 måneder til dækning af erstatningsansvar i forbindelse med ulykker, specielt med hensyn til passagerer, bagage, fragt, post og tredjemand, og den skal være i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 785/2004 af 21.4.2004, bl.a. artikel 4
 - i tilfælde af beskyttelsesforanstaltninger eller konkursbehandling forelægges en kopi af den eller de domme, som er afsagt i den forbindelse (foreligger dommen eller dommene ikke på fransk, vedlægges en bekræftet oversættelse).
- 7-2. Metode til evaluering af ansøgerne: Ansøgerne udvælges med baggrund i følgende kriterier:
- ansøgernes faglige og finansielle kapacitet
 - ansøgernes evne til at sikre driftens kontinuitet og ligebehandling af tjenestens brugere
 - ansøgernes overholdelse af pligten til at beskæftige handicappede arbejdstagere, jf. artikel L. 323-1 i samlingen af arbejdsretlige regler.
8. **Tildelingskriterier:** De luftfartsselskaber, der får godkendt ansøgningen, vil i anden omgang blive opfordret til at indgive deres bud på de vilkår, som er fastsat ved bestemmelserne om udbud, og som de vil få overdraget på det tidspunkt.

Chambre de Commerce et d'Industrie de Castres-Mazamet og Société anonyme d'économie mixte locale Air 12 kan frit forhandle om de forelagte tilbud.

I overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, litra f), i forordning (EØF) nr. 2408/92 finder udvælgelsen blandt buddene sted under hensyn til, om ydelsen er passende, herunder de priser og betingelser, der kan tilbydes kunderne, og omkostningerne ved den krævede kompensation.

9. Væsentlige supplerende oplysninger:

9-1. Kompensation: Buddene fra de godkendte tilbudsgivere skal udtrykkeligt nævne det maksimale kompensationsbeløb for beflyvningen af ruten i en periode på tre år regnet fra den 1.6.2008 opgjort på årsbasis. Det nøjagtige kompensationsbeløb fastsættes hvert år med tilbagevirkende kraft på grundlag af de faktiske omkostninger og indtægter i forbindelse med driften, men kan ikke overstige det beløb, der er anført i budet. Dette maksimumsbeløb kan kun revideres, hvis der sker uforudsete ændringer af driftsbetingelserne.

De årlige udbetalinger sker i form af acontobeløb og et udligningsbeløb. Udligningsbeløbet udbetales først, når luftfartsselskabets regnskaber for ruten er blevet godkendt, og det er konstateret, at beflyvningen af ruten har fundet sted i henhold til pkt. 9-2 nedenfor.

Hvis kontrakten ophæves, før den normalt udløber, træder bestemmelserne i pkt. 9-2 hurtigst muligt i kraft, således at luftfartsselskabet kan få udbetalt resten af den kompensation, det har ret til, idet det i afsnit 1 angivne maksimumsbeløb reduceres i forhold til driftens reelle varighed.

9-2. Kontrol med luftfartsselskabets drift af ruten og dets regnskaber: Luftfartsselskabets drift af ruten og dets regnskaber gennemgås mindst en gang om året sammen med luftfartsselskabet.

9-3. Kontraktens varighed, ændring og opsigelse: Skønner luftfartsselskabet, at uforudsete ændringer i driftsbetingelserne berettiger til en forhøjelse af det maksimale kompensationsbeløb, kan det forelægge en begrundet udtalelse for de andre underskrivende parter, som har en frist på to måneder til at udtale sig. Kontrakten kan derefter ændres i form af et tillæg.

Kontrakten kan opsiges af parterne, før den normalt udløber, med seks måneders varsel. Hvis en manglende opfyldelse af de kontraktlige forpligtelser er af alvorlig karakter, anses luftfartsselskabet for at have opsagt kontrakten uden varsel, hvis det ikke senest en måned efter at være blevet opfordret hertil har genoptaget beflyvningen i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste.

9-4. Bod eller anden modregning i henhold til kontrakten: Hvis luftfartsselskabet ikke overholder opsigelsesfristen i henhold til pkt. 9-3, skal det enten betale en bod i henhold til civilluftfartskodeksens artikel

R.330-20, eller en bod, som beregnes ud fra antallet af manglende måneder og det faktiske underskud på ruten det pågældende år. Dog kan boden ikke udgøre mere end det maksimale kompensationsbeløb i pkt. 9-1.

Såfremt den manglende opfyldelse af forsyningspligten er af mindre alvorlig karakter, vil det maksimale kompensationsbeløb i pkt. 9-1 blive reduceret, uden at dette tilsidesætter bestemmelserne i civilluftfartskodeksens artikel R.330-20.

Ved beregningen af det reducerede kompensationsbeløb tages der højde for antallet af aflyste flyvninger, der skyldes luftfartsselskabet, antallet af flyvninger med mindre kapacitet end krævet, og antallet af flyvninger, hvor forpligtelsen til offentlig tjeneste med hensyn til mellemlandinger eller billetpriser ikke er opfyldt.

10. **Nærmere bestemmelser for indsendelse af bud:** Ansøgningerne indsendes i en poststemplet kuvert med anmærkning: »Réponse à l'appel de candidatures Ligne aérienne Castres (Mazamet) / Rodez (Marcillac) / Lyon (Saint-Exupéry) - À n'ouvrir que par le destinataire« (svar på tilbudsindkaldelse vedr. rute-flyvning mellem Castres (Mazamet) / Rodez (Marcillac) / Lyon (Saint-Exupéry) - må kun åbnes af adressaten). Ansøgningerne skal være ankommet inden kl. 12.00 lokal tid senest den 4.12.2007, med anbefalet brev med modtagelsesbevis, idet poststemplets dato på modtagelsesbeviset er afgørende, eller de kan afleveres personligt mod kvittering på følgende adresse:

Chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet, 40, allées Alphonse Juin, BP 30217, F-81101 Castres Cedex.

11. **Efterfølgende procedure:** Chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet vil senest den 7.12.2007 fremsende udbudsmaterialet til de udvalgte ansøgere indeholdende bl.a. udbudsbestemmelser, specifikationer og et udkast til kontrakt.

De udvalgte ansøgere skal indgive deres bud senest den 4.1.2008 inden kl. 12.00 lokal tid.

Tilbudsgiver er bundet af sit bud i 280 dage regnet fra forelæggelsen.

12. **Udbuddets gyldighed:** Gyldigheden af dette udbud er underkastet den betingelse, at intet luftfartsselskab før den 1.5.2008 har forelagt et program for at beflyve den pågældende rute fra og med den 1.6.2008 i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste uden at modtage nogen form for økonomisk kompensation.

13. **Yderligere oplysninger:** Ansøgerne kan få yderligere oplysninger ved henvendelse udelukkende pr. brev eller telefax stilet til »Monsieur le Président de la chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet« (formanden for Industri- og Handelskammeret i Castres-Mazamet) på adressen og faxnummeret anført i ovenstående pkt. 2.

PROCEDURER I TILKNYTNING TIL GENNEMFØRELSEN AF
KONKURRENCEPOLITIKKEN

KOMMISSIONEN

Anmeldelse af en planlagt fusion

(Sag COMP/M.4911 — Goldman Sachs/LOMO)

Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 255/16)

1. Den 19. oktober 2007 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved Goldman Sachs Group, Inc. (Goldman Sachs, USA) gennem opkøb af andele erhverver fælles kontrol som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele LOMO Group (LOMO, Tyskland).
2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:
 - Goldman Sachs: Investeringsbankvirksomhed, handel og investeringer med egne midler, aktivstyring og investeringstjenester
 - LOMO: Drift af benzinstationer og servicesteder ved motorveje.
3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under forordning (EF) nr. 139/2004. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag muligvis vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.
4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sag COMP/M.4911 — Goldman Sachs/LOMO sendes til Kommissionen pr. fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.4944 — SAP/Business Objects)

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 255/17)

1. Den 22. oktober 2007 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved selskabet SAP AG («SAP», Tyskland) gennem opkøb af aktier erhverver kontrol som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele selskabet Business Objects S.A. («BO», Frankrig/USA).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

— SAP: Applikationssoftware til virksomheder og løsninger

— BO: Analytiske virksomhedsapplikationer og løsninger, uddannelse og tilknyttede tjenester.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under forordning (EF) nr. 139/2004. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne, med angivelse af reference COMP/M.4944 — SAP/Business Objects, kan sendes til Kommissionen pr. fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ EUTL 24 af 29.1.2004, s. 1.

Anmeldelse af en planlagt fusion
(Sag COMP/M.4899 — SCB/Süd-Chemie)
Behandles eventuelt efter den forenklede procedure

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 255/18)

1. Den 19. oktober 2007 modtog Kommissionen i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽¹⁾ anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved SC-Beteiligungsgesellschaft mbH (SCB, Tyskland), der i sidste instans kontrolleres af JP Morgan Chase & Co. (JPMorgan Chase, USA), gennem opkøb af aktier erhverver kontrol som omhandlet i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b), over hele Süd-Chemie AG (Süd-Chemie, Tyskland).

2. De deltagende virksomheder er aktive på følgende områder:

— SCB: special purpose vehicle for JPMorgan Chase

— JPMorgan Chase: finansielle tjenesteydelser

— Süd-Chemie: specialkemikalier.

3. Efter en foreløbig gennemgang af sagen finder Kommissionen, at den anmeldte fusion muligvis falder ind under forordning (EF) nr. 139/2004. Den har dog endnu ikke taget endelig stilling hertil. Det bemærkes, at denne sag muligvis vil blive behandlet efter den forenklede procedure i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure til behandling af visse fusioner efter Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ⁽²⁾.

4. Kommissionen opfordrer hermed alle interesserede til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse og kan med angivelse af sag COMP/M.4899 — SCB/Süd-Chemie sendes til Kommissionen pr. fax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med post til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Registreringskontoret for Fusioner
J-70
B-1049 Bruxelles

⁽¹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 56 af 5.3.2005, s. 32.

FORSLAG TIL KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. .../...

af [...]

om ændring af forordning (EF) nr. 773/2004 vedrørende gennemførelse af forligsprocedurer i kartelsager

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 255/19)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾, særlig artikel 33,

efter offentliggørelse af udkast til denne forordning ⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 ⁽³⁾ fastsætter regler for parternes deltagelse i sådanne procedurer.
- (2) Det er muligt, at parterne i en sag vil være rede til at erkende deres deltagelse i et kartel i strid med traktatens artikel 81 og deres ansvar i forbindelse med en sådan deltagelse, hvis de med rimelighed kan forudse de konstateringer, Kommissionen agter at foretage, hvad angår deres deltagelse i overtrædelsen og størrelsen af det potentielle bødepålæg, og de er indforstået med de konstateringer. Kommissionen bør være i stand til at give disse parter indsigt i, hvilke klagepunkter den i lyset af bevismaterialet i sine sagsakter påtænker at rette mod dem, og hvilken bøde de sandsynligvis vil få pålagt for den pågældende overtrædelse. En sådan tidlig indsigt heri bør sætte de pågældende parter i stand til at fremføre deres synspunkter angående de klagepunkter, der påtænkes rejst mod dem, og deres potentielle ansvar herfor.
- (3) Har Kommissionen i sin klagepunktsmeddelelse taget parternes skriftlige forligsindlæg til følge, og har parterne derefter i deres svar herpå bekræftet, at klagepunktsmeddelelsen stemmer overens med indholdet af deres skriftlige forligsindlæg, bør Kommissionen være i stand til omgående at skride til vedtagelse af en beslutning efter artikel 7 og artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003 efter at have hørt Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 1/2003.

- (4) Der bør derfor indføres en forligsprocedure for at sætte Kommissionen i stand til hurtigere at behandle kartelsager ved at nå til forlig med parterne.
- (5) Erfaringerne har vist, at det kan have negativ indflydelse på sagsparternes vilje til at samarbejde med Kommissionen, hvis klagere systematisk får udleveret en ikke-fortrolig udgave af klagepunktsmeddelelsen. Klagere bør fortsat være nært inddraget i sagsbehandlingen, holdes skriftligt orienteret og være i stand til at fremsætte deres skriftlige bemærkninger til sagens karakter og indhold, men det må være op til Kommissionen at afgøre, hvordan sådanne skriftlige oplysninger bør gives i en konkret sag.
- (6) Forordning (EF) nr. 773/2004 bør følgelig ændres i overensstemmelse hermed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 773/2004 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 2, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen kan beslutte at indlede en procedure med henblik på at vedtage en beslutning i henhold til kapitel III i forordning (EF) nr. 1/2003 på et hvilket som helst tidspunkt, dog senest den dato, hvor den meddeler en foreløbig vurdering som omhandlet i forordningens artikel 9, stk. 1, udsender en meddelelse af klagepunkter, eller opfordrer parterne til at tilkendegive en interesse i at indlede forligsdrøftelser, eller den dato, hvor der offentliggøres en meddelelse i henhold til forordningens artikel 27, stk. 4, alt efter hvilken af disse datoer der kommer først.«

2. Artikel 6, stk. 1, affattes således:

»1. Når Kommissionen fremsender en meddelelse af klagepunkter vedrørende forhold, over hvilke den har modtaget en klage, giver den klageren skriftlig underretning om procedurens karakter og indhold og fastsætter en frist for klagerens fremsættelse af skriftlige bemærkninger. Kommissionen kan tillige fremsende en ikke-fortrolig udgave af klagepunktsmeddelelsen til klageren.«

⁽¹⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 1419/2006 (EUT L 269 af 28.9.2006, s. 1).

⁽²⁾ EUT C 255 af 27.10.2007, s. 48.

⁽³⁾ EFT L 123 af 27.4.2004, s. 18. Forordning senest ændret ved forordning (EF) nr. 1792/2006 (EUT L 362 af 20.12.2006, s. 1).

3. Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen meddeler de berørte parter de klagepunkter, der fremføres mod dem. Meddelelsen af klagepunkter stiles i skriftlig form til hver af de parter, mod hvem der rettes klagepunkter.«

4. Følgende indsættes som artikel 10a:

»Artikel 10a

Forligsprocedure i kartelsager

1. Når der i henhold til artikel 11, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1/2003 er indledt procedure i en sag, kan Kommissionen fastsætte en frist inden hvilken, sagens parter skriftligt kan tilkendegive, at de er rede til at deltage i forligsforhandlinger med henblik på eventuelt at indgive et forligsindlæg. Kommissionen har ikke pligt til at tage hensyn til svar modtaget efter fristens udløb.

Hvis to eller flere parter tilhørende samme virksomhed tilkendegiver, at de er rede til at deltage i forligsforhandlinger i henhold til første afsnit i dette stykke, udpeger disse parter fælles repræsentanter med fuldmagt til at deltage i forhandlinger med Kommissionen på deres vegne

2. Kommissionen kan underrette parter, der er rede til at indgive forligsindlæg, om følgende:

- a) hvilke klagepunkter den påtænker at rejse mod dem,
- b) hvilket bevismateriale disse klagepunkter støttes på, og
- c) mulige bøder.

Har forligsforhandlingernes forløb åbnet mulighed for at give denne underretning efter parternes anmodning eller på anden vis, kan Kommissionen give parterne en frist til at forpligte sig til at videreføre forligsproceduren gennem indgivelse af et skriftligt forligsindlæg, der afspejler udfaldet af forligsforhandlingerne, og hvori de anerkender deres deltagelse i en overtrædelse af traktatens artikel 81 samt deres ansvar. Kommissionen har ikke pligt til at tage hensyn til skriftlige forligsindlæg modtaget efter fristens udløb.

3. Har Kommissionen i sin klagepunktsmeddelelse taget indholdet af parternes forligsindlæg til følge, skal de pågældende parter i deres skriftlige svar på klagepunktsmeddelelsen inden for den af Kommissionen fastsatte frist bekræfte, at den klagepunktsmeddelelse, der er rettet til dem, stemmer overens med indholdet af deres forligsindlæg. Kommissionen kan herefter omgående skride til vedtagelse af en beslutning efter artikel 7 og artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003 efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopol-

spørgsmål i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 1/2003.«

5. Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen skal give de parter, som den har rettet en meddelelse af klagepunkter til, lejlighed til at blive hørt, før høring af det rådgivende udvalg, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003.«

6. Artikel 12 affattes således:

»1. Kommissionen skal give de parter, som den har rettet en meddelelse af klagepunkter til, lejlighed til at uddybe deres argumenter under en mundtlig høring, hvis de anmoder herom i deres skriftlige indlæg.«

»2. Ved indgivelsen af deres skriftlige forligsindlæg skal parterne over for Kommissionen bekræfte, at de kun vil forlange en mundtlig høring afholdt med henblik på at kunne udbygge deres argumenter, såfremt klagepunktsmeddelelsen ikke tager indholdet af deres skriftlige forligsindlæg til følge.«

7. I artikel 15 indsættes som stk. 1a:

»1a. Når Kommissionen har indledt procedure efter artikel 11, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1/2003, giver den, når det er hensigtsmæssigt, de parter, der er rede til at indgive forligsindlæg, indsigt i det bevismateriale, hvorpå den støtter sine klagepunkter, for derved at sætte disse parter i stand til at indgive et sådant indlæg. Ved indgivelse af et forligsindlæg skal parterne derfor over for Kommissionen bekræfte, at de kun vil forlange aktindsigt efter modtagelsen af klagepunktsmeddelelsen, såfremt klagepunktsmeddelelsen ikke tager indholdet af deres skriftlige forligsindlæg til følge.«

8. Artikel 17, stk. 1 og 3 affattes således:

»1. Når Kommissionen fastsætter de frister, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, artikel 4, stk. 3, artikel 6, stk. 1, artikel 7, stk. 1, artikel 10, stk. 2, artikel 10a, stk. 1, artikel 10a, stk. 2, artikel 10a, stk. 3 og artikel 16, stk. 3, tager den både hensyn til, hvor megen tid der er nødvendig for at udarbejde indlægget, og hvor meget sagen haster.«

»3. Fristerne i artikel 3, stk. 3, artikel 4, stk. 3, artikel 10a, stk. 1, artikel 10a, stk. 2, og artikel 16, stk. 3, skal være mindst to uger. Fristen i artikel 10a, stk. 3, skal være mindst en uge.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den [dato].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Kommissionens vegne

Neelie KROES

Medlem af Kommissionen

Udkast til Kommissionens meddelelse

[...]

om forligsprocedurer med henblik på vedtagelse af beslutninger i henhold til artikel 7 og artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 i kartelsager

(EØS-relevant tekst)

(2007/C 255/20)

1. INDLEDNING

1. I denne meddelelse opstiller Kommissionen de principper, den vil følge, når den vil belønne virksomheder for det samarbejde, de yder, efter at Kommissionen har indledt procedure med henblik på anvendelse af EF-traktatens artikel 81 ⁽¹⁾ i kartelsager. Indgåelse af forlig kan sætte Kommissionen i stand til at behandle flere sager med de samme ressourcer, hvilket tilgodeser offentlighedens interesse i, at Kommissionen griber hurtigt og effektivt ind, og samtidig generelt øger den præventive effekt. Det samarbejde, der er omhandlet i denne meddelelse, adskiller sig fra den frivillige udlevering af bevismateriale, der kan danne grundlag for eller fremme Kommissionens undersøgelse af en sag, og som er omfattet af Kommissionens meddelelse om bødefritagelse og bødenedsættelse i kartelsager ⁽²⁾ («samarbejdsmeddelelsen»). I det omfang, hvor det samarbejde, som en virksomhed tilbyder, opfylder betingelserne i begge meddelelser, kan dette samarbejde belønnes efter begge meddelelser ⁽³⁾.
2. Når parterne i en sag er rede til at anerkende deres deltagelse i et kartel, der strider mod EF-traktatens artikel 81, og deres ansvar for denne deltagelse, kan de også bidrage til en hurtigere behandling af sagen, som kan danne grundlag for vedtagelse af en beslutning efter artikel 7 og artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽⁴⁾ på den måde og med de garantier, der fastlægges i denne meddelelse. I sin egenskab af sagsbehandlende myndighed og traktatens vogter med beføjelse til at vedtage håndhævelsesbeslutninger underlagt fællesskabsdomstolens prøvelse kan Kommissionen ikke forhandle om eksistensen af en overtrædelse af fællesskabsretten eller om passende sanktioner herfor, men den kan belønne de former for samarbejde, der beskrives i denne meddelelse.
3. Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7. april 2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 ⁽⁵⁾ fastsætter hovedreglerne for gennemførelse af procedurer i kartelsager, herunder også de regler, der gælder i tilfælde af indgåelse af forlig. I henhold til forordning (EF) nr. 773/2004 har Kommissionen beføjelse til at skønne, om den vil overveje brug af forligsproceduren i kartelsager eller ej, samtidig med at det sikres, at parterne ikke kan påtvinges en forligsprocedure.
4. En effektiv håndhævelse af Fællesskabets konkurrenceret udelukker på ingen måde en fuld respekt for parternes kontradiktoriske rettigheder, der er et af fællesskabsrettens grundprincipper, som skal overholdes under enhver omstændighed og i særdeleshed i konkurrencesager, hvor der kan være tale om bødepålæg. Det indebærer, at de regler, der fastsættes om gennemførelse af Kommissionens procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81, må sikre, at virksomheder og virksomhedssammenslutninger har en reel mulighed for under hele den administrative sagsbehandling at fremsætte deres bemærkninger til rigtigheden og relevansen af Kommissionens sagsfremstilling og klagepunkter ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Henvvisninger i denne meddelelse til EF-traktatens artikel 81 gælder også EØS-aftalens artikel 53, når den anvendes af Kommissionen efter reglerne i EØS-aftalens artikel 56.

⁽²⁾ EUT C 298 af 8.12.2006.

⁽³⁾ Se punkt 33 nedenfor.

⁽⁴⁾ EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1419/2006 (EUT L 269 af 28.9.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ EUT L 123 af 27.4.2004, s. 18. Forordningen er senest ændret ved forordning nr. XXX/200Y (EUT L ... af ..., s. ...).

⁽⁶⁾ Se dom i sag 85/76, *Hoffmann-La Roche mod Kommissionen*, Sml. 1979, s. 461, præmis 9 og 11; sag T 11/89, *Shell mod Kommissionen*, Sml. 1992 II, s. 757, præmis 39; forenede sager T-10/92, T-11/92, T-12/92 og T-15/92, *Cimenteries CBR*, Sml. 1992 II, s. 2667, præmis 39; forenede sager T-191/98, T 212/98 — T-214/98, *Atlantic Container Line m.fl. mod Kommissionen*, Sml. 2003 II, s. 3275, præmis 138; Domstolens dom af 2. oktober 2003 i sag C-176/99 P, *ARBED SA mod Kommissionen*, præmis 19; Førsteinstansrettens dom af 15. marts 2006 i sag T-15/02, *BASF AG mod Kommissionen*, præmis 44; Førsteinstansrettens dom af 27. september 2006 i sag T-329/01, *Archer Daniels Midland Co. mod Kommissionen (natriumgluconat)*, præmis 358.

2. PROCEDUREN

5. Kommissionen har en bred skønbeføjelse til at afgøre, hvilke sager der egner sig til, at den sonderer parternes interesse i at indlede forligsforhandlinger, eller at den beslutter at indlede sådanne forhandlinger, afbryde dem eller indgå endeligt forlig. I den forbindelse kan der tages hensyn til sandsynligheden for, at man inden for et rimeligt tidsrum når til en forståelse med de implicerede parter med hensyn til de potentielle klagepunkter i betragtning af faktorer såsom: antallet af implicerede parter, hvilke modstridende holdninger angående ansvarets fordeling der kan forventes, i hvilket omfang Kommissionens sagsfremstilling kan ventes at blive anfægtet osv. Desuden vil der blive taget hensyn til udsigterne til at opnå effektivitetsgevinster i sagsbehandlingen i lyset af udviklingen i hele forligsproceduren. Andre faktorer kan også være relevante, såsom muligheden for at skabe præcedens. Kommissionen kan kun indlede forligsforhandlinger efter skriftlig anmodning herom fra de implicerede parter.
6. Parterne i en sag har ikke ret til et forlig, men hvis Kommissionen finder, at en sag principielt egner sig til at blive afgjort ved forlig, vil den sondere alle sagens parters interesse i et forlig.
7. Parterne i sagen og deres advokater må ikke videregive indholdet af de drøftelser, de har haft, eller de dokumenter, de har haft indsigt i med henblik på indgåelsen af et forlig, til nogen anden virksomhed eller tredjemand i nogen jurisdiktion, medmindre de forinden har opnået Kommissionens udtrykkelige tilladelse hertil. Enhver tilsidesættelse heraf kan bevirke, at Kommissionen afslår virksomhedens anmodning om indledning af forligsproceduren og kan udgøre en skærpene omstændighed som omhandlet i punkt 28 i Kommissionens retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ («bøderetningslinjerne»).

2.1. Indledning af procedure og sondering af mulighederne for forlig

8. Når Kommissionen overvejer at vedtage en beslutning efter artikel 7 og/eller artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003, skal den forinden identificere de juridiske personer, som vil kunne få pålagt en bøde for overtrædelse af EF-traktatens artikel 81, og anerkende deres status som parter i sagen.
9. I dette øjemed kan der indledes procedure i sagen efter artikel 11, stk. 6 i forordning (EF) nr. 1/2003 med henblik på vedtagelse af en sådan beslutning på et hvilket som helst tidspunkt, men ikke efter den dato, hvor Kommissionen har fremsendt en klagepunktsmeddelelse til de implicerede parter. I henhold til artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 gælder desuden, at såfremt Kommissionen finder det hensigtsmæssigt at sondere parternes interesse i at indlede forligsforhandlinger, vil den indlede procedure i sagen senest på den dato, hvor den enten fremsender en klagepunktsmeddelelse eller anmoder parterne om skriftligt at tilkendegive deres interesse i at indlede forligsforhandlinger, alt efter hvad der sker først.
10. Når der er indledt procedure efter artikel 11, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1/2003 er det alene Kommissionen, der er kompetent til at anvende EF-traktatens artikel 81 i den konkrete sag ⁽²⁾.
11. Såfremt Kommissionen finder det hensigtsmæssigt at sondere parternes interesse i at indlede forligsforhandlinger, vil den i henhold til artikel 10a, stk. 1, og artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 773/2004 fastsætte en frist på ikke under to uger, inden for hvilken sagens parter skriftligt kan tilkendegive, om de kunne ønske at indlede forligsforhandlinger med henblik på eventuelt at indgive et forligsindlæg på et senere stadium.
12. Alle parter i sagen, som tilhører den samme virksomhed, og som overvejer at indgive et forligsindlæg, bør udpege fælles repræsentanter med behørig fuldmagt til at handle på deres vegne, og dette kan ske på ethvert tidspunkt, dog inden udløbet af den under punkt 11 ovenfor omhandlede frist.

⁽¹⁾ EUT C 210 af 1.9.2006, s. 2.

⁽²⁾ Artikel 11, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1/2003 fastsætter, at »Når Kommissionen indleder en procedure med henblik på vedtagelse af en beslutning i henhold til kapitel III, mister medlemsstaternes konkurrencemyndigheder deres kompetence til at anvende traktatens artikel 81 og 82. Er en medlemsstats konkurrencemyndighed allerede ved at behandle en sag, indleder Kommissionen først en procedure efter at have rådført sig med den nationale konkurrencemyndighed«.

13. Kommissionen kan se bort fra enhver anmodning om bødefritagelse eller bødenedsættelse fremsat i henhold til samarbejdsmeddelelsen, når den er indgivet efter udløbet af den under punkt 11 omhandlede frist.

2.2. Indledning af forligsproceduren: forligsforhandlinger

14. Såfremt nogle af sagens parter anmoder om forligsforhandlinger og opfylder de krav, der henvises til under punkt 11 og 12, kan Kommissionen beslutte at indlede forligsproceduren gennem bilaterale kontakter mellem Kommissionens Generaldirektorat for Konkurrence og de virksomheder, der har anmodet herom.
15. Kommissionen har under hele procedureforløbet skønsbeføjelse til at afgøre, om det er formålstjenligt at videreføre forligsforhandlingerne med hver virksomhed, og fastlægge deres tidsmæssige forløb. I overensstemmelse med artikel 10a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004 ⁽¹⁾ omfatter dette beføjelsen til i lyset af den samlede udvikling i forligsproceduren at fastlægge rækkefølgen og sekvensen i de bilaterale forligsforhandlinger samt tidspunktet for underretning af parterne bl.a. om det bevismateriale i Kommissionens sagsakter, der danner grundlag for de klagepunkter, der påtænkes fremført, og det potentielle bødepålæg ⁽²⁾. Denne underretning gives i rette tid, efterhånden som forhandlingerne skrider frem.
16. En sådan tidlig underretning inden for rammerne af forligsforhandlingerne i henhold til artikel 10a, stk. 2, og artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004 vil give parterne kendskab til de væsentligste forhold, Kommissionen hidtil har støttet sig på, herunder bl.a. de faktiske omstændigheder, der lægges til grund, klassificeringen af disse omstændigheder, det påståede kartels karakter og varighed, ansvarsfordelingen, det sandsynlige bødepålæg ⁽³⁾ samt det bevismateriale, hvorpå de potentielle klagepunkter ⁽⁴⁾ støttes. Det vil sætte parterne i stand til effektivt at gøre deres synspunkter gældende angående de potentielle klagepunkter, der rettes mod dem, og til at træffe en velovervejede beslutning om, hvorvidt de ønsker at indgå forlig eller ej.
17. Hvis forligsforhandlingerne fører til en fælles forståelse med hensyn til omfanget af de potentielle klagepunkter og det sandsynlige bødepålæg, kan Kommissionen give virksomheden en endelig frist på mindst XXX arbejdsdage til at indgive et endeligt, skriftligt forligsindlæg efter artikel 10a, stk. 2, og artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 773/2004. Fristen kan forlænges efter begrundet anmodning herom. Før der fastsættes en sådan frist vil parterne have ret til på anmodning at få meddelt de i punkt 16 omhandlede oplysninger. Efter begrundet anmodning fra en af sagens parter vil Kommissionens tjenestegrene også give indsigt i ikke-fortrolige versioner af ethvert tilgængeligt dokument, der på det tidspunkt befinder sig i sagsakterne, i det omfang de finder det berettiget for at sætte den pågældende part i stand til at afklare sin holdning til ethvert andet aspekt ved kartellet, og forudsat at det ikke går ud over den i punkt 5 omhandlede effektivitet i sagsbehandlingen ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ »Kommissionen kan underrette parter, der er rede til at indgive forligsindlæg, om: a) hvilke klagepunkter den påtænker at rejse mod dem, b) hvilket bevismateriale disse klagepunkter støttes på, og c) hvilken bøde de vil kunne få pålagt (...)« (artikel 10a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004).

⁽²⁾ Henvisningen til den »potentielle bøde« i artikel 10a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004 giver Kommissionens tjenestegrene mulighed for at oplyse de parter, der deltager i forligsforhandlinger, om den anslåede størrelse af deres potentielle bøde i lyset af bøderetningslinjerne, reglerne i nærværende meddelelse og samarbejdsmeddelelsen, i det omfang disse er relevante.

⁽³⁾ Domstolens dom i forenede sager C-100/80 — 103/80, *Musique diffusion française m.fl. mod Kommissionen*, Sml. 1983, s. 1825, præmis 21, og Førsteinstansrettens dom i sag T-16/99 *Løgstør Rør mod Kommissionen*, Sml. 2002 II, s. 1633, præmis 193, stadfæstet ved Domstolens dom i forenede sager C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P, C-208/02 P og C-213/02 P, *Dansk Rørindustri m.fl. mod Kommissionen*, Sml. 2005 I, s. 0000, særlig præmis 428; Førsteinstansrettens dom af 15. marts 2006 i sag T-15/02, *BASF AG mod Kommissionen*, præmis 48; og Førsteinstansrettens dom af 27. september 2006 i sag T-329/01, *Archer Daniels Midland Co. mod Kommissionen (natriumgluconat)*, præmis 361.

⁽⁴⁾ I henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004 har Kommissionen en skønsbeføjelse til at afgøre, hvornår parter, der overvejer at indgive forligsindlæg, efter at der er indledt procedure i sagen, kan gives indsigt i det bevismateriale i sagsakterne, hvorpå Kommissionen vil støtte sine klagepunkter.

⁽⁵⁾ Med henblik herpå vil parterne få udleveret en liste over alle de dokumenter i sagsakterne, der på det tidspunkt kan gives indsigt i.

18. Parterne kan på ethvert tidspunkt under forligsproceduren henvende sig til høringskonsulenten angående spørgsmål, der måtte opstå i forbindelse med deres ret til en retfærdig sagsbehandling. Det er høringskonsulentens pligt at sikre fuld overholdelse af parternes kontradiktoriske rettigheder i konkurrencesager.
19. Såfremt parterne afstår fra at indgive en forligsanmodning, vil den endelige beslutning blive vedtaget efter den procedure, der følger af de generelle regler i artikel 10, stk. 2, artikel 12, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 og ikke efter forligsproceduren.

2.3. Forligsindlæg

20. Parter, der ønsker forligsproceduren indledt, skal indgive en formel anmodning herom i form af et skriftligt forligsindlæg. Skriftlige forligsindlæg indgivet i henhold til artikel 10a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004 bør indeholde:
 - (a) en utvetydigt formuleret anerkendelse af parternes ansvar for overtrædelsen, hvoraf der gives en kort beskrivelse omfattende hovedelementerne, den juridiske kvalificering af dem og varigheden af deres deltagelse i overtrædelsen i overensstemmelse med udfaldet af forligsforhandlingerne
 - (b) angivelse ⁽¹⁾ af den maksimale bøde, som parterne forventer at få pålagt inden for rammerne af forligsproceduren
 - (c) parternes bekræftelse af, at de er blevet fyldestgørende underrettet om de klagepunkter, Kommissionen påtænker at rette mod dem, og har haft tilstrækkelig lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger over for Kommissionen
 - (d) parternes bekræftelse af, at de i lyset af ovenstående ikke har til hensigt at anmode om aktindsigt eller om at blive hørt på ny under en mundtlig høring, medmindre Kommissionen ikke tager deres forligsindlæg til følge
 - (e) parternes samtykke i at modtage klagepunktsmeddelelsen og den endelige beslutning, der vedtages efter artikel 7 og artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003 på et givet officielt fællesskabssprog.
21. De anerkendelser og bekræftelser, parterne afgiver med henblik på et forlig, udgør en viljeserklæring om at ville samarbejde om en hurtig afslutning af sagen efter forligsproceduren. Disse anerkendelser og bekræftelser er dog betinget af, at Kommissionen imødekommer deres forligsanmodning, herunder også hvad angår deres forventede maksimale bødepålæg.
22. Skriftlige forligsindlæg kan derfor ikke tilbagekaldes ensidigt af de parter, der har indgivet dem, medmindre Kommissionen ikke imødekommer forligsanmodningen ved først i en klagepunktsmeddelelse og siden i en endelig beslutning (jf. punkt 27 og 29 nedenfor) at tage forligsindlæggene til følge. Klagepunktsmeddelelsen vil blive anset for at have taget de skriftlige forligsindlæg til følge, hvis den afspejler deres indhold, hvad angår beskrivelsen af kartellet og virksomhedens deltagelse heri samt den juridiske kvalificering heraf. For at en endelig beslutning vil kunne anses for at have taget de skriftlige forligsindlæg til følge, bør den desuden også pålægge en bøde, der ikke overstiger det i indlæggene angivne maksimumbeløb.

⁽¹⁾ Dette følger af overvejelserne i punkt (16) og (17).

2.4. Klagepunktsmeddelelse og svar herpå

23. I overensstemmelse med artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 er det obligatorisk at fremsende en skriftlig klagepunktsmeddelelse til hver af de parter, mod hvem der rejses klagepunkter, før vedtagelsen af enhver endelig beslutning ⁽¹⁾. Kommissionen vil derfor også i en forligsprocedure fremsende en klagepunktsmeddelelse ⁽²⁾.
24. For at sætte parterne i stand til at udøve deres kontradiktoriske rettigheder effektivt, bør Kommissionen høre deres synspunkter angående de klagepunkter, der gøres gældende mod dem, og det bevismateriale, hvorpå de støttes, før den vedtager en endelig beslutning, og tage hensyn til dem ved eventuelt at ændre sin indledende analyse i sagen ⁽³⁾. Kommissionen må ikke alene kunne acceptere eller forkaste parternes relevante argumenter under den administrative procedure, men den må også kunne foretage sin egen analyse af de forhold, der fremføres, hvilket kan føre til, at den enten opgiver klagepunkter, der er fundet ubegrundede, eller fastholder dem efter at have udvidet og revurderet såvel faktiske som retlige omstændigheder til støtte for dem ⁽⁴⁾.
25. Ved at indgive en formel, skriftlig forligsanmodning forud for fremsendelsen af en klagepunktsmeddelelse, giver parterne Kommissionen en reel mulighed for at tage hensyn til deres synspunkter ⁽⁵⁾ allerede ved udarbejdelsen af klagepunktsmeddelelsen og ikke først i forbindelse med høringen af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål (i det følgende benævnt Det Rådgivende Udvalg) eller før vedtagelsen af den endelige beslutning ⁽⁶⁾. Den klagepunktsmeddelelse, parterne får tilsendt, kan således affattes under hensyn til indholdet af eventuelle forligsindlæg, og størrelsen af den potentielle bøde vil kunne nedjusteres i lyset heraf ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ I artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 fastsættes det, at »Kommissionen giver de deltagende parter meddelelse om de klagepunkter, der rettes mod dem. Klagepunktsmeddelelsen stiles i skriftlig form til hver af de parter, mod hvem der rettes klagepunkter«. I henhold til artikel 10a, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004 og artikel 27, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003 må Kommissionen kun støtte sine beslutninger på klagepunkter, hvortil klagepunktsmeddelelsens adressater har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger.

⁽²⁾ Førsteinstansretten udtalte i sin dom af 15. marts 2006 i sag T-15/02, BASF AG mod Kommissionen, i præmis 58, at »(...) uanset i hvilken grad den pågældende virksomhed samarbejder, består meddelelsens funktion i at give virksomhederne alle de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan forsvare sig effektivt, før Kommissionen vedtager en endelig beslutning (dommen i sagen Ahlström Osaakeyhtiö m.fl. mod Kommissionen, nævnt i præmis 46 ovenfor, præmis 42, og dommen af 16. november 2000 i sagen Mo och Domsjö mod Kommissionen, nævnt i præmis 46 ovenfor, præmis 63). At sagsøgeren havde samarbejdet med Kommissionen, erkendt at have begået ulovlige handlinger og givet en beskrivelse af de pågældende handlinger, fratog ud fra denne betragtning ikke sagsøgeren dennes ret til eller interesse i at modtage et dokument fra Kommissionen med en nøje angivelse af alle de klagepunkter, denne gjorde gældende over for sagsøgeren, herunder sådanne, som kunne bygge på forklaringer eller beviser, andre implicerede virksomheder havde afgivet eller fremlagt (...).« Indgås der direkte forlig, bør klagepunktsmeddelelser indeholde de oplysninger, parterne har brug for at kunne sikre sig, at de svarer til deres forligsindlæg.

⁽³⁾ I overensstemmelse med fast retspraksis må Kommissionen kun basere sine beslutninger på klagepunkter, som parterne har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger til, og de skal derfor gives indsigt i Kommissionens sagsakter, dog med forbehold for virksomhedernes legitime interesse i, at deres forretningshemmeligheder ikke afsløres (jf. forenede sager T-39/92 og T-40/92, CB og Europay mod Kommissionen, Sml. 1994 II, s. 49, præmis 47; forenede sager T-191/98, T-212/98 — T-214/98, Atlantic Container Line m.fl. mod Kommissionen, Sml. 2003 II, s. 3275, præmis 138).

⁽⁴⁾ Se Domstolens dom i sag 41/69, ACF Chemiefarma mod Kommissionen, Sml. 1970, s. 661, præmis 47, 91 og 92; forenede sager 40-48/73, 50/73, 54-56/73, 111/73 og 113-114/73, Suiker Unie m.fl. mod Kommissionen, Sml. 1975, s. 1663, præmis 80, 437 og 438; og forenede sager 209/78 — 215/78 og 218/78, Van Landewyck m.fl. mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 3125, præmis 68; samt Førsteinstansrettens dom i sag T-44/00, Mannesmannröhren-Werke mod Kommissionen, Sml. 2004 II, s. 0000, præmis 98-100; og sag T-15/02, BASF AG mod Kommissionen, af 15. marts 2006, præmis 93 og 95.

⁽⁵⁾ I forbindelse hermed hedder det i 2. betragtning i Kommissionens forordning (EF) nr. XXX/2008, at »(...) En sådan tidlig indsigt vil sætte de pågældende parter i stand til at fremsføre deres synspunkter angående de klagepunkter, der påtænkes rejst mod dem, samt lovligheden af deres eventuelle deltagelse og omfanget heraf«.

⁽⁶⁾ I artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 og i artikel 27, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003 fastsættes det henholdsvis, at:

— »Kommissionen giver de parter, hvortil den retter en klagepunktsmeddelelse, lejlighed til at blive hørt, før der foretages høring af det rådgivende udvalg, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003« (artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004).

— »Før Kommissionen træffer beslutning i henhold til artikel 7, 8, 23 og artikel 24, stk. 2, giver den de virksomheder eller virksomhedssammenslutninger, der er omfattet af den procedure, som Kommissionen har iværksat, lejlighed til at udtale sig om Kommissionens klagepunkter. Kommissionen lægger kun de klagepunkter til grund for sine beslutninger, som de deltagende parter har haft lejlighed til at udtale sig om. Klagerne inddrages i vid udstrækning i proceduren« (artikel 27, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1/2003).

⁽⁷⁾ Se i den forbindelse Domstolens dom i *Musique diffusion française m.fl. mod Kommissionen*, op cit., præmis 21; dom i sag 322/81, *Michelin mod Kommissionen*, Sml. 1983, s. 3461, præmis 19; og *Løgstør Rør mod Kommissionen*, op cit., præmis 200; og Førsteinstansrettens dom af 15. marts 2006 i sag T-15/02, *BASF AG mod Kommissionen*, præmis 62.

26. Såfremt parternes forligsindlæg tages til følge i klagepunktsmeddelelsen, skal parterne inden for en frist på mindst en uge fastsat af Kommissionen i overensstemmelse med artikel 10a, stk. 3, og artikel 17, stk. 3, i forordning (EF) nr. 773/2004 besvare den ved simpelthen [utvetydigt] at bekræfte, at klagepunktsmeddelelsen stemmer overens med indholdet af deres forligsindlæg, og at de derfor vil videreføre forligsproceduren. I mangel af et sådant svar kan Kommissionen afslå virksomhedens anmodning om at videreføre forligsproceduren.
27. Kommissionen har ret til at vedtage en klagepunktsmeddelelse, der ikke tager parternes forligsanmodning til følge. I så fald finder de almindelige bestemmelser i artikel 10, stk. 2, artikel 12, stk. 1, og artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 773/2004 i anvendelse. De erklæringer, parterne har afgivet i forligsindlæggene, vil blive anset for at være trukket tilbage og vil ikke kunne bruges mod nogen af sagens parter. De pågældende parter vil således ikke længere være bundet af deres forligsindlæg og vil få en frist til at fremføre deres sag på ny, med mulighed for at anmode om en mundtlig høring og om aktindsigt, såfremt de ønsker det.

2.5. Kommissionens beslutning og belønning for forliges indgåelse

28. Efter parternes svar på klagepunktsmeddelelsen med bekræftelse af deres vilje til at indgå forlig kan Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 773/2004 uden noget andet procedureskridt vedtage den endelige beslutning i sagen efter artikel 7 og/eller artikel 23, i forordning (EF) nr. 1/2003, efter at have hørt det rådgivende udvalg i henhold til artikel 14 i forordning (EF) nr. 1/2003. Det betyder i særdeleshed, at disse parter ikke længere kan anmode om mundtlig høring eller aktindsigt, når først deres forligsindlæg er blevet taget til følge i klagepunktsmeddelelsen ⁽¹⁾, jf. artikel 12, stk. 2 ⁽²⁾, og artikel 15, stk. 1a ⁽³⁾, i forordning (EF) nr. 773/2004.
29. Kommissionen har ret til at træffe en endelig beslutning, der afviger fra den indledende holdning, den gav udtryk for i en klagepunktsmeddelelse, der tog parternes skriftlige forligsindlæg til følge, enten under hensyn til de argumenter, der fremføres af det rådgivende udvalg, eller ud fra andre betragtninger, idet beslutningsautonomien i sidste instans ligger hos kommissærkollegiet ⁽⁴⁾. Hvis det bliver aktuelt, vil Kommissionen imidlertid underrette parterne herom og fremsende en ny klagepunktsmeddelelse til dem for at give dem mulighed for at tilrettelægge deres forsvar inden for rammerne af de almindelige procedureregler ⁽⁵⁾. Heraf følger, at parterne da vil have ret til aktindsigt, til at anmode om mundtlig høring og til at besvare klagepunktsmeddelelsen. De erklæringer, parterne har afgivet i forligsindlæggene, vil blive anset for at være trukket tilbage og ikke kunne bruges mod nogen af sagens parter.

⁽¹⁾ I princippet kan parterne anmode om mundtlig høring og aktindsigt for at sikre, at de kan udøve deres kontradiktoriske rettigheder.

⁽²⁾ Jf. artikel 12, stk. 2, i forordning (EF) nr. 773/2004: »2. Ved indgivelsen af deres skriftlige forligsindlæg skal parterne over for Kommissionen bekræfte, at de kun vil forlange en mundtlig høring afholdt med henblik på at kunne udbygge deres argumenter, såfremt klagepunktsmeddelelsen ikke tager indholdet af deres skriftlige forligsindlæg til følge«.

⁽³⁾ Jf. artikel 15, stk. 1, a), i forordning (EF) nr. 773/2004: »Når Kommissionen har indledt procedure efter artikel 11, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1/2003, giver den dog, når det skønnes hensigtsmæssigt, de parter, der er rede til at indgive forligsindlæg, indsigt i det bevismateriale, hvorpå den støtter sine klagepunkter, for derved at sætte disse parter i stand til at indgive et sådant indlæg. Ved indgivelse af et skriftligt forligsindlæg skal parterne derfor over for Kommissionen bekræfte, at de kun vil forlange aktindsigt efter modtagelsen af klagepunktsmeddelelsen, såfremt klagepunktsmeddelelsen ikke tager indholdet af deres skriftlige forligsindlæg til følge«.

⁽⁴⁾ Se i forbindelse hermed forenede sager T-129/95, T-2/96 og T-97/96, *Neue Maxhütte Stahlwerke og Lech-Stahlwerke mod Kommissionen*, Sml. 1999 II, s. 17, præmis 231, og sag T-16/02 *Audi mod OHIM*, Sml. 2003 II, s. 5167, præmis 75; Førsteinstansrettens dom af 15. marts 2006 i sag T-15/02, *BASF AG mod Kommissionen*, præmis 94.

⁽⁵⁾ Ifølge retspraksis gælder, at »retten til kontradiktion ikke er tilsidesat, fordi der foreligger en uoverensstemmelse mellem meddelelsen af klagepunkter og den endelige beslutning, medmindre et klagepunkt, der er lagt til grund i beslutningen, ikke er blevet fremført i meddelelsen på en måde, der er tilstrækkelig til, at adressaterne kunne varetage deres interesser. Desuden kan den retlige kvalifikation, der er givet af de faktiske omstændigheder i meddelelsen af klagepunkter, pr. definition kun være foreløbig, og en senere kommissionsbeslutning kan ikke annulleres med den ene begrundelse, at de endelige konklusioner, der er draget af disse faktiske omstændigheder, ikke nøjagtigt svarer til denne midlertidige kvalifikation. Det påhviler således Kommissionen at høre adressaterne for en meddelelse af klagepunkter og i givet fald tage hensyn til de bemærkninger, hvormed de besvarer de fremførte klagepunkter, ved at ændre sin opfattelse for netop hermed at tage hensyn til deres ret til kontradiktion« (sag T-44/00, *Mannesmannröhren-Werke mod Kommissionen*, Sml. 2004 II, s. 0000, præmis 98-100; sag T-15/02, *BASF AG mod Kommissionen*, præmis 95).

30. Den endelige bødeudmåling i en konkret sag fastlægges i den beslutning, hvorved der fastslås at foreligge en overtrædelse og pålægges en sanktion i henhold til artikel 7 og artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003.
31. Det er Kommissionens praksis, at den omstændighed, at en virksomhed under den administrative procedure har samarbejdet med Kommissionen inden for denne meddelelses rammer, vil blive nævnt i enhver beslutning for dermed at forklare bødepålæggets størrelse.
32. Skulle Kommissionen beslutte at belønne en virksomhed for at have indgået forlig efter reglerne i denne meddelelse, vil den nedsætte bøden med XX % inden for rammerne af det 10 %-loft, der gælder i henhold til retningslinjerne for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾, og enhver bødeforhøjelse ⁽²⁾, der måtte blive foretaget for at forstærke den afskrækkende virkning, vil ikke overstige en fordobling.
33. Har de parter, hvormed der indgås forlig, tillige indgivet en anmodning efter samarbejdsmeddelelsens anvendelse, og den bødenedsættelse, der indrømmes på grund af forligsindgåelsen.

3. GENERELLE BETRAGTNINGER

34. Denne meddelelse finder anvendelse på enhver sag, der er til behandling i Kommissionen, på tidspunktet for eller efter dens offentliggørelse i EU-Tidende.
35. Kommissionen finder, at offentliggørelse af dokumenter og skriftlige erklæringer eller udskrevne udtalelser afgivet i forbindelse med denne meddelelse normalt vil være i strid med visse offentlige eller private interesser, bl.a. interessen i at beskytte kontrolundersøgelser og andre undersøgelser som omhandlet i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽³⁾, også efter at beslutningen i sagen er vedtaget.
36. Alle endelige beslutninger vedtaget af Kommissionen i henhold til forordning (EF) nr. 1/2003 er underlagt retlig prøvelse i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 230. Desuden har EF-Domstolen ubegrænset jurisdiktion til at prøve beslutninger eller sanktioner vedtaget efter artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003, jf. EF-traktatens artikel 229 og artikel 31 i forordning (EF) nr. 1/2003.

⁽¹⁾ EUT C 210 af 1.9.2006, s. 2.

⁽²⁾ Punkt 30 i retningslinjerne for bøder.

⁽³⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

ØVRIGE RETSAKTER

KOMMISSIONEN

Offentliggørelse af en ansøgning i henhold til artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer

(2007/C 255/21)

Denne offentliggørelse giver ret til at gøre indsigelse mod ansøgningen, jf. artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 ⁽¹⁾. Indsigelser skal være Kommissionen i hænde senest seks måneder efter denne offentliggørelse.

ANSØGNING OM ÆNDRING

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 510/2006**Ansøgning om ændring i henhold til artikel 9 og artikel 17, stk. 2**

»CARNALENTEJANA«

EF-nr.: PT/PDO/117/0209/08.04.2002

BOB (X) BGB ()

Ønsket/ønskede ændring(er)

Specifikationsoverskrift:

- Produktets navn
- Beskrivelse
- Geografisk område
- Bevis for oprindelse
- Fremstillingsmetode:
- Tilknytning
- Mærkning
- Krav i nationale bestemmelser

Ændring(er):

1. Produktbeskrivelse

Producentgruppen har med henblik på at bringe produktet i overensstemmelse med den eksisterende nationale lovgivning, herunder især ændringerne til handelsklasseskemaet for slagtekroppe af lette kvæg (*Portaria* [ministeriel bekendtgørelse] nr. 363/2001 af 9. april 2001), indsendt en behørigt begrundet anmodning om en ændring til dette punkt.

(¹) EUTL 93 af 31.3.2006, s. 12.

Desuden har gruppen, i lyset af de seneste markedstendenser og for at bringe produktet på linje med forbrugernes adfærd og præferencer, besluttet at variere produktets tilvirkningsform. Således vil CARNALENTEJANA fra nu af blive markedsført som hakket, formet eller rullet kød, kødterninger, kødstrimler osv., pakket i bakker eller andet passende materiale i kontrolleret atmosfære, under vakuum eller ved hurtig indfrysning, idet CARNALENTEJANA ifølge reglerne skal udgøre mindst 95 % af det endelige produkts vægt. Eftersom hele fremstillingsprocessen foregår i oprindelsesregionen, er der sikret fuldstændig sporbarhed, ligesom der er streng kontrol med anvendelsen af den beskyttede oprindelsesbetegnelse (BOB), og med at tilvirkningsformen er autentisk, samt med at produktets traditionelle kvalitet fastholdes, således at forbrugerne ikke vildledes eller skuffes. På grundlag heraf har gruppen indsendt en behørigt begrundet anmodning om ændringer i produktets tilvirkningsform til de portugisiske myndigheder.

2. Geografisk område

Producenter i nogle kommuner, som støder op til det geografiske produktionsområde »Carnalentejana«, ansøgte den producentgruppe, som har ansvaret for oprindelsesbetegnelsen, om en udvidelse af området med den begrundelse, at de overholdt alle de påkrævede betingelser for fremstilling af produktet, bl.a. med hensyn til avlsmetoder, besætningstæthed, driftssystemer og race og de med produktet forbundne traditioner. Anmodningen blev undersøgt af producentgruppen og dokumenteret gennem en undersøgelse, som blev forelagt for og godkendt af de portugisiske myndigheder.

Definitionen af det geografiske produktionsområde blev udelukkende baseret på et administrativt kriterium, da dossieret i sin tid blev udfærdiget, og det anerkendes nu, at der ikke blev taget hensyn til visse omkringliggende områder, som, eftersom de har samme betingelser mht. jord, avlsmetoder, besætningstæthed, fremherskende vegetation, opdræts- og driftssystemer samt praksis, fremstiller et produkt med fysiske, kemiske og organoleptiske egenskaber, som er identiske med dem, der findes i »Carnalentejana«. Derfor lider producenter i disse områder betydelige økonomiske tab, eftersom de ikke kan markedsføre deres produkter under samme betegnelse som deres naboer.

3. Produktionsmetoder

De ændringer, der ansøges om, vedrører muligheden for at sælge kødprodukterne, hensigtsmæssigt pakket i en kontrolleret atmosfære, under vakuum eller ved hurtig indfrysning. For at garantere produktets ægthed og kvalitet og for at opfylde kravene til forbrugerbeskyttelse, lette overvågningen og sikre fuldstændig sporbarhed for både produkt og proces, skal al opskæring af kødet, forarbejdning og pakning finde sted inden for det specifikke geografiske område, ligesom dyrene skal være født, opdrættet, opfedet og slagtet og slagtekroppene være udskåret i dette område. Visse forarbejdnings- og pakningsaktiviteter må dog gerne foretages uden for det geografiske område, forudsat at der ikke findes en lokal forarbejdningsstruktur, som kan opfylde gruppens krav mht. fødevarerhygiejne og -sikkerhed og kontrol med driften. I sådanne tilfælde styrkes inspektionssystemet, sporbarheden sikres, og en maksimal afstand på 500 km vedtages for transport af kødet for at undgå en forringelse af kvaliteten og for at lette kontrollen.

4. Mærkning

Producentgruppen har anmodet om ændringer til dette punkt for at efterleve den nye nationale lovgivning og den gældende fællesskabslovgivning. Uanset tilvirkningsgraden og med forbehold af overholdelsen af mærkningskravene i den generelle lovgivning, er anvendelsen af udtrykket »CARNALENTEJANA — DOP«, certificeringsmærket, CARNALENTEJANA-logoet og Fællesskabets logo obligatorisk. I de tilfælde, hvor produktet anvendes som ingrediens i forarbejdede produkter, må kun ordene »Elaborado a partir de CARNALENTEJANA — DOP« [fremstillet af CARNALENTEJANA — BOB] angives på mærkaten på betingelse af, at visse licens- og overvågningskrav er overholdt. Det er ikke tilladt at anvende ordene »CARNALENTEJANA — DOP«, fællesskabslogoet eller andre vildledende udtryk eller angivelser, som kan skade den beskyttede oprindelsesbetegnelses omdømme.

RESUMÉ

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 510/2006**»CARNALENTEJANA«****EF-nr.: PT/PDO/117/0209/24.1.1994****BOB (X) BGB ()**

Dette resumé indeholder hovedelementerne af varespecifikationen til information.

1. *Medlemsstatens ansvarlige myndighed:*

Navn: Instituto de Desenvolvimento Rural e Hidráulica

Adresse: Av. Afonso Costa, 3
P-1949-002 Lisboa

Tlf. (351) 21 844 22 00

Fax (351) 21 844 22 02

E-mail: idrha@idrha.min-agricultura.pt

2. *Sammenslutning:*

Navn: CARNALENTEJANA — Agrupamento de Produtores de Bovinos de Raça Alentejana, SA

Adresse: Estrada do Moinho Vento
P-7350-230 Elvas

Tlf. (351) 268 639480

Fax (351) 268 622455

E-mail: caalentejo@mail.telepac.pt

Sammensætning: Producent/Forarbejdningsvirksomhed (X) Andet ()

3. *Produktets art:*

Kategori 1.1: Kød (og slagteaffald), fersk

4. *Varespecifikation:*

(resumé af kravene i henhold til artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 510/2006)

4.1. Navn: »Carnalentejana«

4.2. Beskrivelse: Halve slagtekroppe, kvarte slagtekroppe, vakuumpakket kød eller kød pakket i kontrolleret atmosfære samt produkter, der er tilvirket heraf, enten som køle- eller frostvarer, fra dyr registreret i *Livro de Nascimentos da Raça Bovina Alentejana* [fødselsregister for dyr af kvægracen Alentejana], som har følgende egenskaber:

	Kviekalv	Tyrekalv	Kvie	Ungtyr	Ko	Tyr
Slagtealder	Op til 6 måneder	6-13 måneder	13-30 måneder, som aldrig har kælvet	13-30 måneder	Efter 30 mdr.	Efter 30 mdr.
Slagtevægt	—	Til og med 180 kg		> 180 kg	> 180 kg	> 180 kg
Kropsbygning (*)	LA	LO	E.U.R.O.	E.U.R.O.	E.U.R.O.	E.U.R.O.

	Kviekalv	Tyrekalv	Kvie	Ungtyr	Ko	Tyr
Slagtekroppens fedt	Fast konsistens og varierende i farve fra hvid til gul. Tilladte klasser: 1, 2 og 3. Klasse 4 og 5 er ikke tilladt i slagtekroppe til opskæring.					
Kødets farve	Rosa til mørkerød					
Kødets pH-værdi	< 6 (24 timer efter slagtning)					

(*) Det er tilladt at anvende slagtekroppe af ungtyre, kvier, tyre og køer klassificeret som P til opskæring.

Ud over de traditionelle former — slagtekroppe, hele stykker og skiveudskæringer — kan CARNALENTEJANA markedsføres som hakket, formet eller rullet kød, kødterninger, kødstrimler osv., pakket i bakker eller andet passende materiale i kontrolleret atmosfære, under vakuum eller ved hurtig indfrysning, idet CARNALENTEJANA ifølge reglerne skal udgøre mindst 95 % af det endelige produkts vægt. I tilvirkninger, hvor CARNALENTEJANA anvendes som ingrediens, skal dette være det eneste element i varegruppen »kød« og udgøre mindst 60 % af vægten i det endelige produkt.

- 4.3. Geografisk område: Med hensyn til den geografiske udbredelse af *montado* [økosystem med kork- og stene] og alentejana-kvægracen; bedrifternes geografiske placering, der gør det muligt at følge den påkrævede metode for kvægopdræt og kvægavl; den know-how, der forbindes med opdræt og avl af dyrene; reglerne for slagtning, opskæring og produktion af slagtekroppe, halve slagtekroppe, stykker og forarbejdede produkter af oksekød generelt; de generelle inspektions- og sporbarhedskrav for oksekød; de særlige inspektions- og sporbarhedskrav, som producenterne af CARNALENTEJANA har vedtaget på eget initiativ; behovet for ikke at bedrage de traditionelle forbrugere af CARNALENTEJANA; det gennemgående behov for at dokumentere det enkelte stykkes eller den enkelte pakkes geografiske oprindelse og nødvendigheden af, at forbrugerne tilbydes et autentisk og pålideligt produkt, er det geografiske område for fødsel, opdræt, opfødning og slagtning af dyr, opskæring af slagtekroppe, halve slagtekroppe og kvarte slagtekroppe, opskæring og udskæring i større eller mindre stykker, herunder finskæring, omdannelse af visse stykker til hakket og forarbejdede produkter og pakning af stykker, skiveskårne produkter og forarbejdede produkter naturligt begrænset til følgende:

- kommuner, der hører ind under distrikterne Beja Évora og Portalegre
- kommunerne Alcácer do Sal, Alcochete, Grândola, Montijo, Moita, Palmela, Setúbal, Santiago do Cacém og Sines i distriktet Setúbal
- kommunerne Abrantes, Almeirim, Alpiarça, Benavente, Chamusca, Constância, Coruche, Golegã, Mação, Salvaterra de Magos, Santarém, Sardoal og Vila Nova da Barquinha i distriktet Santarém
- kommunerne Castelo Branco, Idanha-a-Nova, Proença-a-Nova og Vila Velha de Ródão i distriktet Castelo Branco.

- 4.4. Bevis for oprindelse: Med udgangspunkt i gamle traditioner er der gennem mere end 40 år foretaget et selektivt avls- og raceforædlingsarbejde, ligesom der findes en stambog og en avlsforening.

Kødet skal komme fra dyr af Alentejana-racen, som er registreret i fødselsregistret for racen, og som er født, opdrættet og opfodet i bedrifter inden for det definerede geografiske område, og som har de påkrævede egenskaber, der er registreret af gruppen. Hele produktionslinjen, herunder slagtning, opskæring, forarbejdning og pakning, skal foretages under kontrol af det kompetente organ. Overvågningen omfatter alle faser i produktionslinjen, nemlig fra dyrenes fødsel og deres opførsel i registret, herunder opdræt og avl, over slagtning, opskæring og forarbejdning til pakkefasen. Der er indført et fuldstændigt sporbarhedssystem, som til enhver tid gør det muligt at finde en forbindelse mellem et produkt og dyret på produktets oprindelsessted ved hjælp af et nummereret certifikationsmærke.

- 4.5. Produktionsmetode: Fra dyr af Alentejana-kvægracen opført i fødselsregistret, af forældre indskrevet i stambogen, ekstensivt opdrættet med besætningstætheder på under 1,4 dyr pr. hektar, i overensstemmelse med lokal traditionel praksis. Kalvene dier hos deres mødre, til de er 6-9 måneder gamle, hvorefter deres føde gradvis suppleres med græsning og koncentrerede foderstoffer, som er godkendt af gruppen. Alderskriterierne for slagtning er defineret og fastsat efter produkttype i lighed med bestemmelserne om foderstoffer og avl. CARNALENTEJANA kan markedsføres under forskellige former i henhold til specifikationerne: slagtekroppe, hele stykker og skivesudskæringer, let forarbejdede produkter eller tilvirkninger, med eller uden grøntsager, tilstrækkeligt pakket i en kontrolleret atmosfære, i vakuum eller ved hurtig indfrysning. For at garantere produktets ægthed og kvalitet og sikre beskyttelsen af forbrugernes interesser, muliggøre overvågning og sikre fuldstændig sporbarhed for produkt og proces, skal al opskæring af kødet, forarbejdning og emballering finde sted inden for det specifikke geografiske område, ligesom dyrene skal være født, opdrættet, opfedet og slagtet og slagtekroppene være udskåret i dette område. Visse forarbejdnings- og emballeringsaktiviteter må dog gerne foretages uden for det geografiske område, under forudsætning af, at der ikke findes en lokal forarbejdningsstruktur, som kan opfylde gruppens krav mht. fødevarerhygiejne og -sikkerhed og kontrol med driften. I sådanne tilfælde styrkes inspektionssystemet, sporbarheden sikres og en maksimal afstand på 500 km vedtages for transport af kødet for at undgå en forringelse af kvaliteten og for at muliggøre kontrollen.
- 4.6. Tilknytning: Alejtejana-kvægracen opdrættes på kvægfarme i Alentejoregionen og tilstødende regioner i Portugal, hvor der er markante mediterrane landbrugsbetingelser og klimatiske betingelser — nemlig, varme, tørre somre og typiske mediterrane vilde græsningsarealer, som giver kødet særlige organoleptiske egenskaber. Produktionsenhederne består normalt af flokke med nogle få dusin avlskøer, som er opdrættet ekstensivt i bedrifter, hvor husdyrproduktionen normalt er i symbiose med kornproduktionen. Komplementariteten for disse to produktionsområder har været konstant gennem tiderne. Anvendelsen af kornstrå og -stubbe som kvægfoder i Alentejo er normal og spiller en afgørende rolle for hold af flokke, så snart der opstår knaphed på de naturlige græsningsområder, dvs. fra perioden i den tidlige sommer og gennem vinteren. Græsning foregår normalt i *subcoberto* [plantedækket] ved *montados de azinhoe sobre* [klynger af sten- og korkeg], hvor agern fra efterårstiden udgør en foderreserve og et fremragende supplement til græs, hvis ernæringsmæssige værdi på den årstid stadig er lav.
- 4.7. Kontrolorgan:

Navn: CERTIALENTEJO — *Certificação de Produtos Agrícolas, Lda*

Adresse: Rua Diana de Liz — Horta do Bispo
Apartado 320
P-7006-804 Évora

Tlf. (351) 26 676 95 64/5

Fax (351) 26 676 95 66

E-mail: geral@cerialentejo.pt

CERTIALENTEJO — *Certificação de Produtos Agrícolas, Lda*. overholder kravene i 45011:2001.

- 4.8. Mærkning: Ud over bestemmelserne i den generelle lovgivning er anvendelsen af følgende også obligatorisk:
- udtrykket »CARNALENTEJANA — *Denominação de Origem Protegida*«
 - certificeringsmærket med produktets navn, navnet på overvågnings- og certificeringsorganet og et serienummer, som sikrer produktets sporbarhed
 - CARNALENTEJANA-logoet og Fællesskabets BOB-logo, som gengivet nedenfor:

Producentens eller firmaets navn og adresse må under ingen omstændigheder erstattes af navnet på en anden organisation, heller ikke selv om denne påtager sig ansvaret for produktet eller pakker eller sælger det.

Markedsføringsnavnet — *Carnalentejana DOP* — må ikke suppleres med anden reference eller benævnelse, heller ikke i form af distributørernes eller andres varemærke.

Fødevarer, der indeholder CARNALENTEJANA, må markedsføres i pakninger med referencen »*Elaborado a partir de CARNALENTEJANA — DOP*« [»Fremstillet af CARNALENTEJANA — BOB«], forudsat at:

- Carnalentejana (certificeret) er den eneste kødingrediens i det endelige produkt og
- Carnalentejana (certificeret) vægtmæssigt udgør hovedparten af det endelige produkt og
- brugere af produktet med denne beskyttede betegnelse har tilladelse fra den ledende producent-gruppe.

Gruppen er også ansvarlig for at opføre disse virksomheder i særlige registre, som, når tilladelsen er givet, skal inspiceres af certificerings- og kontrolorganet for at sikre korrekt anvendelse af den beskyttede betegnelse på mærkningen og den anvendte mængde. Anvendelse af fællesskabslogoet og andre logoer eller angivelser, som kan skade den beskyttede oprindelsesbetegnelses omdømme er forbudt.
